

**NEDEN
YALNIZ KUR'AN?**

Ahmet Murat Sağlam

Ozan Yayıncılık

Ahmet Murat Sağlam

**NEDEN
YALNIZ KUR'AN?**

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2018

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılık'a aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı
Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Neden Yalnız Kuran / Ahmet Murat Sağlam

Yayın Yönetmeni: Arzu Sandal
Editör: Ayhan Sülün – Ahmet Çetkin
Kapak tasarımı: Emrullah Coşkun

Baskı ve Cilt: Ozan Matbaacılık
Davutpaşa Caddesi Güven Sanayi Sitesi B blok Kat: 2 No: 352
Topkapı İSTANBUL
Sertifika no: 11329

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Neden Yalnız Kuran / Ahmet Murat Sağlam

Kutsal kitaplar, Kuran, Kuran araştırmaları

Ozan Yayıncılık Ltd. 21. Baskı Mayıs 2018, Türkiye, İstanbul, 160
sayfa

ISBN: 978-605-9330-06-0

Sertifika no: 11329

Dağıtım:

İstanbul: 2A, Alfa, Alkım, Artı, Bilgi, Cağaloğlu, D&R, Derya Dağıtım
Final, Paraf, Remzi, Say, Totem, Yelpaze

Ankara: İmge, Kıta, Ekinoks, Arkadaş Kitabevi

İzmir: Erdoğanlar, Güneş

İnternet satış:

www.idefix.com, www.kitapyurdu.com, www.kitapyeri.com,
www.dr.com.tr www.netkitap.com, www.hermeskitap.com, www.babil.com,
www.1001kitap.com.tr, www.kitapdenizi.com,
<https://www.finalpazarlama.com>, <http://www.kitapsan.com.tr>

OZAN YAYINCILIK LTD.

Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 13 Cağaloğlu İstanbul

Tel: 212.511 93 95-520 43 90 Faks: 212.527 98 47

Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

*Sevgili Babam **Fevzi Sağlam**
ve annem **Dursun Sağlam'a...***

Kitabı yazarken, emeği geçen sevgili dostlarım Ahmet etkin, Ayhan Sülün, Mesut Yılmaz, Ali Tuna Tanyıldız, Sonia Cihangir ve Mehmet Sağlam'a eleştiri, öneri, düzeltme ve katkılarından dolayı teşekkürlerimi iletiyorum.

Eşim Fatma Sağlam'a da yazdığım notları okuma yaparak kitabın akıcı olmasına katkı sunması ve gösterdiği sabır dolayısı ile takdir ve teşekkürlerimi iletmeyi bir borç olarak görüyorum...

İÇİNDEKİLER

Sunuş	6
Önsöz	12
Din Adamlarının Bahsetmedikleri Grup: Müşrikler	15
Kur'an'ın Açıklayıcısı Kimdir?	28
Elçilerin Görevi Nedir?	44
"Allah'a ve Elçisine İtaat" Nasıl Olmalıdır?	57
Gerçekte İtaat Edilmeyen Kim?	69
Şirkin Temel Sapması: Haramlar Uydurmak!	73
Dinimiz İçin Kur'an'daki "Hikmetler" Yetmez mi?	96
Hadis Kitaplarında Neden Hikmet Arıyorlar?	117
Hadislerden Hikmet Almak İsteyenlerin Tutarsızlığı Nedir?	120
Anlamı Tahrif Edilen Ayetler!	129
Hadislerin Dine Verdiği Zararın Boyutları Nedir?	138
Neden "Yalnız Kur'an"?	148

SUNUŞ

Kuran'a karşı işlenen tarihi ihaneti mahkûm ediyoruz

Edip Yüksel

4 Nisan 2016 / Tucson, Arizona

Mekkeli bir tüccar olan Muhammed (Allah'ı Çokça Öven) kırk yaşına gelince Kâinatın Efendisi tarafından son nebi olarak seçildi. Vahiy yoluyla görüp okuduğu Kuran ayetleri onu şirkten ve şüpheden kurtararak özgür ve erdemli bir insan olmaya yöneltti. Onu İbrahim, İsmail, İshak gibi örnek bir kişiye dönüştürdü. Muhammed'in arkadaşları arasında dürüst ve yiğit olanlar atalarından miras aldıkları dini dogmaları ve gelenekleri sorguladılar. “La ilahe illa Allah” prensibiyle özgürleştirdiler, adaleti ve barışı gerçekleştirme davasına katıldılar. Bu dava için müşrik yobazlara karşı canlarıyla, mallarıyla onurlu bir mücadele verdiler. İnsanlık tarihinde benzeri görülmemiş özgürlükçü, akılcı, eşitlikçi ve barışçı bir devrim yaklaşık 1450 yıl önce Mekke'de “La” ile yani tüm kutsal dogmaları inkâr ederek böyle başladı.

Amerikalı tarihçi Profesör Michael H. Hart'ın, “*The 100 Ranking of the Most Influential Persons in History*” yani “Tarihte en Etkin 100 Kişinin Sıralaması” başlıklı kitabında Muhammed peygamberi birinci sıraya koymasına vesile olan çok yönlü bir reform ve aydınlanma çağı Kuran ile başladı. Kuran'ın mesajı, köleleri güçlülerin kahredici zincirinden, müritleri şefaatheden din adamlarının kandırmasından, adem-çocuklarını kabileciliğin kanlı bölücülüğünden, kadınları erkeklerin tasallutundan, yoksulları tefecilerin ve tekellerin sömürsünden, düşünenleri beyinsizlerin uydurduğu

hurafelerin karanlığından kurtardı. Bu mesaj, orta çağın emperyalist güçlerinin zulmü altında yaşayan reayalaştırılmış ve müritleştirilmiş kitleleri uyandırmış ve onları özgürleştirerek birkaç nesil içinde üç kıtada yayılmıştır.

Bir yandan böylesi bir özgürleşme ve aydınlanma gerçekleşirken öte yandan müşrikler ve münafıklar uydurdukları hadisler ve fetvaların desteğiyle karşı devrimler yaparak sultanlar yoluyla müminlere musallat olmuş, onları çeşitli katliamlarla sindirmiştir...

Dünya'daki ilahi testin gerçekleşmesi için kendisine izin verilen şeytan boş durmadı. Nitekim görülen ve görülmeyen şeytanlar bu mesajı kılıçla durdurmaya çalışırken bir yandan da yaldızlı sözlerle ve hadislerle içerden tahrif etmeye çalıştı. Kuran'ın mesajından rahatsız olan aristokratlar ve din adamları sürüleştirdikleri halkları özgürleştiren tevhid mesajını hedef aldılar. Bunu Muhammedî Truva atıyla becerdiler. Muhammed'i övme ve abartma yarışı başlattılar. Bu yarışa katılmayanları Muhammed'e düşman olmakla suçladılar. Nitekim peygamber adına hadis uydurarak Kuran'a rakip öğretiler yoluyla İslam'ı, yani barışçılık dinini aptallaştırıcı ve zalimleştirici şirk dinlerine dönüştürdüler. Sünnilik ve Şiilik dinleri zamanla kendi içlerinden düzinelerce mezhepler ve tarikatlar üretti... Muhammed peygamberin vefatından sonra ve özellikle ilk 500 yıl sonra uydurulan yüzbinlerce hadis ile İslam dinini cahiliye dinlerine dönüştürdüler... Bu tahrifatı yapan tağutlar peygambere ve arkadaşlarına binlerce iftira da bulundular, en iğrenç ve alçakça hakaretleri yaptılar.

Elinizdeki kitap, yüzyıllar boyunca Kuran'ın ayetleri, anahtar kelimeleri ve kavramları üzerinde peygamberin düşmanları tarafından hadisler ve mezhepler yoluyla yapılan korkunç tahrifatı başarıyla ifşa eden kitaplardan biridir. Kuran'ın inişinden 19x74 (1406) kameri yıl sonra 1974 yılında tecelli e-

derek insanlığı uyaran 19 sayısının geçtiği 74'üncü surede müjdelenen sabahın ağarması olayına tanık oluyoruz.

Nitekim çağımıza nasip edilen o muhteşem mucizeyi Allah'ın izniyle keşfeden Reşad Halife, akıllarına ve Allah'ın ayetlerine ihanet edenlerin yüzyıllar boyu yaptığı tahrifatların önemli bir bölümünü "*Kuran, İslam ve Hadis*" kitabıyla ifşa etti. Elinizdeki bu kitap, çeşitli konular üzerinde konuyla ilgili ayetleri dikkatle bir araya getirip incelemekte ve 1974 yılında başlayan bu aydınlanma hareketine karşı üretilen çağdaş hadisçi savunmaları, taze çarpıtmaları ve yalanları da hesaba katarak onları güçlü teolojik ve mantıki tartışmalar ile tarihin çöplüğüne gömmektedir.

Hadisler Nasıl Uydurulur başlığıyla daha önce yazmış olduğum bir makale ile bu sunuş yazımı bitirmek isterim:

Hadis uydurmanın moda olduğu yüzyıllarda hadis uydurukçuları kendilerini eleştiren müminleri susturmak için "*Bir zaman gelecek... Şöyle ve böyle olacak*" diye hadisler uydurup dururlardı.

Köyden şehre giden bedeviler iki katlı binayı görünce ciğere yetişemeyen kedi misali "*Yüksek binalar kıyametin alametidir*" diye hadisler uydurdular.

Güzel kadınlara ilgi duyan ama onlara ulaşamayan psikolojik sorunlu abazalar "*Cehennemini çoğunu kadınlar dolduracaktır*" veya "*namazın önünden eşek, köpek, domuz ve kadın geçerse namaz bozular*" veya "*hayızlı kadın necistir; namaz kılamaz ve oruç tutamaz*" diye hadisler uydurdular.

Cahiliye inancını hortlatmak isteyenler müşriklerin şefaati inancını destekleyen hadisler uydurdular. İsa'yı ilahlaştıran

Hristiyanlara nazire olarak Muhammed peygamberi ilahlaştırmak için bir sürü hadisler ve hatta "Levlake levlake lema khalaktul eflake" veya "ey habibim" diye Allah'a iftira eden ayetler ve ifadeler uydurup "kudsi hadis" diye pazarladılar! Şam'daki sultana yalakalık yaparak ulufe almak isteyen din tüccarları "Mehdi Şam'dan çıkacak," Kufe'deki sultan için bir başka yalaka "Mehdi Kufe'de çıkacak" diye hadisler uydurdular. Yoksullara, yetimlere, evsizlere yardım etmek istemeyen ihtiraslı zenginler "Zekât kırkta birdir" gibi hadisler uydurdular.

Cinsi sapık sultanlara, valilere, varlıklı kişilere ve din adamlarına fetva yetiştiren münafıklar da "Peygamber 54 yaşındayken 9 yaşındaki Ayşe ile evlendi" ve "Peygamber 30 erkek gücündeydi" gibi hadisler uydurdular.

Akıllarını kullanıp çelişkilerini ifşa eden müslümanları susturmak ve halkı aptallaştırmak isteyen hikâyeci şarlatanlar "İslam akıl dini değil, nakil dinidir" gibi slogan hadisler uydurdular.

Zalim sultanları, valileri ve kumandanları peygamberin hayatından örnekler ile desteklemek için "Peygamber şair kadını iki atın üzerine koyup ikiye yardı" veya "Şifa için deve sidiği içmelerini tavsiye ettiği kişiler çobanını öldürünce onları yakalatıp gözlerini kızgın çivilerle oydu" gibi hadisler uydurdular.

Acemlere (yabancılara) karşı ırklarının üstünlüğünü ispat etmek için ırkçı münafıklar "Liderlik Kureyş kabilesinin hakkıdır" veya "Cennetin dili Arapça olacaktır" veya "Eti haram olan hayvanları belirlemek için Kureyş'in damak zevki ölçüdür" gibi hadisler uydurdular. Hurmalarını pazarlamak için bile "Acve köyünde yetişen hurma her derde şifadır" hadisini uy-

durdular.

Eski dinlerinin ve kültürlerinin inanç ve adetlerini İslam'a sokmak için "Peygamber zina yapanı recmetti... Recim ayeti vardı ama peygamberin vefatından sonra bir keçi onu Aişe anamızın yatağı altında bulup yiyince Kuran'dan çıktı ama hükmü hala bakidir" gibi hadisler ve fetvalar uydurdular. Hatta "Bir grup maymun zina yapan bir maymunu recmederek öldürdü" biçiminde hayvanlara bile iftira eden hadisler uydurdular.

Ölüsünü tantanalı bir biçimde kefenlemek isteyen şımarık zenginler ve yalakaları, "ölülerin mezarda kefenleriyle birbirlerine gösteriş yaptıkları" biçiminde kefen balosu için hadisler uydurdular.

Mushaf'taki imla hatalarını savunmak için bile "Araf Suresi 69 ayetindeki Bastata kelimesini Cebrail Sad harfiyle yazmamı emretti" biçiminde hadisler uydurdular. Ayakta çiş yapan peygamberin ayakta çiş yaptığını, oturarak çiş yapan peygamberin oturarak çiş yaptığını uydurdu. Köpek sevmeyen köpekleri öldürmeyi, kertenkele sevmeyen kertenkele öldürmeyi sevaplayan hadisler uydurdular.

Kısacası, kendi mezheplerini, kabilelerini, katliamlarını, pedofil tavırlarını, zalim krallarını, şirklerini, cehaletlerini, adetlerini, hurafelerini, hevalarını, heveslerini, zaafalarını, sapıklıklarını, azgınlıklarını, aptallıklarını savunmak için peygamberin vefatından sonra tüm münafıklar hadis uydurup durdular. Nitekim, peygamberin vefatından 200-230 yıl sonra uyduruk sahih hadisler derlemede başarılı olan Buhari bile 7200 hadisini 600 000 uyduruk hadis içinden seçtiğini iddia etmiştir. Hadisler bu ümmetin Mişnası ve Talmudu'dur.

Peygamberin en azgın dűşmanlarının uydurduğu Hadis kitapları Kuran'a ortak koşulan putlardır. Hadisleri toptan reddedip, dini sadece Allah'a özgülemedikçe şirkten ve rezaletten kurtulamazsınız.

ÖNSÖZ

Bismillahirrahmanirrahim.

Muhammed Peygamber hayatta iken, inkârcılar peygamberimizin elçiliğini reddederek onunla savaştılar. Müslümanlar güçlenip taraftar bulduklarında ise artık inkârcılığın farklı bir yüzü bizzat Müslümanların kendi içinde tezahür etmeye başladı.

Elçinin getirdiği mesaj kabul edildikten sonra inkârcılık boyut değiştirdi. Şirk ve inkârın, tanınması daha da zor olan yeni bir yöntemi oluştu. İnkârcılar ve müşrikler artık, elçilerin getirdiği mesajı izlediğini iddia eden insanlar arasından çıkıyor ve bu kişiler mesaja inandıklarını iddia etmelerine rağmen, aslında inanmıyorlar.

Hiçbir dini grup aslında kendilerine mesajı getiren **elçinin saf mesajını izlemiyor**. Her bir mezhep, grup, cemaat kendilerine gelen mesajı tahrif ederek ve kısmen değiştirerek izliyorlar. Kuran'da bildirilen saf dine **yüzlerce yasak ve kural ekleyerek**, dini yaşanmaz bir hale getiriyorlar ve atalarını körü körüne takip ederek ALLAH'ın din adına yeterli, apaçık, kolaylaştırılmış son mesajı Kuran'a ihanet ediyorlar.

Allah'ın kitabında anlattığı emir ve yasakları tam ve mükemmel olduğunu kabul ederek, Muhammed Peygamber gibi SADECE KURAN'ı takip etmesi gereken Müslümanlar; hadis/sünnet öğretilerini, mezhep imamlarını ve atalar dinini sorgulamadan takip ediyor ve Peygamberimizin ahiretle ilgili Kuran'da yer alan biricik şikâyetine muhatap olmuş oluyor-

lar:

Furkan:30 *Elçi de, "Rabbim halkım Kuran'ı terk etti" der.*

Kur'an'ın dinin tek kaynağı olduğunu kabul etmeyerek dinin hükümlerine eklemeler yapanlar, Kuran dışındaki kitaplarda "din" arayanlar Yunus:15'te bahsedilen gruptur:

Yunus:15 *"Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, 'Bundan başka bir Kur'an getir yahut onu değiştir.' derler. De ki: 'Onu kendi tarafımdan değiştiremem. Ben yalnız bana vahyedilene uyarım. Rabbime karşı gelirim, büyük günün azabından korkarım.'"*

Yukarıdaki ayet geçmiş inkârcıların Kuran'ı beğenmedikleri söylüyor. Günümüzde ise beğenmeme durumu farklı şekilde ortaya çıkıyor. Yeni durum indirilen vahyi yetersiz görmek olarak tezahür ediyor. Böylece Kur'an'ı yeterli görmeyenler, Kur'an'ı arzularına uygun hale getirmek için Kur'an dışı öğretiler yolu ile dine eklemeler yapıyorlar. Elinizdeki kitabın ana konusu işte bu konu üzerinde şekillenecektir. Kitap boyunca sade bir dil kullanarak, ayetler eşliğinde bu temel ve büyük önem arz eden meseleyi inceleyeceğiz.

Din adamlarına olan güven insanları hep köreltmış ve yanlış yola sürüklemiştir. Oysa Kuran'a göre, din adamlarının çoğu güvenilmez kişilerdir:

Bakara:79 *Kitab'ı elleriyle yazdıktan sonra onu ucuz bir fiyatta satmak için onun ALLAH'tan olduğunu söyleyenlerin vay haline. Ellerin yazdığından dolayı vay haline onların. Kazandıklarından dolayı vay haline onların!*

Tevbe:31 *Din bilginlerini, din adamlarını ve Meryem oğlu*

Mesih'i ALLAH'tan ayrı rabler edindiler. Oysa, yalnız tek Tanrı'ya kulluk etmekle emredilmişlerdi. O'ndan başka tanrı yoktur. O, eş koştukları kimselerden de çok Yücedir.

Tevbe:34 *Ey inananlar, din bilginlerinin ve din adamlarının çoğu halkın parasını hak etmeden yerler ve ALLAH'ın yolundan saptırırlar. Altın ve gümüşü yığıp ALLAH yolunda harcamayanlara acı bir azap müjdele.*

ALLAH'ın izniyle yeni bir aydınlanma çağı başlıyor. İnsanlar, hızla ilerleyen iletişim teknolojisi ile birlikte her türlü düşünceye kolaylıkla ulaşabiliyor. Artık hakikat de ve maalesef batıl da daha hızlı yayılıyor. ALLAH'a teslim olma amacıyla olan erdemli insanları kandırmak ve uyutmak da gittikçe zorlaşıyor.

Bu kadar farklı din, bu kadar farklı mezhep ve görüş içinde gerçeği arayan erdemli kişiler için ALLAH'ın mesajı Kuran apaçık, kolaylaştırılmış, tam ve mükemmel şekilde anlaşılmayı bekliyor.

Hakikate emek veren kişiler, hakikati öğrenmeyi de talep etmiş olurlar. ALLAH, yol gösterici olarak O'nu yeterli kabul ederek samimiyetle kendisine yönelen ve güvenenlerin bu taleplerini geri çevirmez. Yeter ki biz talebimizde samimi olalım...

Şura:13 *Allah dileyeni kendine seçer ve kendisine yöneleni doğruya ulaştırır*

Ahmet Murat SAĞLAM

Saff 4: *ALLAH kendi yolunda kenetlenmiş bir duvar gibi düzenli birlikler halinde savaşılanları sever.*

Din Adamlarının Bahsetmedikleri Grup: Müşrikler

Kur'an'da birtakım gruptan ve bu gruptaki insanların özelliklerinden bahsedilir. Bunlardan en çok bilinenleri müminler (inananlar), kâfirler (gerçeği gizleyenler) ve münafıklardır (ikiyüzlüler). Bunların dışında Kur'an'da yer alan ve din adamlarının hemen hemen hiç bahsetmediği bir grup daha vardır ki, bu grup konumuz açısından oldukça önemli bir yer tutuyor. Bilinçli olarak gizlenen bu grubun adı "müşrikler", diğer adıyla Allah'a ortak koşanlar...

Bu bölümde Kur'an'da yoğun olarak bahsedilen müşrikleri ve onların özelliklerini tanımaya çalışacağız. Müşriklerin özelliklerini bilmemiz, kitabın ilerleyen bölümleri için konulara daha farklı açıdan bakabilmemizi sağlayacaktır.

Müşrikleri ilginç kılan en önemli şey, onların da Allah'ın varlığına ve O'nun her şeyin yaratıcısı olduğuna, kitaplarına, elçilerine ve ahiretin varlığına inanıyor olmalarıdır...

MÜŞRİKLER DE ALLAH'A İNANAN KİMSELERDİR!

Ankebut 61: *Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı? Güneşi ve ay'ı kim emrinize verdi?" diye sorsan, "ALLAH" diye karşılık verecekler. Öyleyse neden sapıyorlar?*

Ankebut 62: *ALLAH kullarından dilediğine rızkı arttırır ve kı-*

sar. ALLAH her şeyi bilendir.

Ankebut 63: Onlara, “Gökten suyu kim indirip ölümünden sonra toprağı canlandırıyor?” diye sorsan, “ALLAH” diyecekler. De ki, “Övgü ALLAH'a aittir.” Ancak çokları anlamaz.

Ankebut 64: Bu dünya hayatı bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise gerçek hayattır; bir bilselerdi.

Ankebut 65: Gemiye bindikleri zaman, dini sadece ALLAH'a ait kılarak O'nu çağırırlar. Ne zaman ki, onları denizden kurtarırsanız TEKRAR ORTAK KOŞMAYA BAŞLARLAR.

Müşriklerin sorunu, vahyedilen öğretileri saf haliyle kabul etmemeleri, dini tahrif ederek eklemeler yapmaları ve ancak bu şekilde dine inanmalarındır. Örneğin Allah “Sadece bana dua edin, duanıza aracılar koymayın” demesine rağmen, onlar kutsadıkları kişilere de (elçilere veya evliyaya da) dua ederler veya onları dualarında aracı olarak görürler.

Zümer 3: Kesinlikle din sadece ALLAH'a aittir. O'nun dışındakileri **evliya edinenler**, “Onlar bizi ALLAH'a daha fazla yaklaştırsınlar diye biz onlara kulluk ediyoruz” (derler). Ayrılığa düştükleri bu konuda onların arasında ALLAH karar verecektir. ALLAH kuşkusuz, yalancıları ve nankörleri doğru yola iletmez.

Yukarıdaki ayette net şekilde görüyoruz ki, Allah’a yaklaşmak için veli edinilen (ortak koşanlara göre) kutsanmış kişiler vardır. Müşrikler dua ederken Allah’a yaklaşmak için evliyayı aracı olarak kullanıyorlar. Günümüzde de aynı mantıkla (ölü veya diri) evliya/gavs vs. diye adlandırılan kişiler, duada aracı yapılarak Allah’a şirk koşulmuş oluyor. Oysa Allah, Kaf suresi 16. Ayette bize “Şah damarımızdan daha yakın” oldu-

ğunu bildiriyor. Allah ile aramızda bir mesafe olmadığına göre, aracıya gerek var mıdır? Müşrikleri tanımaya devam edelim...

MÜŞRİKLER YETERİNCE ERDEMLİ DAVRANMAZLAR

Müminun 84: *De ki, "Biliyorsanız, yer, gökler ve içlerinde bulunanlar kimindir?"*

Müminun 85: *"ALLAH'ın", diyecekler. De ki, "Düşünmez misiniz?"*

Müminun 86: *De ki, "Yedi göğün Rabbi, büyük yönetimin Rabbi kimdir?"*

Müminun:87 *"ALLAH", diyecekler. De ki, "Öyleyse neden erdemli davranmıyorsunuz?"*

Müminun 88: *De ki, "Biliyorsanız, koruyup kollayan, fakat kendisi korunup kollanmayan; her şeyin egemenliğini elinde bulunduran kimdir?"*

Müminun 89: *"ALLAH", diyeceklerdir. De ki, "O halde nasıl da aldaniyorsunuz?"*

Müminun 90: *Kendilerine gerçeği getirmemize rağmen onlar yalanlamaktadırlar.*

Müşrikler bazı davranışlarında erdemli olsalar da bu yeterli değildir. Ayetlere dikkat edersek, sorulan sorulara "Allah" cevabını vermelerine rağmen gereken erdemliliği sergilemedikleri için eleştirildiklerini görürüz. Kur'an'ın erdem tanımı oldukça uzun bir listeden oluşur. Müminler bu listenin tamamına uymaya çalışan kişilerdir. Fakat müşrikler, listeye uymak yerine, listenin içinden işlerine geldiği kadarına uymayı

seçerler. Cimri, zalim, acımasız, hain, hırsız, yalancı, saldırgan, nankör veya kindar vs. olabilirler. Yardımsever bir zalimin/hainin/nankörün/büyüklik taslayan kişilerin Allah katında ne kadar değeri olabilir?

Birçok iyi vassfımızın yanında, yukarıda sayılan kötü nitelikleri veya benzerlerini kendimizde barındıramayız. Allah'a teslim olan kişiler, erdemli davranmayı karakter haline getirenlerdir. Allah'ın her an yanımızda olduğunu, yaptıklarımızı kaydettiğini ve bizi hesaba çekeceğini bilmeli ve hayat boyu bu bilinçle yaşayan kişiler olmalıyız.

AFFEDİLMEMEYECİK TEK GÜNAH: ŞİRK!

Kur'an'da günahlardan sadece birinin Allah tarafından affedilmeyeceği açıklanır: ŞİRK! Dolayısı ile Kur'an'da anlatılan en önemli konunun "şirk" olduğunu söyleyebiliriz.

İnsanların çoğu birtakım yanlış inançlarından dolayı şirke bulaşırlar **fakat bunun farkında olmazlar**. Allah'a ortak koşmanın affı olmadığı için, şirk, Kur'an'da bahsi geçen en önemli günah olarak da tanımlanabilir. Müşrik olarak ölen kişi, affı/telifisi olmayan bir günahla ölmüş olur.

MÜŞRİKLER İÇİN AF YOK!

Nisa 48: *ALLAH kendisine ortak koşulmasını **bağışlamaz; bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar**. Kim ALLAH'a ortak koşarsa çok büyük bir günah işlemiş olur.*

Nisa 116: *ALLAH kendisine ortak koşulmasını (ölünceye kadar sürdüğü takdirde) **affetmez**; bunun aşağısındaki günahları ise dilediği kişi için affeder*. Kim ALLAH'a ortak koşarsa *tamamen sapıtmış olur*.

Yukarıdaki ayetlerde şirkin affedilmeyeceğini gördük. Şirkin haricinde hangi günah olursa olsun, hesap gününde Allah uygun görürse bağışlayabilir. Şirkin affedilmemesinin başlıca nedeni, **her türlü kötülüğün temelinde payının olmasıdır**. Kişinin ölmeden önce şirkten vazgeçmesi şarttır.

ŞİRK KOŞANLAR BU DURUMUN FARKINDA DEĞİLLER!

En'am 22: *Hepsini topladığımız gün, ortak koşanlara, "Nerede iddia etmekte olduğunuz ortaklarınız?" (denir).*

En'am 23: *Onların tek savunması şu olacak: "Rabbimiz AL-LAH'a andolsun ki, biz ortak koşmadık."*

Yukarıdaki ayetler net olarak gösteriyor ki, şirk koşanlar bunu farkında olmadan yapıyorlar. (Bunu herhangi bir kitap ehline sorup test edebilirsiniz, o kişi elbette kendisinin şirk koşan biri olduğunu kabul etmeyecektir.) Ancak farkında olmamaları ve hesap gününde şirk koştuklarını reddetmeleri kayıplarından hiçbirşey eksiltmeyecektir.

ORTAK KOŞANLARIN AMELLERİ BOŞA GİDER!

Zümer 65: *Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedilmiştir: Ortak koşarsan, **tüm yaptıkların boşa gider** ve kaybedenlerden olursun.*

En'am 88: *ALLAH'ın hidayeti böyledir. Kullarından dilediğini ve/veya dileyeni ona ulaştırır. **Ortak koşsalardı yaptıkları boşa çıkardı.***

Ortak koşanların yaptığı ameller boşa gidecektir. Yukarıdaki ilk ayette direkt olarak peygamberimize seslenilmiştir. Allah, elçiler de dâhil olmak üzere kim ortak koşarsa koşsun, o ki-

şiyi bağışlamayacağını beyan ediyor. **Bu, Allah'ın kararlaştırdığı bir hükümdür ve değişmeyecektir.** Allah'a teslim olup din hakkında yalnız O'nun hükümlerine uymak, dünyada bulunuş amacımızın, imtihanımızın en önemli konusudur.

İNSAN KENDİSİNİ / HEVASINI İLAH EDİNEBİLİR!

Furkan 43: *Egosunu/hevasını ilah edinen kişiyi gördün mü? Sen mi ona avukatlık edeceksin?*

Casiye 23: *Egosunu ilah edinen kimseye dikkat ettin mi? Nitekim ALLAH, onu bilerek saptırmış, işitme duyusunu ve beynini mühürlemiş ve görüşüne perde koymuştur. ALLAH'tan başka kim onu doğruya iletebilir? Öğüt almaz mısınız?*

Şirk koşmak için her zaman gözle görülüp elle tutulan bir put şart değildir. Yukarıdaki ayetler kişinin kendisini bile ilah edebileceğini ve bu yolla şirk koşabileceğini bildiriyor. Kişi, kendisini ve daha birçok somut ve soyut şeyleri ilah edinebilir. Bu şirktir! Allah'ın emirleri yerine getirmek O'nu ilahımız yapar. Eğer kişi kendi isteklerinin (sürekli yapılan zina-hırsızlık-kibir vs. gibi) kulu olursa kendine tapınmış olur.

HRİSTİYANLAR İSA PEYGAMBER'İ ALLAH'A ORTAK KOŞUYORLAR!

Maide 72: *"ALLAH, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler elbette inkârcıdırlar. Oysa Mesih, "İsrail oğulları! Benim de sizin de Rabbiniz olan ALLAH'a kul olun", demişti. Kim ALLAH'a ortak koşarsa ALLAH ona cenneti yasaklar, onun yeri de ateş olur. Zalimler için yardımcı da bulunmaz.*

Maide 116: *ALLAH şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi halka, 'ALLAH tan başka beni ve annemi de ilah edinin' dedin?" (İsa) şöyle cevap verecek: "Sen yücesin, hakkım ol-*

*mayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Zaten böyle bir şey söylemiş olsaydım sen bilirdin. Sen benim düşüncemi bilirsin; ancak ben senin **düşünceni** bilmem. Sen tüm gizemleri biliyorsun.”*

Maide 117: *“Ben onlara 'Rabbim ve Rabbiniz olan ALLAH'a kulluk edin' diye bana emrettiğinden başkasını demedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara tanıktım. Canımı aldıktan sonra ise sen onların üzerine gözetleyici oldun. Sen her şeye tanıksın.”*

DİKKAT! ELÇİLER İLAH VE RAB EDİNİLEBİLİRLER:

İsa Peygamber'in **gerçekte söylemediği fakat söylediği zannedilen sözler** Hristiyanların başına bela olmuştur. Din adamları, o öldükten sonra dinlerini bozmuşlar ve İsa Peygamber'i Allah'ın yanında bir şefaatçi ve dualarında medet umdukları bir konuma yükselterek birçok konuda şirk koşmuşlardır. Peki Hristiyanlar bunun farkındalar mı? Elbette değil. İsa peygamberi izlediklerini zanneden günümüz Hristiyanları, din adamlarının uydurdukları öğretilerle sapmış olup yanlış yolda olduklarını öğrendiklerinde hesap günü iş işten geçmiş olacaktır. Müşrikleri tanımaya devam edelim...

MÜŞRİKLER “SADECE ALLAH” DENİLMESİNİ KABUL EDEMEZLER!

Mümin 12: *Çünkü YALNIZ ALLAH çağrıldığı zaman inkâr edersiniz. Ancak kendisine ortak koşulduğunda inanırdınız. **Hüküm, üstün ve büyük olan ALLAH'a aittir.***

Müşrikler, dinde değişiklik yapma hakkına sahip olduğunu sandıkları kişileri Allah'ın yanına koyarak, O'na ortak yaparak

Allah'a inanırlar. Dinin tek hâkiminin Allah olduğunu kabul etmezler. Allah'ın birtakım vasıflarını, uygun gördükleri kişilere yakıştırırlar. Bu kişiler, elçiler, evliya veya kutsal kabul ettikleri bazı din adamları olabilir.

Tüm elçilerin getirdiği ortak mesaj, insanların SADECE ALLAH'A kulluk etmeleriydi. Allah'tan geldiği şekliyle vahye inanmak, dindeki en temel buyruktur. Ama din adamları, elçilerin mücadele edip karşı çıktığı şeylere bizzat elçilerin isimlerini kullanarak, Allah'ın yanına birtakım isimlerin öğretilerini koyarak kendi toplumlarını saptırıyorlar.

İsa Peygamber'in durumu tüm Müslümanlarca bilinir. Teslis inancını (üçleme) İsa Peygamber bildirmemiştir. O öldükten sonra din adamları sanki İsa Peygamber onların teslise inanmalarını söylemiş gibi halklarına kendi uydurdukları dini anlatmışlardır.

Maalesef Müslümanlar da benzer bir şekilde dinlerini bozmuşlardır. Muhammed Peygamber'in getirdiği mesaj, mezhepler tarafından tahrif edilmiş ve Muhammed Peygamber, Allah'ın yanında dinde bir yasa koyucu, bir şefaathçi ve dualarda aracı konumuna getirilmiştir.

Allah'a güvenemedikleri için sapan bu kişiler, sadece Allah'a dua edeceklerini, sadece O'ndan medet umacaklarını ve dini yasaları sadece O'nun vahyinden öğreneceklerini unutmuşlar, ihmal etmişler ve Allah'ın buyruklarından bir şekilde uzaklaşmışlardır.

ELÇİLERİ VE EVLİYAYI ŞEFAATHÇİ EDİNMEK ŞİRKİTİR!

En'am 94: *“Sizi ilk defa yarattığımız gibi bize tek olarak geliniz. Size hayal gibi gösterdiğimiz şeyleri ardınızda bıraktı-*

nız. Hakkınızda (verilecek kararda Allah ile) ortak davranacaklarını ileri sürdüğünüz şefaatçilerinizi yanınızda görmüyoruz. Aranızdaki bağlar kesilmiştir. İleri sürdüğünüz sizi terk etmiştir.”

Tevbe 113: *Akraba bile olsalar, ne peygamber ne de inanlar cehennem halkı oldukları kendilerine belli olduktan sonra ortak koşanlar için bağışlanma dileyemezler.*

Allah, ortak koşanları bağışlamaz ve **onları yargılarken de kendi kararlarında hata yapmaz.** Eğer O, birini cezalandırmaya karar verdiyse, bunu değiştirebilecek olan kimdir?

Tevbe suresi 113. Ayette görüldüğü gibi, Müslümanların şirk koşan birisinin bağışlanması için dua etmeleri de gereksiz ve yasaktır. Şefaatçi oldukları iddia edilen kullar, hesap günü geldiğinde bunu yalanlayacak ve o kişileri terk edeceklerdir. Ne elçiler ne de diğer kullar şefaat etme hakkına sahip değildir.

HARAMLAR UYDURMAK ŞİRK SUÇUDUR!

En'am 148: *Ortak koşanlar, “ALLAH dilemeseydi, ne biz, ne de atalarımız ortak koşmaz ve hiç bir şeyi de haram etmedik” diyeceklerdir. Onlardan öncekiler de azabımızı tadınca-ya kadar aynı şekilde yalanlamışlardı. De ki: “Yanınızda bize göstereceğiniz herhangi bir bilgi var mı? Siz ancak zanna (şüpheli ve çelişkili rivayetlere) uyuyorsunuz ve siz sadece tahminde bulunuyorsunuz.”*

En'am 149: *De ki: “En güçlü delil ALLAH'ındır. Dileseydi, elbette hepinizi doğruya ulaştırırdı.”*

En'am 150: *De ki: "ALLAH'ın şunu haram ettiğine tanıklık edecek tanıklarınızı getirin."* Tanıklık ederlerse onlarla beraber tanıklık etme. Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların keyfine uyma. Onlar, Rablerine başkalarını eş koşmaktadırlar."

Nahl 35: *Ortak koşanlar, "ALLAH dilemeseydi ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka bir şeye tapmaz ve O'nun haram ettiğiinden başkasını da haram kılmazdık" (derler). Kendilerinden öncekiler de böyle davranmıştı. Elçinin açıkça bildirmekten başka bir görevi mi var?*

Yukarıdaki ayetler, müşriklerin **Allah adını da kullanarak haramlar ürettiklerini gösteriyor**. Müşriklerin ortak özellikleri dini haramlar üretmek yoluyla tahrif etmeleridir. Günümüzdeki müşrik algısı da aynı mantıkla işliyor ve sürekli yeni yasaklar üretiyor. Şirkin tespit edilebileceği en kolay konu budur ve **şirk konusunu anlamak için bu konu oldukça önemlidir**. Ayetlerde de açıklandığı üzere, Allah onların uydurdukları haramları onaylamıyor. Delillerin konuşacağı hesap günü Allah katında geçersiz olan delillerin onları kurtarmayacağını anlayacaklar.

AYNI DİNİN İÇİNDE HER BİR MEZHEP FARKLI HARAM LİSTESİ OLUŞTURMUŞTUR!

MEZHEPLERİN UYDURDUKLARI HARAMLARA ÖRNEKLER!

Eti Yenmeyen Kara Hayvanlarından Örnekler:

Fil, köpek, kedi, kunduz, porsuk, vaşak, tilki, gelincik gibi avını köpek dişiyle yakalayan yırtıcı hayvanlar yenmez. [ŞAFİİ MEZHEBİNDE tilki, sırtlan, samur, sincap ve gelincik yenir.]

Eti Yenmeyen Kuşlar:

Avını pençesiyle yakalayan ve leş yiyen, çaylak, kartal, kerke-
nez, kuzgun, akbaba, leş kargası, yarasa, atmaca, şahin, mar-
tı, leylek, flamingo, kelaynak gibi kuşlar YENMEZ.

Deniz Hayvanları:

HANEFİ MEZHEBİNDE balık suretinde olmayan HİÇBİR DENİZ
ÜRÜNÜ YENMEZ. Mesela ahtapot, kalamar, mürekkep balı-
ğı, denizati, denizaygırı, denizanası, denizayısı gibi hayvanlar
ve yengeç, midye, istiridye, ıstakoz, kerevit, karides, deniz
salyan gozu gibi deniz haşaratı YENMEZ.

YUKARIDAKİ HAYVANLARIN HİÇBİRİ HARAM DEĞİLDİR!

Yukarıda listesini verdiğimiz nimetlerin **Allah tarafından de-
ğil** mezhepler tarafından haram olduğu söylenmiştir. Kur'an-
'da açık bir şekilde yenilmesi haram olan hayvanlar listelenip
bize bildirilmiştir. Kesinlikle bu listeye ilave yapılamaz. Ha-
ramlar konusunda ihtilaf dinin sınırlarının belirsiz ve değiş-
ken olmasına yol açar. Bu yüzden dinde yasama konusu ol-
dukça önemlidir. Allah'tan başka bir yasa koyucu yoktur ve
Allah'ın yasaları, Allah'ın kitabında tam ve detaylı olarak bil-
dirilmiştir:

ALLAH YASA KOYUCU OLARAK SİZE YETİYOR MU?

En'am 114: *ALLAH'tan başka yasa koyucu mu arayayım? O
ki, size kitabı detaylı olarak indirmiştir. Kendilerine kitap ver-
miş olduklarımız onun Rabbin tarafından indirilmiş olduğunu
bilirler. O halde kuşkulanarlardan olma.*

YİYECEK İLE ALAKALI HARAMLARIN LİSTESİ:

Nahl 115: *Size yalnızca leş, kan, domuz eti ve ALLAH'tan
başkası için adananları haram kılmıştır. Kim (bunları ye-*

mek) zorunda kalırsa, istekli olmamak ve sınırı aşmamak koşuluyla ALLAH bağışlayandır, Rahim'dir.

Nahl 116: Dillerinizin yalan yere nitelendirmesinden ötürü "Bu helaldir, bu haramdır" demeyin. Böylece ALLAH'a yalan yakıştırmış olursunuz. ALLAH'a yalan yakıştıranlar başarıya ulaşamazlar.

Ayetlerde gayet kolay anlaşılan bu listeyi, yüzlerce hayvanı daha ekleyerek çoğaltan geçmiş din adamları, kendilerini izleyen kişileri Kur'an'ın getirdiği mesajdan saptırarak, onların şirke girmelerine sebep olmuşlardır. Nahl 116. ayetteki uyarı da konumuz açısından oldukça önemlidir. Bir şeye haram derken Müslümanların hassas olması gerektiği bu emirle hatırlatılır. Dine eklenecek herhangi ilave bir haramın Allah'a iftira manasına geleceği ayette açıklanmıştır. Tüm Müslümanların kendilerine aktarılan dini sorgulayıp, inançlarının delillerine Allah katında geçerli bir dayanak bulmaları gerekir. Allah kendi ayetlerini işte bunun için bize yollamıştır. **Allah katında GEÇERSİZ OLAN DELİLLER kimseyi kurtarmayacaktır.**

Çoğunluğun bir şeylere inanmaları bizi aldatmamalıdır. Bir takım günahları nedeniyle kirlenen kişiler, Allah'tan gelen mesajı anlayamıyorlar. Bu zihniyet, geçmişte elçileri kendilerine apaçık mesajı ulaştırmalarına rağmen, onlara karşı mücadele etmiş ve onları yalancı çıkarmaya çalışmıştır. **Yaratıldığımızda bizden alınan, erdemli bir hayat sürmeye dair verdiğimiz söze sadık kalmalı ve ancak bu yolla şirkten Allah'ın yardımıyla kurtulacağımızı anlamalıyız.** Müşriklerin özelliklerini özetleyecek olursak:

- Gerçekte güçsüz ve yetkisiz kişileri ALLAH'a ortak koşarlar. (Âl-i İmran:151, A'raf:33)
- Kutsadıkları kişilere yalvarır ve onlardan medet umarlar.

(En'am:41, Nahl:54, Ankebut:65)

- **Haramlar uydurup dinlerini tahrif ederler.**

(En'am: 148-150, Nahl:35)

- Kendilerine yarar ve zarar veremeyecek kişileri şefaatçi edinirler. (Yunus:18-49)
- Dini doğru tutmaz ve sürekli ayrılığa düşerler. (Şura:13)

Cin 20: *De ki, "Ben sadece Rabbime çağırırım ve O'na hiç kimseyi ortak koşmam."*

Kur'an'ın Açıklayıcısı Kimdir?

İddia: Peygamberimizin görevlerinden birisi de Kur'an-ı Kerim'i sözlü ve uygulamalı olarak açıkça ortaya koymaktır. O, müminler tarafından anlaşılabilir ayetlere, kavramlara ve konulara açıklık getirmiştir. Uygulamalarıyla da bizlere örnek olmuştur. Kur'an'ın açıklayıcısı Muhammed Peygamber'dir. Kur'an, hadisler tarafından açıklanmıştır. Çünkü her şeyin sadece Kur'an'da açıklanması imkânsızdır. Kur'an teori, hadis ise pratiktir. Peygamberimizin görevini Kur'an'a yükleyerek ilahi projenin hem teorik hem de pratik kaynağı olmasını beklemek olmayacak bir şeydir.

Delil hadislerden biri: *Bana Kur'an'ın misli kadar daha hüküm verildi* [Ahmed b. Hanbel]

Delil olarak sunulan ayetlerden biri de Nahl Suresi 44. Ayettir.

Nahl 44: *Belgeler ve kitaplarla... Sana bu mesajı indirdik ki, kendilerine indirilene halka açıklayasın (bildiresin) ve onlar da düşünsünler.*

İddiaya Cevap: Allah'ın herhangi bir kulu Kur'an'ın açıklayıcısı ve tefsircisi olamaz. Allah bize konuşmayı ve düşünmeyi öğretendir. Allah'ın kelimelerle anlattığı kitabı, kapalı ve açıklamaya bile muhtaç olarak niteleyip, insanların yine kelimelerle anlattıklarınının daha açıklayıcı ve daha detaylı olduğu iddia edilemez. Bilgilerimiz bazı ayetleri okuduğumuzda anlamak için yetersiz olabilir. Hatta bazı ayetleri an-

lamak için bilimin ilerlemesi gerekebilir (örnek Alak: 1 ve Zariyat 47. Ayetler). Bu Kur'an'daki ayetlerin kapalı olduğu anlamına gelmez, ayetleri anlamak için zamanının gelmesi gerektiğini gösterir.

Bizlerin yaptığı açıklamalar ise; Allah tarafından **zaten yapılmış açıklamalar arasında bağ kurma çabası olarak değerlendirilebilir**. Yani bizim yaptığımız açıklamalar dinde hüküm koyma veya Kuran'da kapalı olduğu iddia edilen bir konuyu açma iddiasıyla yapılmış açıklamalar da değildir. Yani pek çok yönüyle hadislerdeki kullanım açısından benzeşmez. (Peygamberi konuşturmayanlar neden kendileri konuşuyorlar eleştirilerine cevap olsun. Hadisler ayrıca şüpheli kaynaklardır ve peygamberimizle alakaları olmayıp yüzyıllar sonra kayda geçirilen bir nevi dedikodulardır) Herhangi birimizin yaptığı açıklamalar tartışmasız ve mutlak doğru olarak kabul edilemez. Her birimiz hatalı düşüncelere sahip olabiliriz. Müslümanlara düşen, kendilerine gelen verileri Kur'an ışığında değerlendirmektir.

Kuran "Allah Tarafından" Detaylandırıldı!

Hud 1: *Elif Lam Ra. (Bu) öyle bir kitaptır ki, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar (Allah) TARAFINDAN ayetleri sağlamlaştırılmış ve sonra da DETAYLANMIŞTIR.*

Neden Allah Kuran'ı Detaylandırdı?

Hud 2: *Ki ALLAH'tan başkasına tapmayasınız. Kuşkusuz ben, O'ndan size bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.*

İlk ayet Kuran'ın Allah tarafından detaylandırıldığını açıkladıktan sonra ikinci ayette bunun nedeninin **Allah'tan başkasına tapmamak** olduğunun söylenmesi konumuz açısından

anlamlıdır. Dinin sahibi gerekli açıklamaları yapmıştır. Din adına yapılan tüm açıklamalar dini anlama çabasına katkı sağlıyorsa kabul edilebilir. Lakin açıklama olduğu iddia edilen sözler dine ekleme yapıyorsa bu açıklama değil tahrif anlamına gelir.

Kur'an'daki birçok ayet direkt veya dolaylı yönden bu konuyu işlemektedir. Oldukça detaylı işlenen "ayrıntı" konusundaki ayetler çok nettir.

Örneğin şu ayetlere bakılabilir:

2:99	6:38	6:114	6:119	6:126	6:154	7:32	10:15
10:37	12:1	12:111	13:2	15:1	17:12	19:73	19:97
22:16	22:72	22:72	24:1	24:34	24:46	27:1	28:2
29:49	30:28	36:69	43:2	44:5-8	46:7	54:17	54:22
54:40	57:9	58:5	65:11	16:89	6:145	17:39	43:36

Din adamları, Kur'an'ın dinimiz için gerekli detayları içerdiğini ve açıklayıcısının ALLAH olduğunu bildiren birçok ayete rağmen; Kur'an'ın açık olmadığını, bazı ayetlerin mücmel/kapalı/detaysız olduğunu ve bu kapalı ayetlerin ancak hadisler yoluyla anlaşılabileceğini iddia etmişlerdir.

Kur'an'ı Allah açıklayıp detaylandırmıştır. Bize düşen Allah'ın açıklamaları üzerinde düşünmek, yani ayetler arasındaki ilişkiyi düzgün kurmaktır.

Bu ilişkiler ve detaylandırmalar bazen bir ayetten, bazen de Kur'an'ın geneline yayılan bir kompozisyon biçimindeki ayetlerden oluşabilir.

Bu ilişkilere dair birkaç örnek verelim:

Fatiha 2: Övgü, evrenlerin Rabbi Allah'adır.

Evrenlerin Rabbi ne demektir?

Şuara 23: Firavun, "Evrenlerin Rabbi de ne demek?" dedi.

Şuara 24: Dedi ki, "Kesinlikle inanacaksınız O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir."

Naziyat 27: Siz mi, yoksa gök mü yaratılış açısından daha zorludur? Onu O yaptı.

Göklerle Alakalı Bilgi:

Mümin 57: Göklerin ve yerin yaratılışı, insanın yaratılışından daha büyük bir şeydir. Ne var ki halkın çoğu bilmez.

Fatiha 6: Bizi doğru yola ilet.

Doğru yol ne demektir?

Meryem 36: "Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; O'na kulluk ediniz. Doğru yol budur."

Teğabun 17: Allah'a güzel bir borç sunarsanız, O da onu sizin için katlar ve **sizi bağışlar**. Allah değer verir, şefkatlidir.

Allah'a sunulan borç nedir?

Hadid 18: **Sadaka veren** erkekler ve kadınlar, Allah'a güzel bir borç vermişlerdir. Onlara kat kat ödenir ve onlar cömert bir ödül hak etmişlerdir.

Fatiha 4: Din gününün sahibi.

Din günü ne demektir?

İnfitar 18: Evet, din gününün ne olduğunu bilir misin?

İnfitar 19: O gün kimsenin kimseye yardımı dokunmaz. O gün tüm kararlar yalnız Allah'a aittir.

Yukarıda verdiğimiz birkaç örnekte olduğu gibi, Kur'an'ın kendi içerisinde apaçık ve detaylı olduğunu gösteren yüzlerce örnek sunulabilir.

Kur'an'ın yapısından anlıyoruz ki; Rabbimiz araştırmamızı, düşünmemizi ve bilgileri ayrıştırıp, sorunu oluşturan öğeleri de göz önüne alarak sonuca varmamızı istiyor. Kur'an, düşünen beyinlere hitap etmekte ve bizi diğer canlılardan üstün tutan aklımızı kullanmamızı istemektedir.

Önemli soru şu: Allah'ın ilim üzere açıklayıp detaylandırmasını yetersiz görmek mümkün olabilir mi?

ALLAH'IN İLMİYLE DETAYLANDIRDIĞI KİTAP

Araf 52: İlimle detaylandırdığımız inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olan bir kitabı onlara getirdik.

Yine ayetten anlıyoruz ki Kur'an, Allah'ın ilmi üzere detaylandırılmıştır. Yol göstermek için Allah'ın ilave detaya ve birilerinin ilmine ihtiyacı olduğu iddia edilemez. Allah din gibi önemli bir konuda eksik detaylandırma da yapmaz. Eksik olduğu iddia edilen detaylar Allah'a din öğretmek değilse nedir?

KURAN'IN ÖĞRETMENİ KİMDİR?

Rahman 1-2: Rahman, Kuran'ı öğretti.

Rahman suresinin ilk iki ayetinde gördüğümüz gibi Kuran'ı öğretecek olan; peygamber, falanca âlim veya farklı bir kişi değil; Yüce ALLAH'tır. Bize düşen ALLAH'tan başka yol göstericimiz olmadığını ve doğruyla/yanlışla ayırt edecek anlayışı sadece ALLAH'ın verdiğini bilerek ALLAH'a güvenmek, O'nu yeterli kabul etmek ve O'ndan samimiyetle yardım istemek olacaktır...

Kur'an, ayetler arasında bağ kurdurarak bize kendini açıklar. Yani bir ayeti anlamakta güçlük çekersek, diğer bir ayetin veya ayetlerin yardımını alırız. Kur'an'ın kimin tarafından açıklandığını anlatan **bu konudaki en önemli ve vurgusu güçlü ayetlerin başında Nahl 89. ayet gelir.**

HER ŞEYİ AÇIKLAYAN KİTAP

Nahl 89: Her topluluk içinden, kendilerine karşı bir tanık gönderdiğimiz, şunlara karşı da seni tanık olarak getirdiğimiz gün... **Biz sana bu kitabı, HER ŞEYİ AÇIKLAYAN, BİR YOL GÖSTERİCİ,** bir rahmet ve Müslümanlara bir müjde olarak indirdik.

KURAN'IN DİN ADINA HER ŞEYİ AÇIKLADIĞINA İMAN EDİYOR MUSUNUZ?

Yukardaki ayet, Kur'an'ın yol gösterme noktasında her şeyin detaylı açıklayıcısı olduğunu söylüyor. Peygamberimizin adı kullanılarak **yüzlerce yıl sonra oluşturulan** rivayetler yoluyla Kur'an'ın açıklandığını iddia etmek, Kur'an'ın birçok ayetiyle çelişen bir iddiadır. Madem rivayetler bu kadar gerekliydi o halde neden rivayetlerin önemine atıf yapan tek bir ayet yok ama aksi yönde ayet çok? Birçok soruya cevap vermekten

kaçan günümüz din adamları gerçeği gizlemeyi tercih ediyorlar.

Allah Kur'an'da her şeyi detaylarıyla açıkladığını söylemesine rağmen, din adamları Kur'an'da verilen örneklerin yetersiz olduğunu kanıtlamak için ellerinden geleni yapıyorlar! Kur'an'da din hakkındaki her türlü örneğin olduğuna iman etmek, yukardaki AYETE İMAN ETMENİN BİR ŞARTIDIR. Burada iki seçenek ortaya çıkıyor; ya din adamlarının iddialarına (kalabalıklarında etkisinde kalarak) iman edeceksiniz ya da gözlemlerinize görerek aklınızla tanık olduğunuz Allah'ın ayetlerine...

Din adamları ayetlerde açıklananın tersini söyleyebilir, kalabalıklar da buna inanabilir. Burada bize düşen görev aklımıza ihanet etmemek ve kalabalıklara rağmen atalarımızdan devraldığımız dini öğretileri sorgulayabilme cesaretini gösterebilmektir.

KUR'AN'IN TEFSİRCİSİ KİMDİR?

Furkan 33: Onların sana yönelttikleri her teze karşı, biz sana gerçeği ve en güzel AÇIKLAMAYI (ahsene tefsira) getiririz.

Gördüğünüz gibi ayet, Kuran'ın en güzel şekilde SADECE ALLAH tarafından tefsir edildiğini net şekilde ortaya koyuyor.

Rivayetlerin Kur'an'ı tefsir ettiği veya açıkladığı iddiası, yukarıdaki (Nahl 89 ve Furkan 33) ve Kur'an'daki diğer birçok ayetle çelişiyor. Allah Muhammed Peygamber'e, "Sana getirilen her örneğe karşı BİZ EN GÜZEL TEFSİRİ YAPARIZ" diyor. Yani Allah, Kur'an'ın tefsirini bizzat yapmıştır. Bize düşen ayetler arasında bağ kurmaya çalışmaktır.

Din adamlarının, “Kur’an’ı falanca âlimin, filanca hocanın TEFSİRİ olmadan anlayamazsınız! ” iddiasına karşı; Kur’an’ın kendisinin EN GÜZEL TEFSİR (AHSENE TEFSİRA) olduğunu söylemesi ve bunu söylerken “TEFSİR” kelimesini kullanarak da onların bu iddiasını çürütmesi gerçekten de harikadır!

DİLİNİ OYNATMA VE ACELE ETME, KUR’AN’I ALLAH AÇIKLAR

Kıyamet 16: Onu aceleye getirip dilini oynatma.

Kıyamet 17: Onu toplamak da okutmak da bize düşer.

Kıyamet 18: Biz onu okuduğumuz zaman, onun okunuşunu izle.

Kıyamet 19: Sonra, onu (**beyan**) açıklamak da bizim görevimizdir.

DİLİNİ OYNATMA VE ACELE ETME, KUR’AN’I ALLAH AÇIKLAR

Kıyamet 16: *Onu aceleye getirip dilini oynatma.*

Kıyamet 17: *Onu toplamak da okutmak da bize düşer.*

Kıyamet 18: *Biz onu okuduğumuz zaman, onun okunuşunu izle.*

Kıyamet 19: *Sonra, onu (**beyan**) açıklamak da bizim görevimizdir.*

Yukarıdaki “**beyan**” kelimesi Nahl 44’deki “**beyan**” kelimesi ile kök açısından aynıdır.

Kur'an, açıklamanın/beyanın Allah'a ait olduğunu bildirir. Yukarıdaki ayetler bize birer uyarı niteliğindedir.

Buna rağmen açıklama/beyan görevini din adamları kendilerinde görmüşler ve bu yolla işlerine gelen rivayetlerden seçme yapmak suretiyle, farkında olarak veya olmayarak dini tahrif etmişlerdir. Sonuç olarak **istedikleri hükme ulaşmak için rivayetleri kullanmak oldukça kullanışlı olmuştur.**

Kur'an'ın rivayetler yoluyla açıklandığını iddia etmek yukarıdaki ayetle çelişir. Allah, bizim yapacağımız izahlara muhtaç değildir. Herhangi bir insanın Kur'an hakkındaki açıklamalarını mutlak doğrular olarak kabul etmek ve o kişinin izahlarını Kur'an'ın anlaşılması için bir ön şart olarak ileri sürmek Kur'an'ın izahlarıyla çelişen bir durumdur.

DİLEDİĞİNİZ DİNİ ANLAYIŞI RİVAYETLERE Mİ SÖYLETİYORSUNUZ?

Kalem 36: *Neyiniz var, ne biçim hüküm veriyorsunuz?*

Kalem 37: *Yoksa bir kitabınız var da onu mu okuyup duruyorsunuz?*

Kalem 38: *Ve içinde her dilediğinizi bulabiliyorsunuz?*

Kur'an'ın rivayetler yoluyla açıklandığını iddia eden binlerce din adamı, bu yolla binlerce dini hükmü İslam dinine ilave etmeyi başarmışlardır. Aslında yaptıkları şey hoşlarına giden, kendi kafa yapılarına ve zekâ düzeylerine uygun olan inanışları rivayetler yoluyla dinin içine ilave etmektir.

Yukardaki ayetler çok açık gösteriyor ki, birtakım din adamları veya dindarlar DİLEDİKLERİ hükümleri diledikleri kitaplardan bulmak istiyorlar.

Örnek verelim: Zina edenleri taşla öldürmek, kadına peçe takmak, dinden döneni öldürmek, dayak zoruyla ibadet yaptırmak, köle ve cariyecilik gibi daha nice hükümleri uygulamak isteyen din adamları bunu **Kur'an yoluyla yapamadıkları için rivayetlere sarılmışlardır.** Rivayetlere giderseniz, tuvalete hangi ayakla gireceğinize varana kadar bolca gereksiz detayla karşılaşır ve dini kendiniz için yaşanmaz bir hale getirebilirsiniz. Kalem suresi 36, 37, 38. ayetlerinde sorulan soruları lütfen kendinize sorunuz ve üzerinde yeterince düşününüz.

İslam dini için, Allah'ın kitabını yeterli kabul edebiliyor musunuz? Yoksa hadis, fıkıh, ilmihal kitapları gibi içinde dilediğiniz hükmü bulduğunuz kitapları mı okuyup izliyorsunuz? Yüce Allah'ın bizi sadece kendi kitabı üzerinden hesaba çekeceğini beyan ettiğini hatırlatırız.

YÜCE ALLAH KELİME SIKINTISI ÇEKMEZ

İsra 89: *Biz bu Kuran'da HER TÜRLÜ ÖRNEĞİ VERDİK, ne var ki halkın çoğunluğu inkârda direniyor.*

İsra 41: *Biz, ÖĞÜT ALMALARI için KUR'AN'DA AÇIKLADIK. Ne var ki, bu, sadece onların NEFRETİNİ ARTTIRIR.*

Yüce Allah'ın İslam dinine ait **her türden örneği Kur'an'da verdiğini** kabul etmeliyiz. Dinimiz için gerekli her türlü örneğin Kur'an'da olmadığını iddia etmek, ayetlerin verdiği mesajla çelişir. Her türlü örneğin verildiğinin açıklandığı ayetlerin devamı da konumuz açısından ilginç ipuçları vermektedir. (Kur'an'da her türlü örneğin bulunduğunu söylediğimizde, ayetin gaybi bir tecellisi olarak nefretle karşılandığımızı ve bize büyük tepkiler gösterildiğini de ekleyelim).

KUR'AN UYDURMA BİR HADİS DEĞİLDİR

Yusuf 111: *Onların tarihinde, bilinç sahipleri için bir ders vardır. Bu, UYDURMA BİR HADİS DEĞİL fakat kendisinden öncekilerin doğrulayıcısı, HER ŞEYİN DETAYLI AÇIKLAMASI ve inananlar için bir hidayet ve rahmettir.*

Kur'an'da 'hadis' kelimesinin kullanımları müthiş detaylar içeriyor. Siz de Arapça metinde 'hadis' kelimesinin kullanıldığına lütfen kendi gözlerinizle tanık olunuz. Yukardaki ayette **ayetlerin uydurma bir hadis olmadığına da belirtilmesi tesadüf değildir!** Kur'an'ın açıklaması olduğu iddia edilen RİVAYETLERİN çoğunluğunda uydurmalar olduğu, bu yolla **dini anlayışa ciddi zararlar verdiği** hadis kitaplarını okuyanlar tarafından kolayca teşhis edilebilecek bir gerçektir. Allah Müslümanların hangi yolla sapacaklarını bildiği içindir ki, oluşacak sapmalara uyarı niteliğinde olacak kelimeler kullanarak bu ayetleri tasarlamıştır.

Binlerce din adamı neden apaçık gerçeği kavrayamıyor?

Yalnızca Türkiye'de değil, tüm dünyada din adamları tanık oldukları gerçeğin bir kısmını gizliyorlar. Hakikat o kadar serttir ki, bunu açıklamaya korkuyorlar.

Gerçeği gizlemelerinin ve dini tümüyle doğru kavrayamamalarının en önemli nedeni, bu işi bir meslek olarak yapmaları ve din üzerinden geçimlerini sağlamalarıdır.

Şuara 109, 127, 145, 164, 180: *Buna karşılık sizden her hangi bir ücret de istemiyorum. Benim ücretim, ancak evrenlerin Rabbine aittir.*

Oysa tüm peygamberler dini anlatmıştır fakat hiçbirisi bu görevi meslek edinerek din üzerinden gelir elde etmemiştir. Bu durum sadece Şuara suresinde, beş ayrı elçinin ağzından tam beş kez tekrarlanır. Bu sure içinde tekrarlanarak önemi vurgulanan bu konuşmayı yapan elçiler, Nuh, Hud, Salih, Lut ve Şuayb peygamberlerdir.

Fakat açıklanmaya muhtaç olmayan kitabı, din adamları Kur'an'ı açıklama bahanesiyle, rivayetleri de kullanarak, elçilerin görev olarak yaptıkları işi gelir kaynağı haline getirmeyi başarmışlardır. İlim sahipleri, özellikle din âlimleri, onu kazanç sağlamadan paylaşmak zorundadırlar. Bu hem ilmin zekâtını ödemek hem de iyiliği iş edinerek kötülükten sakındırma görevinin bir gereğidir.

Enam 115: *Rabbinin kelimeleri doğruluk ve adaletle tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.*

Kur'an'ın doğrulukla ve adaletle tamamlanmış olduğuna iman etmek bir seçim değil, ZORUNLULUKTUR! Allah, insan sözleriyle tamamlanacak birtakım eksikleri olan bir kitap göndermemiştir. Bu, bizzat Allah'ın zati sıfatlarıyla da çelişir. Kur'an'ın "hadislerle" açıklanıp detaylandığını veya tamamlandığı söylemek, yukarıdaki ayetlerin verdiği mesajı görmezlikten gelmek olacaktır.

ZALİMLER İÇİN KUR'AN'I ANLAMAK YASAKTIR

İsra 82: *Kur'an'ı inananlar için bir şifa ve rahmet olarak indirdik. Zalimlerin ise ancak zararını arttırır.*

İsra 84: *De ki: "Herkes inancına göre davranır. Kimin daha doğru yolda olduğunu ise Rabbim daha iyi bilir."*

İslam dini, Kur'an yoluyla açıklanmış olan ve tüm detayları belli olan bir dindir. Bu ayetlerdeki mesaja inanan biri, din ile alakalı her şeyin açıklamasını da Kur'an'ın içinde aramalıdır! Kur'an'ı anlamak için rivayetlere değil, akla ve selim bir kalbe ihtiyacımız vardır.

Gerçek inananlar, Kur'an'ı anlamakta zorluk çekmeyecektir. Kur'an ayetlerinin zamanla daha iyi anlaşıldığı bir hakikattir. Yapmamız gereken, ayetler arasındaki bağı kurmak ve sabretmektir (Taha: 114). Yukarıdaki ayetin bir gereği olarak her Müslüman bilmelidir ki, Kur'an'ı anlamak kolaydır. Ama sorulması gereken soru, "Kuran'ı anlama kimin için kolaylaşacaktır?" sorusudur.

KUR'AN'I BAZILARIMIZ ANLAYAMAYACAK!

İsra 45: *Kur'an okuduğun zaman, seninle ahirete inanmayanlar arasına görülmez bir engel yerleştiririz.*

İsra 46: *Ve onu anlamalarını engellemek için kalplerine kabuklar, kulaklarına da ağırlık koyarız. Rabbini yalnızca Kur'an'da andığın zaman nefretle geriye dönerler.*

KUR'AN'I BAZILARIMIZ ANLAYAMAYACAK!

İsra 45: *Kur'an okuduğun zaman, seninle ahirete inanmayanlar arasına görülmez bir engel yerleştiririz.*

İsra 46: *Ve onu anlamalarını engellemek için kalplerine kabuklar, kulaklarına da ağırlık koyarız. Rabbini yalnızca Kur'an'da andığın zaman nefretle geriye dönerler.*

Kur'an'da eksik olduğunu iddia eden günümüz inkârcıları, elbette bunu ispatlamak için uğraşacaklardır. ALLAH'ın kita-

bıyla inkârcılar arasındaki problem, artık yeni yüzüyle ortaya çıkacaktır. İnkârcılık, Muhammed Peygamber döneminde kitabın Allah'tan gelmediği, peygamberimizin kitabı kendi yazdığı yönündeydi.

Fakat günümüzde vahyi inkâr farklı bir şekilde tezahür edecektir. İnkârcılık bu defa, aslında kitaba inanmayan ama İNANDIĞINI İDDİA EDEN İNSANLARDAN GELECEKTİR. Müslüman olduğunu iddia edenler, Kur'an'daki yüzlerce ayete rağmen, ayetlerle uyumlu hareket etmeleri gerekirken, açık ifadeleri görmezden geliyor ve atalarından devraldıkları dini uygulamaları Allah'ın ayetlerine tercih ediyorlar.

ÖNEMLİ DELİLLERDEN BİRİ!

SORULARA CEVABI ALLAH VERİYOR

Bakara 219: *Sana sarhoş edicilerden ve kumardan sorarlar: “O ikisinde büyük bir günah ve insanlar için yararlar var; ancak günahları yararlarından daha büyüktür”, de. Ayrıca, sadaka olarak neyi vereceklerini senden sorarlar: “Artanı”, de. ALLAH ayetlerini işte böyle açıklıyor ki düşünesiniz...*

Bakara 220: *Bu dünya ve ahiret hakkında... Sana bir de yetimler hakkında sorarlar: De ki, “Onları erdemli kişiler olarak yetiştirmeniz en büyük iyiliktir. Mallarını mallarınıza katarsanız aile bireyiniz olurlar.” ALLAH bozanı düzeltenden ayırt etmesini bilir. ALLAH dileseydi sizi zora sokardı. ALLAH güçlüdür, bilgedir.*

Bakara 222: *Sana aybaşı halini sorarlar, De ki: “O bir rahatsızlıktır. Aybaşı halinde olan kadınlarla cinsel ilişkiye girmeyin ve ondan kurtuluncaya kadar onlara yaklaşmayın. Kurtuldukları zaman ALLAH'ın size uygun gördüğü yerden on-*

larla cinsel ilişkide bulunun. ALLAH yönelenleri sever, arınanları sever.”

Yukardaki ayetler çok net bir şekilde din hakkında soruların cevaplarını Allah'ın verdiğini gösteriyor. Yani bir soru sorulduğunda bu cevap elçiden değil, Allah'tan geliyor. **Böylece Muhammed Peygamber sorulan sorunun AÇIKLAYICISI DEĞİL, cevabın İLETİCİSİ olmuş oluyor.** İddia edildiği gibi eğer dini detaylandırma görevi resulün üzerinde olsa idi yukarıdaki soruları sadece Allah değil elçi de cevaplayabilirdi! Ama öyle olmadığını açıkça görüyoruz.

Mezhepler, Kur'an'daki her bir dini hükme onlarcasını da ilave yapmışlardır. En kolay anlaşılacak konuyu örnek vererek özetleyelim.

Abdest Kur'an'a göre dört basamaktan oluşur.

Maide 6: *İnananlar! Namaza kalktığınız zaman: (1) Yüzünüzü yıkayın, (2) ellerinizi dirseklere kadar yıkayın, (3) başınızı sıvazlayın, (4) ve ayaklarınızı da topuklara kadar sıvazlayın/yıkayın.*

Mezheplere göre abdestin farzı kaçtır?

- *Hanefi: 4*
- *Şafii: 6*
- *Maliki: 7*
- *Hanbeli: 7*

Din adamları Kur'an'daki çok kolay anlaşılacak apaçık bir konuda bile ihtilaf etmeyi başarmışlardır. Kuran'ın abdest ile alakalı verdiği detayı yeterli görmemişler ve rivayetler yoluyla ihtilafli bir anlayışı net bir inanca tercih etmişlerdir. Dini-

mizi Kur'an'a göre şekillendirmek yerine, hâlâ atalarımızdan devraldığımız mezhepleri mi izleyeceğiz? Allah'ın dinini, Allah'tan daha güzel kim açıklayabilir?

Sorunun cevabı Zuhruf 44. ve Bakara 170. Ayetlerde.

SADECE KURAN'DAN SORUMLUYUZ

Zuhruf 44: *Bu, sana ve halkına bir mesajdır; ondan sorulacaksınız.*

Sonuç: Yüce Allah, Kur'an'ın hem tefsircisi hem de açıklayıcısıdır. Bize düşen ayetler arasında bağ kurmaya çalışmaktır.

BÖLÜM ÖZETİ:

- Kur'an'ın açıklayıcısı Yüce Allah'tır.
- Kur'an'ın tefsircisi Yüce Allah'tır.
- Yüce Allah, Kur'an'ı ilmiyle detaylandırmıştır.
- Sorulan sorulara Peygamberimiz değil, Kur'an cevap vermiştir.
- Kur'an, anlamamız için Allah tarafından KOLAYLAŞTIRILMIŞTIR.
- Kur'an, zalim inkârcılar için kapalı ve anlaşılmaz bir kitaptır.
- Kur'an, zalimlerin zararını arttıran bir kitaptır.
- Kur'an, uydurma bir hadis değildir.
- Kur'an, her şeyin detaylı açıklamasıdır.
- Allah'ın dinini DİLEDİĞİMİZ KİTAPLARDAN değil, Allah'ın kitabından öğrenmeliyiz.

Elçilerin Görevi Nedir?

İddia: Elçinin tebliğden başka sorumlulukları da vardır. Elçinin tebyin/açıklama ve tefsir gibi yükümlülükleri de vardır. Kur'an'ın uygulayıcısı Muhammed Peygamber'dir ve hadisler olmadan bu uygulamayı göremeyiz, dolayısı ile Kur'an'ı anlayamayız.

Kur'an teoridir, hadis ise pratiktir. İslam'ı teorik kaynağı olan Kur'an'a indirgeyerek pratik kaynağından mahrum bırakmak, aslında **İslam'ın hayat damarlarını koparmakla eş anlamlıdır.**

İddiaya Cevap: Kur'an'da elçilerin görevinin, kendisine ulaştırılan mesajı iletmekle sınırlı olduğunun altı defalarca kalın çizgilerle çizilir. Ayetlerde elçinin görev tanımı yapılırken, **sınırlama edatlarıyla birlikte kullanılır.** Her mümin için olduğu gibi, elçiler için de tebliğ yaparken uyarıcı, müjdeci, açıklayıcı/bildirici gibi bazı formlar da kullanılmıştır. Bu kullanımlar ancak tebliğin bir alt formu olarak değerlendirilebilir.

Elçiler veya kişiler tebliği sunarken, zaten sunulan **METNİN KENDİSİ uyarıcı, korkutucu, müjdeleyici veya açıklayıcı bir konumdadır.** Mesajı ileten kişinin kendisi bu konumda değildir. **Zaten vahyin amacı,** dini anlatmanın yanında uyarmak, korkutmak, müjdelemek ve ihtilaf edilen konular hakkında açıklamalarda bulunmaktır.

Resullerin görev tanımının yapıp sınırlandırıldığı ayet sayısı on birdir. Bu ayetlerin tamamı sınırlama edatlarıyla ('inne mâ' ve 'illâ') birlikte gelmiştir.

"Inne mâ" Edatının Geçtiği Ayetlerden Örnekler:

Maide 92: *ALLAH'a uyun, elçiye uyun, dikkatli olun. Yüz çevirerseniz bilesiniz ki elçimize düşen görev, açıkça bildirmektir.*

Teğabun 12: *ALLAH'a uyunuz, elçisine uyunuz. Yüz çevirirseniz, elçimizin görevi açıkça bildirmekten ibarettir.*

Ra'd 40: *Onlara söz verilenlerin bir kısmını sana göstersek de, senin canını alsak da, sana düşen görev bildirmektir. Hesap ise bize düşer.*

Yukardaki ayetlerde, **elçiye itaatin mesajı izlemekten farklı bir şey olmadığına** dair önemli bir mesaj var. Elçiye itaatin nasıl olması gerektiğini diğer bölümümüzde inceledik. Elçiye itaat etmek isteyen kişilerin vahyi izlemesi yeterli olacaktır. Elçilerin aldıkları vahyin, dinin nasıl olması gerektiğiyle ilgili TAM VE EKSİKSİZ metinler olduğu ayetlerle açıklanmıştır. Kur'an, elçiye itaat edilmesini söylediği gibi, itaatin nasıl olması gerektiğini de kullara bırakmadan izah etmiştir.

"illâ" Edatının Geçtiği Ayetlerden Örnekler:

Ankebut 18: *Yalanlarsanız, sizden önceki toplumlar da yalanlamışlardı. Elçinin görevi ancak açıkça bildirmektir.*

Nur 54: *De ki, "ALLAH'a ve elçiye uyunuz. Reddederseniz, o kendi görevinden sorumludur, siz de kendi görevinizden sorumlusunuz. Ona uyarsanız, doğruyu bulursunuz. Elçinin tek*

görevi, mesajı açıkça bildirmekten ibarettir.”

Nahl 35: *Ortak koşanlar, ALLAH dilemeseydi ne biz ne de atalarımız O'ndan başka bir şeye tapmaz ve O'nun haram ettiğiinden başkasını da haram kılmazdık. Kendilerinden öncekiler de böyle davranmıştı. Elçinin açıkça bildirmekten başka bir görevi mi var?*

Şura 48: *Yüz çevirirlerse, biz seni onlara bir bekçi olarak göndermedik. Sana düşen sadece bildirmektir. Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman onunla sevinir ama kendi yaptıklarının bir sonucu olarak başına bir kötülük gelse, o zaman insan nankörleşir.*

Yukarıdaki ayetlerin mesajlarını özetleyelim:

- Elçiye itaatin manası vahyi izlemektir.
- Elçinin görevi mesajı olduğu gibi iletmeektir.

Anlaşılması gayet kolay bir konu... Kur'an'da bu türden önemli mesajları ileten ayetlerin Arapçası da çok sade, kolay ve anlaşılır bir dile sahiptir.

Elçilerin görevine ilave yapmak, dine ekleme ve tahrif yapmak anlamına gelir. Kur'an, elçinin görevi ile alakalı yukarıdaki sınırlamaları boşuna yapmıyor. **Elçilerin görevine ekleme yapmak, din adamlarının kendileri için alan açmalarını sağlıyor.** Din adamları bu yöntemle, elçilerin isimlerini kullanarak dine kolayca ekleme yapabilir hale geliyorlar. Dini meslek haline getiren bu kişilerin, her türlü yanlış ve sapkın inanca, halkı kolayca inandırmaları dünyanın her ülkesinde gözlemlenebilecek bir vakıadır. Allah kullarını din adamlarının insafına terk ederek, onların uzmanlığına muhtaç olacağı bir din gönderir mi diye her Müslümanın üzerinde dikkatli

bir şekilde düşünmesi gerekir. Dinin temel konuları her inşanın kolayca anlayacağı ve adeta fitratımıza kazınmış temel mesajlardır.

Muhammed Peygamber'e sorulan sorulara (Bakara 219-220, 222 ayetler ve birçok ayet daha) kendisi tarafından cevap verdirilmeyip, cevapların vahiy tarafından verilmesi konuyu anlamak açısından oldukça önemlidir. Din Allah'ındır ve ma-kul sorularımıza ALLAH cevap vermiştir.

HANGİ SORULARDAN SÖZ EDİLMEDİ?

Maide 101: *İnananlar! Açıklandığı vakit hoşunuza gitmeyecek şeyler hakkında sorular sormayın. Kur'an'ın ışığında sorarsanız size açık olurlar. ALLAH özellikle onlardan söz etmedi. ALLAH Bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır.*

Maide: 102 *Sizden önce bir topluluk o tip soruları sordu da, o sorularından dolayı inkarcı oldular.*

Maide suresi 101. Ayette, sorulan soruların bazılarında **özellikle cevap verilmediği belirtilmiştir**. Yani Allah'ın sorulacağını bildiği ama bizim bilmediğimiz bazı soruları kasıtlı olarak cevaplanmamıştır. Böylece Allah'ın özellikle cevaplamadığı sorular olduğunu artık yukarıdaki ayet vesilesiyle biliyoruz. Bazı sorular sorarak Kuran'ın yetersiz ve açık olmadığını kanıtlamaya çalışan kişilere soruyoruz; Allah'ın cevaplamadığı soruları mı sormaya çalışıyorsunuz?

Ayette dikkatimizin çekildiği bir diğer husus ise Kuran'ın şekillendirdiği bir zihin ile düzgün sorular sormamız gerektiğidir. Doğru soruları sormak önemlidir ve meselenin özü budur. Kuran düşünmeye ve sorular sormaya teşvik eden bir

kitap olmasına rağmen, bazı soruların insanları inkarcılığa sevk ettiğini belirtmek suretiyle de uyarılar yapar.

Günümüzde birçok insan çeşitli sorular soruyor. Peki bu soruların hangileri doğru sorulardır? Yanlış soruları soran kişilerin doğru cevaplara ulaşamayacağını bilirsek, soruları sorarken daha hassas oluruz.

Doğru soruları soran kişilerin Kuran'dan yeterli cevaplara ulaşacağını ayetten çıkarsayabiliriz ve Kur'an ışığında, din ile alakalı sorulacak soruların cevaplarının zaten verildiğini sadece yukarıdaki ayetten bile kolayca anlayabiliriz.

TEMEL İDDİA

Kur'an teori, hadis ise pratiktir. İslam'ı, teo rik kaynağı olan Kur'an'a indirgeyerek pratik kaynağından mahrum bırakmak aslında İslam'ın hayat damarlarını koparmakla eş anlamlıdır. Kur'an'ın uygulayıcısı Muhammed Peygamber'dir, hadisler olmadan bu uygulamayı göremeyiz ve Kur'an'ı anlayamayız.

İDDİAYA OLAN SORULARIMIZ

Kur'an teori ise, hadisleri pratik yapan nedir? **Her ikisi de yazı yoluyla bize ulaşan kaynaklar değil mi?** Hadis kitapları video veya o döneme ait resimli anlatımlar olmadığına göre; hadis kitaplarının pratik konusunda Kuran'a göre nasıl bir izah üstünlüğü ve ayrıcalığı olabilir? **Allah yazı yoluyla neyi eksik bıraktı ki, hadisler bunu tamamlayabiliyor?** Bu tamamlayıcı hadislerin net bir listesi var mı? Yukardaki iddiayı yapmak, peygamberi Allah'tan daha iyi cümleler kurgulayan biri konumuna yükseltmez mi? Kuran'da neden elçinin/elçilerin şahsi sözlerinin izlenmesi veya hadislerin kayıt altına alınması ile alakalı emirler yok?

İDDİAYA CEVAP:

Hadislerin pratik olduğu iddiasına rağmen Kur'an'da hangi konuların teori olup, hadislerin ise hangi konularda pratik olduğu ile alakalı NET BİR TANIM yoktur. Böyle bir tanım günümüze kadar yapılamamış ve listesi de verilememiştir. Hadislerin hikmet içerdiği veya pratik sunduğu belirtilse de, hadislerdeki HİKMET ve HÜKÜM LİSTESİ HER DİN ADAMINA GÖRE DEĞİŞİR (23:53 bkz).

Yazılı metin olan Kur'an teori ise, yine yazılı metin olan hadisler de TEORİ OLMAKTAN KURTULAMAZ. Allah'ın kelimeleri kullanarak yaptığı izahlar teori oluyorsa, nasıl olur da hadislerin yine benzer kelimeleri kullanarak pratik sunduğu iddia edilebilir?

Sadece Kur'an'la amel etmek İslam'ın hayat damarlarını kesmekse, Peygamberimizin neye uyduğunu sormak gerekiyor! Peygamberimizin sadece vahye uyduğunu Kur'an'dan öğreniyoruz. Peki, onun İslam'ın hayat damarlarını kestğini söyleyebilir miyiz? Aynı şekilde Peygamberimiz gibi Kur'an'la amel eden biri, İslam'ın hayat damarlarını nasıl kesmiş oluyor?

Kur'an'ın Allah tarafından anlaşılır biçimde açıklandığını diğer bölümümüzde izah etmiştik. Kur'an'ı ancak zalimler anlamayacaktır (17:82 bkz). Yüce Allah'a ve elçisine iftiralar atarak dini kaynaklar uyduranlar da zalimdirler.

ELÇİLER SADECE VAHYE UYARLAR!

Ahkaf 9: *De ki, "Ben peygamberlerin ilki değilim." Bana ve size ne olacağını da bilmem. Ben, sadece bana vahyedilene uyuyorum. Ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim."*

Maide 67: *Elçi! Rabbinden sana indirileni duyur. Bunu yapmazsan O'nun elçiliğini duyurmamış olursun. ALLAH seni halktan koruyacak. ALLAH inkârcıları doğru yola iletmez.*

Elçileri izlemek isteyen kişiler, vahyi izlemelidir. Elçi vahye uyduğuna göre, vahyi izlemenin elçiye izlemekle aynı olmadığını söylemek mantıklı da değildir. Peki, biz vahye uyarsak elçinin yaptığı şeyi yapmış olmaz mıyız? Elbette oluruz. Mantığın getirdiği kaçınılmaz sonuç budur.

Aslında kişiler dini pratiği Kur'an'ın dışında aramakla, elçilerin arasında ayırım yapmış da olurlar. Allah bize elçilerin hayatlarından örnekler verir. Elçilerin hepsi güzel örneklerdir. İçlerinden sadece birini örnek alıp, diğerlerinin ayrıştırılması söz konusu olamaz. Elçilerin hepsi kendilerine buyurulan hükümleri izlediler ve dine ilave hükümler de eklemediler.

ELÇİLER ARASINDA AYRIM YAPMAYIN!

Bakara 285: *Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı, inananlar da... Hepsi, ALLAH'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanırlar: "Elçilerin hiçbirisi arasında ayırım yapmıyoruz." Derler ki: "İşittik ve uyduk. Rabbimiz bizi bağışla; dönüş sanadır."*

Nisa 150: *ALLAH'a ve elçisine karşı çıkanlar, ALLAH ile elçilerinin arasını ayırmak isteyenler, "Bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr ederiz", diyenler ve bu ikisi arasında bir yol edinmek isteyenler...*

Nisa 151: *İşte bunlar gerçek inkârcılardır. İnkârcılar için acıklı bir azap hazırlıyoruz.*

Nisa 152: *ALLAH'a ve elçilerine inanan ve onların hiçbiri arasında ayırım yapmayanların da ödülleri ilerde verecek; ALLAH bağışlayandır, Rahim'dir.*

Kur'an, yukarıdaki ayetlerde elçiler arasında ayırım yapılması gerektiğini vurguluyor. Bu konunun günümüzde oldukça fazla ihlal edildiğini gözlemlemek hiç de zor değil. Örneğin kiliselerde sadece İsa'dan bahsedilip, diğer elçilerden bahsedilmemesi ayırım değil midir? Peki, camilerde İsa, Musa veya diğer elçilerin isimleri yazılmazken, dört halifenin ismini büyük levhalara asmak bir ayırım değil midir? **Muhammed Peygamber'in doğum haftasını kutlayanlar, İsa Peygamber'in doğum gününü neden kutlamıyorlar?** Böyle bir tavır, "elçiler arası yapılmış ayırımın" en net örneklerden değil midir? Peki, ezan veya şهادette başka bir elçinin adının anıldığını duydunuz mu?

Örnekleri çoğaltmak mümkün. Ayetler bize boşuna "ayırım yapmayın" demiyor! Düşünmemiz gereken, ayrımları nerede yaptığımızdır. Elçilerin arasında ayırım yapmak inkâr suçudur!

Tüm elçileri sevmeli ve hepsinin anılarına benzer bir saygıyı göstermeliyiz. Bizim elçimiz veya sizin elçiniz yoktur; hepsi Allah'ın elçisidir ve hepsi güzel örnektir.

Din adamları elçilerin arasında ayırım yapmanın ne manaya geldiği hakkında pek konuşmazlar. Binlerce konuyu enine boyuna anlatan din adamları, böylesine önemli bir konu hakkında neden sessiz kalıyorlar?

ELÇİLER BİZİM GİBİ İNSANLARDIR

İbrahim 11: *Elçileri ise kendilerine şöyle dediler: "Biz, elbette*

sizin gibi birer insanız. Ancak, ALLAH, kullarından dilediğini seçerek ona lütufta bulunur. ALLAH'ın izni olmadan size bir yetki belgesi getirmemiz olanaksızdır. İnananlar ALLAH'a güvenmelidir.

Âl-i İmran 144: *Muhammed sadece bir elçidir ve ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. Ölür yahut öldürülürse geriye mi döneceksiniz? Dönekler ALLAH'a hiçbir zarar veremez. ALLAH şükredenleri ödüllendirecektir.*

Elçiler bizim gibi insanlardır. Onlar hayatları boyunca Allah'ı anıp yüceltiler ve putlaştırılan kişilere karşı örnek bir tavır göstererek mücadele ettiler. Fakat elçiler, ölümlerinden hemen sonra düşmanları tarafından, onların bizzat mücadele ettikleri hurafelere alet edildiler (En'am: 112-116 Bkz).

Yani kutsanan kişiler yer değiştiriyor. Lat, Menat, Uzza gidiyor ve yerine elçilerin kendisi veya **evliya** diye tanımlanan kişiler tapınılan birer nesneye dönüştürülüyor. İsa Peygamber ve Pavlus bunun en bariz örneğidir. Teslis'i uyduran Pavlus bize göre İsa peygamberin en büyük düşmanıdır ama Hristiyanlara göre en büyük evliyasıdır. Oldukça ironik değil mi?

Peki, Muhammed Peygamber'e tapınma günümüzde nasıl oluyor?

En önemli sapma, peygamberimize ait olduğu iddia edilen sözlerin dinde ikinci bir hüküm kaynağı olarak kabul edilmesi ve O nun Allah katından ikinci bir şefaatçi olarak görülmesi örnek olarak gösterilebilir. Bu iki sapma da Kuran'da tapınma olarak adlandırılmıştır.

Günümüzde Mevlid Kandili'nde Peygamberimizin **kıl-ı şerifi**

diye sunulan, aslında kimin olduğu bile belli olmayan bir kıl parçasını öpmek için insanlar kuyruğa sokuluyor. İnsanlar onu öptükten sonra, o kadar saygılılar ki(!) sırtlarını bile dönmeden geri geri çıkıyorlar. Aslında o kıla ibadet etmiş, yani tapınmış oluyorlar. Namaz kıldıktan sonra sırtlarını dönüp Allah'ın huzurundan ayrılan o kişiler, bunu bir kıl parçasına neden yap(a)mıyorlar? O kıl parçası zihinlerde neye dönüşmüştür ve bu nasıl bir sevgidir? Böyle bir sözüm ona hürmeti Kuran onaylar mı?

Peki Diyanet bu konunun farkında değil mi? Elbette bazı Diyanet personeli farkında ama tepki almaktan korktukları için susmayı tercih ediyorlar.

Peygamberimiz bir kıla böyle hürmet gösterilmesini onaylar mıydı? Tarikat şeyhlerine de benzer bir şekilde bel büken insanlar var. Şeyhlerinin huzurunda onların yüzlerine bakamayan, rabıta ile şeyhini saatlerce anıp yücelten kişiler olduğunu biliyoruz. Tüm bunların İslam adına yapıldığı iddia ediliyor.

Tüm bunlar Kur'an öğretisinden ne kadar uzaklaşmış olduğunun açık birer kanıtıdır. Hayatlarına Kur'an ayetleri girmeyen kişilerin algıları, hurafe ve bidatler tarafından istila edilmiştir.

ELÇİLERE İNANAN KİMSELER ÇOK AZDI!

Hicr 11: *Onlara her ne zaman bir elçi geldiyse onu alaya aldılar.*

İsra 94: *Kendilerine hidayet geldiğinde, halk: "ALLAH bir insanı mı elçi olarak gönderdi", diyerek inanmadı.*

Zariyat 52: *İşte böyle, onlardan öncekilere her ne zaman bir elçi geldiyse, “Bu, bir büyücüdür” yahut “Bu bir delidir”, derlerdi.*

Enbiya 41: *Senden önceki elçilerle de alay edildi. Ancak onlarla alay edenleri, eğlenceye aldıkları şey kuşatıverdi.*

Müminun 44: *Sonra biz, elçilerimizi ardı ardına gönderdik. Her ne zaman bir elçi toplumuna gittiyse onu yalanladılar. Biz de onları birbiri peşinden sürüp tarihe gömdük. İnanmayan bir topluluk yok olmayı hak etmiştir.*

Musa Peygamber’i, İsa Peygamber’i, Muhammed Peygamber’i vahiy dışında izleyenler aslında onları izlemiyorlar. İZLEDİKLERİ KİŞİLER onlar adına, onlar öldükten sonra onların ismini kullanarak din uyduranlardır. Mevcut Yahudiliğin Musa Peygamber’le alakası olmadığı gibi, Hristiyanlığın da İsa Peygamber’le bir alakası yoktur. Peki, Müslümanlar Muhammed Peygamber’in getirdiği mesaja sadık kaldılar mı? Elbette kalmadılar, kalamadılar. Zaten kitap boyunca, Müslümanların Kur’an’la çelişen bir inanca sahip olduklarını göstermeye çalışıyoruz.

Şirk Koşanlar Bunun Farkında Olmazlar!

Enam 22: *Hepsini topladığımız gün ortak koşanlara, “Nerede iddia etmekte olduğunuz ortaklarınız?”(deriz).*

Enam 23: *Onların tek savunması şu olacak: “Rabbimiz AL-LAH'a andolsun ki **biz ortak koşmadık.**”*

Enam 24: *Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine dikkat et. Uydurdukları şeyler kendilerini nasıl da terk etti.*

Aşağıdaki liste bir elçiye nasıl tapınılmış olabileceğinin kısa örneklerini içerir. Eğer herhangi birisi, elçi için, “O, Allah katında bizim şefaathimizdir” diyorsa bunun adı, o kişinin şefaathçi edindiği elçiyi ilahı yerine koymasındır. Elçinin dualarda aracı konumuna yerleştirilmesi de sonuç olarak yine şirktir. Elçiler, haram da koyamazlar.

Ehl-i Sünnet'in dört mezhebinde, Kur'an'da ismi geçen yasaklarla birlikte, dinimize on binlerce ilave yasak daha konulmuştur. Allah birkaç gıda maddesini haram kılmışken (16:115-116), dört mezhepte bu maddeler Allah'la yarışırca-sına binlere çıkarılmıştır. Ehl-i Sünnet'in inanıp izlediği dini hükümlerin ÇOĞUNUN KUR'AN'LA İLİŞKİSİ YOKTUR.

Delilsiz bir şekilde atalarına uyarak dinde olmayan ilave hükümleri izleyenler, o hükümleri uyduran kişileri ilah edinmiş olurlar.

Her an aklımızda tutmamız gereken bir ayet...

Enam 116: *Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni ALLAH'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece tahminde bulunup saçmalyorlar.*

ELÇİLERİN GÖREVİNE EKLEME YAPMAMALİYİZ

Kur'an'a göre elçilerin görevi sadece TEBLİĞDİR. Son olarak elçilerin Kur'an'daki tanımlarını ve görevlerini sıralayacak olursak;

- Elçiler şefaath edemezler. 2:48, 2:123, 2:255
- Elçiler dualara cevap veremezler. 46:5
- Elçiler diri değildirler. 30:40
- Elçiler yarar ve zarar veremezler. 10:18, 10:49
- Elçiler sadece tebliğ ederler. 5:99, 5:92

- Elçiler müjdeleyici ve uyarıcıdırlar. 18:56
- Elçinin bildirdiği MESAJA uymak zorunludur. 24:54
- Elçiler haram koyamazlar. 16:35, 42:21, 12:40, 5:92
- Elçiler bize ne olacağını bilemezler. 46:9
- Elçiler bizler gibi insanlardır. 18:110, 14:11, 17:94
- Elçiler inkârcılara karşı vahiyle mücadele ederler. 25:52
- Elçiler hidayet veremezler. 28:56
- Elçiler hesaba çekemezler. 13:40

“Allah’a ve Elçisine İtaat”

Nasıl Olmalıdır?

İddia: Kur’an, Allah’a ve elçisine itaat etmemizi emretmektedir. Bundan dolayı Allah’a itaat etmek için Kur’an’a, elçiye itaat etmek için ise hadis kaynaklarına başvurmalıyız.

İddiaya Cevap: Kur’an’ı incelediğimizde, Allah ve elçisine itaatin nasıl olması gerektiğinin detaylı bir şekilde izah edildiğini görüyoruz ve bu izahın yukarıdaki iddia ile uyuşmadığına tanık oluyoruz. Kur’an’daki birçok ayet itaatin nasıl olması gerektiğini açıklarken; gelenekteki iddia sahiplerinin, örneklerini vereceğimiz üzere ayetleri nasıl görmezden geldiklerine inşallah siz de tanık olacaksınız.

Bu önemli konuya başlamadan önce, ‘resul/elçi’ kelimesinin anlamını verelim. ‘Resul/elçi’ kelimesi, ‘kendisine ait olmayan bir şeyi başkasına ileten kişi’ anlamına gelir. Elçiler taşıdıkları mesajda ilave veya eksiltme yapmaksızın, mesajı tam olarak iletirler.

ALLAH’IN ELÇİSİ MESAJI TAŞIYAN KİŞİDİR VE ELÇİYE İTAAT ŞARTTIR

Âl-i İmran 32: “ALLAH’a VE elçiye itaat edin,” de. Yüz çevirirlerse, elbette ALLAH inkârcıları sevmez.

Yukarıdaki ayette de belirtildiği üzere elçiden yüz çevirmek/-itaatsizlik, inkârcılık olarak nitelenmiştir. Burada sorulması

gereken soru, Allah'ın elçilerine itaatin nasıl olması gerektiğidir. Elçiler Allah'ın "emirlerini" titizlikle uygulayan ve ileten (Enbiya:27 bkz) kullar olduğu için onlara itaatsizliğin manası, onların iletmekle yükümlü oldukları Allah'ın emirlerine karşı gelinmesi anlamını taşır. Yani elçiye itaat, ona indirilen mesaja itaat anlamına gelir.

Problemlili anlayışı oluşturan temel yanılgının nedeni "ve" bağlacı ile ilişkilidir. Bu yanılgı Kur'an'da geçen "Allah ve elçisi" tamlamasının **iki ayrı görev tanımı gibi** anlaşılmasından kaynaklanmaktadır.

Oysa Arapça da "ve" (و) bağlacı kendi dilimizde de olduğu gibi sadece iki ayrı şeyi tanımlayan bir bağlaç olarak kullanılmaz. Kur'an'da bunun birçok örneği vardır. Bununla ilgili birkaç örnek verelim.

Nur VE Kitap Ayrı Şeyler mi?

Maide 15: *Kitap halkı, kitabın gizlediğiniz birçok bölümünü açığa çıkaran ve birçoğunu da yüzünüze vurmeyan elçimiz geldi size. ALLAH'tan bir nur VE apaçık bir kitap da geldi size.*

Kitap VE Furkan Ayrı Şeyler mi?

Bakara 53: *Yola gelmeniz için de Musa'ya kitabı VE furkanı verdik.*

Kimse Allah'ı incitemez!

Ahzap:57 *ALLAH'ı VE elçisini incitenlere, ALLAH dünya ve ahirette lanet eder ve onlar için aşağılayıcı bir ceza hazırlamıştır.*

Yukarıdaki ayetler bize, Kur'an'daki “**ve**” bağlacının **her geçtiği yerde iki ayrı şeyi tanımlamak için kullanılmadığının KANITLARINI gösteriyor.**

Maide suresi 15'de geçen ‘nur’ ve ‘kitap’ ifadelerinin, Kur'an'da ayrı ayrı kavramlar olarak değil; Kur'an'ın bir özelliği olarak kullanıldığını anlıyoruz. Yine Bakara 53'te Musa Peygamber'in iki ayrı kitap (kitap ve furkan) almış olduğunu değil, vahiy aldığı kitabın bir özelliğini belirtmek için “ve furkan” ifadesinin kullanıldığını görüyoruz. Ve benzer şekilde ‘ve’ ile bağlanan ‘Allah’ı ve elçisini incitenler’ ifadesi Allah incitildiği için değil, elçisi incitildiği için bu şekilde kurulmuştur. Elbette asla kimse Yüce Allah’ı incitemez. Kuran VE bağlacının nasıl kullanıldığını gösteren benzer örneklerle doludur.

Yukarıdaki ayetlerde “nur ve kitap”, “kitap ve furkan” ifadeleri ayrı ayrı şeyleri ifade etmediği gibi, “Allah’a ve elçisine itaat” kavramı da farklı kaynaklara itaat anlamı taşımaz. Allah’a ve elçisine itaat, tek bir kaynağa; yani Allah tarafından elçisine indirilen mesaja itaattir.

Ayetin Sonu Tekil Zamirle Bitiyor!

Enfal 20: *Ey inananlar, ALLAH'a VE elçisine itaat ediniz. İşittiğiniz halde **ondan** yüz çevirmeyiniz.*

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا وَّعَنْهُ وَأَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ

Yukarıdaki ayette yine Allah ve elçisi birlikte anılarak itaat etmemiz isteniyor. Fakat ayet, “**ondan yüz çevirmeyin**” şeklinde bitiyor. Buradaki ifadede çoğul zamir ve ikileme ifadesi ile değil, tekil zamir olan “**ondan**” kelimesi ile kullanılması

konumuz açısından oldukça önemlidir. Çünkü Allah ve elçisi iki ayrı öğreti öner(e)mezler. Allah'ın elçisinin yegâne görevi, efendisinden aldığı mesajı muhatap olduğu insanlara ekleme ve çıkarma yapmadan iletmektir. Ne bir eksik ne bir fazla...

Elçiye Açılan Savaş, Allah'a Açılmış Bir Savaş Olarak Kabul Ediliyor!

Enfal 13: *Çünkü onlar, ALLAH'a VE elçisine karşı aktif olarak savaştılar. Kim ki, ALLAH VE elçisiyle savaşırsa elbette ALLAH'ın cezası çetindir.*

Yukarıdaki ayette görüleceği üzere elçiye açılmış bir savaş, "Allah'a ve elçisine" açılmış olarak tanımlanıyor. Oysa müşrikler Allah'a savaş açmadılar. "Allah'a ve elçisine itaatin" Kur'an'daki mesaja itaat olduğunu kabul etmeyenler, bu ifadelerden müşriklerin Allah ve elçisiyle ayrı ayrı savaştıklarını mı anlıyorlar? Kur'an'ın da belirttiği gibi elçiye olan düşmanlık, Allah'a yapılmış düşmanlık şeklinde takdim edilmiştir. Yani ayetten de anlaşılacağı gibi, Allah ve elçisini bir bütün olarak değerlendirmek zorundayız. Mesajı taşıyan kişiye karşı alınan her tavır, mesajı gönderene yapılmış sayılır. Elçiler mesajı taşırlarken onlara itaat bu yüzden çok önemlidir.

"Ve" bağlacı aynı şekilde **Tevbe suresi 1'**de, iki ayrı şeyi birleştirici olarak değil, ifadeleri bağlama aracı olarak kullanılmıştır.

Ayetteki Uyarıyı Allah ve Elçisi Birlikte Tasarlamadılar!

Tevbe 1: *Bu, ALLAH VE elçisinden, kendileriyle anlaşma yapmış bulunduğunuz ortak koşanlara bir uyarıdır.*

Konumuz açısından **Tevbe suresi 1.** ayet de yine oldukça önemlidir. Ayetteki uyarıyı, Allah ve elçisi ayrı ayrı bildirmediler. Ayette TEK uyarı var. Yine Kur'an'ın tanıklığıyla, '**Allah ve Resulü**' tamlamasının nasıl anlaşılması gerektiğiyle alakalı önemli bir kanaat elde ediyoruz.

Ayette '**ve**' bağlacı olmasına rağmen, Allah'ın elçisine yaptırdığı uyarı nasıl ki elçisinin uyarısı değil kendi uyarısı olarak görülüyorsa; "**Allah ve elçisi**" tamlamasında da aynı durum söz konusudur.

Yine Hicr suresinde de "**ve**" bağlacının benzer bir kullanımını görüyoruz.

Hicr 87: *Biz sana yedi çifti **VE** büyük Kur'an'ı verdik.*

Yukarıdaki ayette "Biz sana yedi çifti ve büyük Kur'an'ı verdik" derken, yedi çift ifadesi âlimler tarafından **Kur'an'ın içindeki bir şey** olarak nitelendirilmiştir. "Yedi çiftten kasıt, **Fatiha suresidir**" diyenler olduğu gibi; "Kur'an'ın içindeki emir-yasaklar, cennet-cehennem, muhkem-müteşabih" gibi yedi çift bileşim olduğunu iddia edenler de olmuştur. Netice olarak TANIMLAR YİNE KUR'AN'IN İÇİNDEN GELMİŞTİR.

Fakat aynı kişiler ne hikmetse, "**Allah ve elçisine itaat**" kavramını "**Kur'an ve hadis kitapları**" olarak iki ayrı kaynak kabul etmişlerdir. Böylece insanları vahyin/Kur'an'ın dışına çıkararak diledikleri öğretileri dinin içine sokmuşlardır.

Bir de dilimizden örnek verelim:

"**Sizi ve ailenizi çok seviyorum**" dediğimde '**VE**' bağlacını "siz" ifadesini aileden ayrı olarak gördüğüm için değil, dilin yapısı gereği VURGU (size) yapmak için kullanmış olurum.

Elçiyi, Allah Gibi Yasalar Koyan Biri Olarak Kabul Edebilir miyiz?

Tövbe 29: *Kendilerine kitap verilenler arasından, ALLAH'a ve ahiret gününe inanmayan, ALLAH'ın ve ELÇİSİNİN HARAM SAYDIĞINI HARAM SAYMAYAN ve gerçek dine uymayan kimselerle boyunlarını eğip elleriyle vergi verinceye kadar savaşıں.*

Allah, Kur'an'da açık bir şekilde TEK YASA KOYUCU olarak tanımlanmıştır. Tevhidin en önemli ilkesi, Allah'ın yasamada ortağı olmadığına kabul edilmesidir. Ayetteki "ve" bağlacını aynen gelenekçi kesimin okuduğu gibi okumakta ısrar edenlerin, elçinin de HARAMLAR KOYABİLECEĞİNE İNANMASI GEREKİR ki, mezheplerde öyle de olmuştur. Böylece, Allah'ın kıldığı haramların Kur'an'da, elçinin kıldığı haramların ise hadislerde olduğunun kabulü gerekli olur.

Oysa Kur'an'ın birçok ayetinde, altı çizili bir şekilde Allah'tan ayrı yasa koyucu edinmenin şirk olduğu ifade edilir. 5:48-50, 16:35, 42:21, 12:40, 6:112-114 ayetlerine bakılabilir. Üstelik 66:1'de elçinin şahsına bile haram koyamadığını görüyoruz. Dolayısı ile yukardaki ayette geçen 've' bağlacını da yine Allah'tan ayrı elçinin de yasa koyucu olduğu şeklinde anlamak Kur'an'a ters düşer ve birçok ayet ile de çelişir.

Son olarak Âl-i İmran 48'e bakalım. Ayette görüleceği üzere dört adet 've' bağlacı var. Nasıl ki bu ayette 've' bağlacından sonra gelen kavramları farklı şeyler olarak anlamayıp, sonra gelen ifadeleri kitabın tanımı olarak görüyorsak; yine "Allah ve Resulü" tamlamasında da aynısı anlaşılmalıdır.

Âl-i İmran 48: *Ona kitabı ve hikmeti ve Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.*

SEÇME HAKKIMIZIN OLMADIĞI HÜKÜM HANGİSİDİR?

Aşağıdaki ayete göre, elçi, tüm görüşleri göz önünde bulundurup, herhangi bir durum hakkında son kararı verdikten sonra o karara karşı çıkmak söz konusu olamaz.

Ahzab 36: *Allah ve elçisi bir işte hüküm verdiği zaman, hiçbir inanan erkek ve kadın o işte seçim hakkına sahip değildir. Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse açık bir biçimde sapmış olur.*

Yukarıdaki ayette bahsedilen elçinin hüküm vermesinin ne anlama geldiğini Kur'an'a soralım:

Maide 49: *Sen de aralarında **ALLAH'IN İNDİRDİĞİYLE HÜK-MET.** Onların keyfine uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından sakın seni şaşırtmasınlar. Yüz çevirirlerse, demek ki, Allah bazı günahları yüzünden onları cezalandırmak istiyor. Gerçekten insanların çoğu yoldan çıkmıştır.*

Maide 50: *Yoksa cahillik dönemindeki yasaları mı arıyorlar? Bilgiye dayanan kesin inanç sahipleri için **ALLAH'TAN DAHA GÜZEL HÜKÜM VEREN KİM VARDIR?***

Enbiya 45: *De ki: "Ben sizi **ANCAK VAHİY İLE** uyarıyorum. Ama sağırlar, uyarıldıklarında çağrıyı işitmezler ki!"*

Yukarıdaki verilen örneklerden sonra gerçek itaatin nasıl olması gerektiğini sorduğumuzda, geleneksel din izleyicilerinin aslında elçiye uymadıklarına da tanık oluyoruz.

Gördüğünüz gibi **Maide 49'da Allah'ın indirdiğiyle hüküm verilmesi emrediliyor.** Hemen sonraki ayette, "Allah'tan daha güzel hüküm veren kimdir?" diye sorulması da oldukça

anlamalıdır. Demek ki, Peygamberimiz SADECE KUR'AN ile hükmetmiştir. Öyleyse hadis kitapları da dâhil olmak üzere, Kur'an dışında hiçbir kitaptan dini hüküm çıkarılamaz. Elçinin hükmü de herhangi bir kitapta değil, SADECE KUR'AN'da aranmalıdır.

MUHAMMED PEYGAMBER'İN KİŞİSEL KARARLARINDA HATA YAPABİLECEĞİNE DAİR KANIT!

Tevbe 43: *Allah seni affetti. Doğrular ve yalancılar sana belli olmadan önce neden onlara izin verdin?*

Yine ayetlerden anlıyoruz ki, elçinin kişisel görüşleri tartışılmaz değildir. İnananlar fikir beyan edebiliyor ve hatta elçinin fikirlerine karşı da çıkabiliyorlardı. Bundan anlıyoruz ki, elçinin her sözü vahiy değildir ve tartışılmaz olan elçinin ilettiği kitaptır/vahiydir.

Yukarıdaki ayette, Peygamberimizin savaşta yanında bulunan inananlara izin vermesi eleştiriliyor. Sadece bu ayetten bile, elçinin günlük hayatta hataları olabileceğini ve elçinin her sözünün vahiy olmadığını rahatlıkla anlıyoruz. Zaten **Kur'an'ın tek bir yerinde bile** kavram olarak "Muhammed'e itaat" ifadesini değil, görevinden dolayı "Elçiye itaat" ifadesini kullanıyor.

Toparlayacak olursak, seçme hakkımızın olmadığı hükmün Peygamberimizin kendi kişisel sözleri olmadığı açıktır. Böyle bir iddia Kur'an'la çelişir. Her insan gibi Muhammed Peygamber de kişisel kararlarında hata yapabilir.

Âl-i İmran 159: ...yapılacak işler hakkında ONLARA DANIŞ. Karar verince de Allah'a güven, Allah güvenenleri sever.

Âl-i İmran suresi 159. ayetin sonunda ise, Peygamberimize günlük kararlarında insanlara danışmasının emredilmesi oldukça önemlidir. Elçinin her (şahsi) sözü vahiy olsaydı veya her (şahsi) sözüne itaat zorunlu olsaydı, böyle bir emir olmazdı.

ELÇİLER SADECE VAHYE UYARLAR!

Kur'an'da birçok ayette Peygamberimiz kendi ağzıyla "Ben SADECE VAHYEDİLENE UYARIM" diyor. Şu soruları sormalıyız: Yığınla dini kaynağımız var mı? Peygamberimizin yaptığı gibi SADECE KUR'AN ile hükmediyor muyuz? Peygamberimize yeten kitap, bize yetiyor mu? Yine birçok ayette "Ben SADECE uyarıcıyım" demesine rağmen, elçinin görev tanımında olmayan (yasa koyucu-Kur'an'ın tefsircisi vs.) sorumlulukları ona yüklüyor muyuz?

Ahkaf 9: *De ki: "Ben Peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne olacağını da bilmem. Ben, SADECE BANA VAHYEDİLENE UYUYORUM. Ben apaçık bir UYARICIDAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLİM."*

Maide 92: *ALLAH'a uyun, elçiye uyun, dikkatli olun. Yüz çevirerseniz bilirsiniz ki elçimize DÜŞEN GÖREV, AÇIKÇA BİLDİRMEKTİR.*

Nur 54: *De ki: "ALLAH'a ve elçiye uyunuz. Reddederseniz, o kendi görevinden sorumludur, siz de kendi görevinizden sorumlusunuz. Ona uyarsanız, doğruyu bulursunuz. Elçinin TEK GÖREVİ, MESAJI AÇIKÇA BİLDİRMEKTEN İBARETTİR."*

Yukarıdaki üç ayette (ve benzeri birçok ayette) "elçiye uyun" denildikten sonra görev tanımı tebliğle sınırlanıyor, sizce bu bir tesadüf müdür? Elbette değildir. Arapçadaki 2 adet

olumsuzlama edatıyla birlikte gelen bu ayetler (toplamda 11 adet), sürekli “Elçiye UYUN” diye emrettikten sonra, görev tanımını sadece mesajı **TEBLİĞLE SINIRLIYOR**.

Günümüz “dindarları” elçinin görevini yeterli bulmuyor olabilirler ama önemli olan onların yeterli bulup bulmadıkları değil, **YÜCE ALLAH’IN ELÇİSİNE VERDİĞİ GÖREVİN TANIMIDIR!**

Kur’an’da mükemmel bir şekilde tarif edilen İslam dini tamamlanmıştır (5:3, 6:115) ve eksikliği de yoktur ki, elçi bu eksikliği tamamlasın (6:38). Ayetleri kapalı değildir ki, bu ayetleri kendisi de ayrıca açıklasın (16:89). Detaysız değildir ki ayrıca detaylandırmaya ihtiyaç duysun (11:1). Ayetlerin anlaşılması inananlar için zor değildir ki (54:17) anlamayı kolaylaştırırsın.

Elçinin Duyurmakla Yükümlü Olduğu Tek Şey Kur’an’dı:

Maide 67: *Elçi, Rabbinden sana indirileni duyur. Bunu yapmazsan O'nun elçiliğini duyurmamış olursun. **ALLAH seni halktan koruyacak.** ALLAH inkârcıları doğru yola iletmez.*

Yukarıdaki ayette de kolayca görebileceğimiz gibi, vahyi duyurmamak elçilik vazifesini yerine getirmemek anlamına geliyor. Elçiler kendilerine indirilene uymak ve kendilerine indirileni iletmekle yükümlüdürler. Mesajı duyurduklarında ise görevlerini yerine getirmiş olurlar. Aslında her mümin de mesajı iletmekle yükümlüdür. Elçilerin bir farkı bu iletmek görevini korkmadan (5:67’de kendisinin korunacağı garanti ediliyor) yerine getirmek ve her durumda mesajı iletmek zorunda olmalarıdır. Bunun örnekleri Kur’an’da çoktur.

ELÇİLER MESAJA İLAVELER KATAMAZLAR

İsra suresi 73-75. Ayetlerinden, elçinin mesajdan ufak bir sapma bile gösteremeyeceğini anlıyoruz. Mesajdan ufak bir tavizin muhatabın dostça davranmasına yol açacağı elçiye söylenmesine rağmen, bu durum, SERT BİR DİLLE YASAKLANMIŞTIR.

İsra 73: *Başka bir şeyi uydurup bize yakıştırmam için neredeyse seni sana vahyettiğimizden ayırıp saptıracaklardı. İşte o zaman seni dost edineceklerdi.*

İsra 74: *Seni sağlamlamıyorduk, onlara neredeyse bir parça meyledecektin.*

İsra 75: *O zaman da hayatın ve ölümün azabını katlayarak sana tattırırdık. Sonra bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.*

KUR'AN'IN YETERSİZ GÖRÜLMESİ YENİ DEĞİL

Yunus 15: *Onlara apaçık olan ayetlerimiz okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, "Bundan başka bir Kur'an getir yahut onu değiştir!", derler. De ki: "Onu kendi tarafımdan değiştiremem. Ben yalnız bana vahyedilene uyarım. Rabbi-me karşı gelirse, büyük günün azabından korkarım."*

Muhammed 9: *Çünkü onlar, ALLAH'ın indirdiğini beğenmediler. O da onların işlerini geçersiz kılmıştır.*

Yunus suresi 15. ve Muhammed suresi 9. Ayetler önemli bir gerçeğe işaret ediyor. Ayetlerden anlaşılacağı gibi, Kur'an'ı beğenmeme ve yetersiz görme düşüncesi vahyin ilk muhatabları olan ortak koşan kişilerde de vardı. Kur'an kendisini nasıl tanımlarsa tanımlasın, vahiy tek başına bu inkârcılar arasında olumlu karşılık bulmamıştır. Yukarıdaki ayetten yo-

la çıkararak Allah'ın indirdiğini beğenmemek müşrikleri ifşa edecek özelliklerinden biridir diyebiliriz...

Günümüzün geleneksel din izleyicisi kişilerinin durumu da bundan farklı değildir. Kur'an'ın eksiksiz, detaylı oluşu ve din için her türlü örneğin Allah tarafından açıklanmış olduğu gerçeği birçok ayette tekrarlanmasına rağmen, günümüzün sözde Müslümanları atalarından öğrendikleri bazı gerekçelerle KUR'AN'I YETERSİZ GÖSTERMEK VE EKSİK BULMAK İÇİN ELLERİNDEN GELENİ YAPMAKTADIRLAR.

ENAM 116. AYET ÖNEMLİ BİR GERÇEĞE ATIF YAPIYOR

Enam 116: *YERYÜZÜNDEKİLERİN ÇOĞUNA UYARSAN seni ALLAH'ın YOLUNDAN SAPTIRIRLAR. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece tahminde bulunup saçmalıyorlar.*

Günümüzde inkârcılık boyut değiştirmiştir. İnkârcılık artık Kur'an'ı reddetmek yerine, Kur'an'a inandığını söyleyen insanlar arasında farklı bir boyutuyla hayat bulmaktadır. Mezhepleriyle birbirine düşman olan günümüz “Müslümanları” aslında Kur'an'ı izlememektedirler. Kur'an'ı yetersiz görüp hadislerle dinin tamamlandığına inanmaktadırlar. Buna inşallah diğer bölümleri okuduğunuzda sizde tanık olacaksınız.

Gerçekte İtaat Edilmeyen Kim?

Elçiler aldıkları mesajları iletmek için toplumlarına uyarıcı olarak gittiklerinde, halkın çok büyük bir çoğunluğu onları yalancılıkla suçladılar ve kendilerine iletilen mesajları reddettiler. GERÇEKTE REDDEDİLEN VE İTAAT EDİLMİYEN ELÇİLER DEĞİL ALLAH'IN MESAJLARIYDI. İnsanların çoğu Allah'ı tek bir ilah olarak kabul etmezler. Allah'ın dinde tek bir otorite olarak görmek şirk koşanların kabul edebileceği bir mesaj değildir. Bu yüzden halkın çoğunluğu tarafından Allah'ın mesajları ancak tahrif olduktan sonra kabul edip inanılır.

Resule itaatten hadislere itaat etmeyi anlayanlar işte bu yolla tahrif edilmiş ve sınırları belirsizleştirilmiş bir din ortaya koyup ancak dine inanıyorlar. **Amaçlanan aslında elçiye itaat değil kendi kafa yapılarına uygun dini hadislere söyletmektir.**

Resule İtaat İle Alakalı Önemli Bir Delil!

Resule itaat etmekten hadislere itaat etmeyi anlayanlar aşağıda örnek verdiğimiz ayetlere ne derler?

Resule itaat ettiğinizde sonuç olarak mesajı kabul etmiş olacaksınız. Bu yüzden Allah'a ve resule itaat sürekli birlikte vurgulanır. Elçilerin yalanlanması aslında SADECE mesajın yalanlanmasıdır.

REDDEDİLEN PEYGAMBERİMİZ DEĞİLDİ!

Enam 33: *Söyledikleri şeylerin seni üzdüğünü biliyoruz. O zalimler seni değil ALLAH'ın ayetlerini reddediyor.*

DİĞER ELÇİLERİNDE MESAJLARI REDDEDİLDİ!

Sebe 34: *Bir kente her ne zaman bir uyarıcı gönderirsek, elitleri, "Sizin kendisiyle gönderildiğiniz mesajı reddediyoruz," dediler.*

Konumuz açısından önemli olan yukarıdaki ayetler net olarak gösteriyor ki reddedilen elçiler değil aslında mesajın kendisidir. İtaat edilmeyen de mesajın kendisidir. Elçiler Allah ile birlikte dini kurgulamazlar. Elçiler sadece mesajları iletirler ve bu mesajlara kendileri de harfiyyen uyarlar. **Elçi Getirdiği Vahye İman Ve İtaat Etmek Zorundadır!** Bizzat elçinin kendisi de getirdiği vahye koşulsuz itaat etmek zorundadır. Müminlere farz olan tüm şeyler elçinin kendisinin de uyması gereken zorunluluklardır.

ELÇİ DE İMAN VE İTAAT ETMEK ZORUNDA!

Bakara: 285: *Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı, inananlar da... Hepsi, ALLAH'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanırlar: "Elçilerinin hiçbirisi arasında ayırım yapmayız." Derler ki: "İşittik ve uyduk. Rabbimiz bizi bağışla; dönüş sanadır."*

Tüm bu ayetler gösteriyor ki elçiye itaat Allah'ın mesajlarına itaat ile olabilecek bir şeydir. Vahyin yanında uyulması gereken farklı şeyler olduğunu iddia edip ayetlerin yanında hadislere de itaat edilmesi gerektiğine inanan kişiler aslında elçiye değil hadisleri kim uydurduysa o kişiye itaat etmiş olurlar.

Sadece Vahye Uymak Elçiye İtaat Etmek İçin Yeterlidir!

Allah tüm elçileri sadece kendilerine itaat edilsin diye göndermiştir. Elçiyi reddedip mesaja uymak zaten mümkün değildir. Elçiyi yalanlayan ve itaat etmeyen biri zaten mesajın Allah'tan geldiğine inanmıyordur. Bu yüzden elçiye uymak bizzat Allah'a itaat etmek anlamına gelir.

Nisa 170: *İnsanlar! Elçi Rabbinizden gerçeği getirmiştir. Kendi yararınız için inanmalısınız. İnkâr ederseniz, bilin ki göklerde ve yerde ne varsa ALLAH'ındır. ALLAH Bilendir, Bilgedir.*

İtaat Edilmesi Gereken Elçilerin Şahsi Sözleri Değildir!

Elçiler günlük konuşmalarında hata yapabilirler ama mesajı iletirken ekleme ve çıkarma yapmadan hatasız olarak iletme zorundadırlar. Kim gelen mesaja itaat ederse kendi yararına itaat etmiş olur. Kim mesajı reddeder ve tahrif ettikten sonra inanırsa artık mesajı tahrif eden kişiyi izlemiş olur. Elçilerin getirdiği saf mesajı bozmadan inanmalıyız. Din adamlarının yüzyıllar içinde tahrif ederek elçiye itaat diye sundukları hadisler aslında bizzat elçiye isyan etmek anlamına gelir. Elçiler sadece kendilerine vahyedilen yasalara itaat ederler ve kendilerini izleyen kişilere de bunu bildirirler.

Enam 104: *Rabbinizden size aydınlatıcı bilgiler gelmiş bulunuyor. Kim görürse kendi yararına, kim körlük ederse kendi zararınadır. Ben üzerinize bekçi değilim.*

Elçinin getirdiği ayetlere iman eden biri hem Allah'a hem de elçiye itaat etmiş olacaktır. Ve bizzat elçide ayetlere iman ve itaat etmek zorundadır.

Elçiler Güvenilir Ve Sevilen Kimselerdir!

Sorun Elçinin Şahsı İle Alakalı Değildir!

Hud 62: *Dediler ki: "Ey Salih, sen bundan önce, aramızda popüler bir umut kaynağıydın. Atalarımızın tapmış olduklarından sen şimdi bizi men mi ediyorsun? Biz, senin bizi çağırdığın şeylerden kuşku içindeyiz."*

Elçiler kendi toplumlarında sevilen ve dürüstlükleri ile tanınan kimselerdir. Ama buna rağmen kendilerini izleyen kimseler oldukça azınlıkta kalmış ve genellikle yalancılıkla suçlanmışlardır. Mesajı taşıyan elçilere itaat etmeleri için öncelikle mesajın Allah'tan geldiğine inanmaları gerekirdi. Oysa insanlara kendileri gibi birine Allah'tan vahiy geldiğine inanmaları zor gelmiştir. Günümüzde de çoğunluk, elçiye itaat etmek yerine, elçi öldükten sonra onun adı kullanılarak uydurulan sözlere itibar etmeyi tercih ediyor.

Şirkin Temel Sapması: Haramlar Uydurmak!

“Dindeki en önemli konu nedir?” sorusunu, “yasa koymak” olarak cevaplamak yerinde olacaktır. Kur’an’daki en önemli cümle, Kelime-i Tevhid’dir ve o cümlenin mesajı konumuzla alakalıdır. Eğer dinde iki yasa koyucu merci olursa, bu dinin adı tevhid/birleme değil, tesniye/ikileme olur.

İddia:

Muhammed Peygamber de din hakkında yasalar/haramlar koymuştur ve bunun delili [Tevbe 29](#), [Ahzap 36](#) ve [Araf 157](#). Ayetlerdir.

Yukarıdaki ayetlere göre Allah Resulü de haram etme yetkisine sahiptir. Nitekim o, bazı konularda önce vahiy beklemiş, gelmeyince kendi içtihadına göre veya Kur'an dışında aldığı bir vahiy ile hüküm vermiştir.

Bir hadis-i şerifte buyuruluyor ki: **“Peygamberin haram kılması, Allah’ın haram kılması gibidir.”** (Tirmizi İlm 2660)

İddiaya Cevap:

KUL OLANLAR, DİN ADINA HÜKÜM KOYAMAZ

Kehf 26: (...) **“O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.”**

Yusuf 40: (...) *“Hüküm, SADECE ALLAH'ındır. Yalnızca kendisine kulluk etmenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ne var ki, halkın çoğu bunu bilmiyor.”*

Muhammed Peygamber Kur'an ile Hüküm Verdi!

Nisa 105: *Halkın arasında ALLAH'ın sana gösterdiği gibi hüküm veresin diye biz sana gerçeği içeren kitabı indirdik. Hainlerden yana olma.*

Nisa suresinin yukarıdaki ayetinde de kolayca görüleceği gibi, Muhammed (a.s) dâhil olmak üzere tüm inananlar, hükmetmenin nasıl olacağını Kur'an'dan öğrenmelidir.

Başka Hüküm Kaynağı Arayanlar Hevesine Uyanlardır!

Maide 48: *Kendinden önceki kitapları doğrulayan, onların yerine geçen bu kitabı, gerçekleri kapsayıcı olarak sana indirdik. ALLAH'ın sana indirdiğiyle aralarında hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların hevesine uyma.(...)*

Yukarıda verilen ayetlere göre, elçi **SADECE** kendisine indirilen ile hüküm verir/bildirir. Kendisi de ayrıca hüküm koy(a)maz. Muhammed Peygamber, İslam dininde ayrı bir yasa koyucu değil, indirilen yasaların bildiricisi ve uygulayıcısı konumundadır. Allah hükmüne kimseyi ortak kılmaz ve bu Yüce Allah'ın tek ilah olmasının bir gereğidir. Dosdoğru din ancak dinde hüküm koyucu olarak sadece Allah'ı kabul etmekle olacaktır fakat ayetin de ifade ettiği üzere insanların çoğu bu gerçeği kabul etmiyor. Her Müslüman dinini Allah'ın indirdiği ile şekillendirmelidir ki bu, körü körüne din adamlarını izleyen kişilere ağır gelecektir. Dinin sınırları eğer Kuran tarafından açık bir şekilde ortaya koyulmadı ise ve bu sınırlar geleneksel din adamları tarafından iddia edildiği gibi hadis-

ler tarafından belirlenmişse, Allah bizi Kuran'dan nasıl hesaba çekecektir? Çelişkili rivayetler arasından sağlıklı bir din anlayışı oluşturulması imkansızdır. Rivayetlerden etkilenerek Kuran'ı etkisizleştiren Müslümanların durumu ortadadır. İlerleyen sayfalarda konu oldukça detaylı olarak işlenecektir.

Kur'an Haramları Detaylı Olarak Açıklamıştır!

Hanefi Mezhebinde Dine Eklenmiş Haramların Küçük Bir Kısmı:

Eti Yenmeyen Kara Hayvanlarından Örnekler: Fil, köpek, kedi, kunduz, porsuk, vaşak, tilki, gelincik gibi avını köpek dişiyile yakalayan yırtıcı hayvanlar yenmez. [Şafii mezhebinde tilki, sırtlan, samur, sincap ve gelincik yenir.]

Eti Yenmeyen Kuşlar: Avını pençesiyle yakalayan ve leş yiyen, çaylak, kartal, kerkenez, kuzgun, akbaba, leş kargası, yarasa, atmaca, şahin, martı, leylek, flamingo, kelaynak gibi kuşlar YENMEZ.

Deniz Hayvanları: Hanefi mezhebinde balık suretinde olmayan HİÇBİR DENİZ ÜRÜNÜ YENMEZ. Mesela, ahtapot, kalamar, mürekkep balığı, denizati, denizaygırı, denizanası, denizayısı gibi hayvanlar ve yengeç, midye, istiridye, ıstakoz, kerevit, karides, deniz salyangozu gibi deniz haşaratı YENMEZ.

Önemli not: Hanefi mezhebi dışındaki diğer üç sünni mezhepte, deniz ürünlerinin HEPİSİ yenir.

İddiaya Cevap:

Tüm deniz ürünleri üç mezhepte tamamen helal ve temiz

olurken, Hanefilerde (yandaki liste) nasıl bazıları haram olabiliyor? Bu mezheplerin dini kaynağı ayrı mı ki, farklı türden haramlara inanıyorlar?

Şafii mezhebinde tilki helalken, neden Hanefilerde haram? Mezhepler, birçok fıkıh hükmünde aralarında uyumsuzluk göstermişlerdir. İhtilaf teferruat olan konularda değil, dinin en temel özelliği olan yasama konusundadır. Oysa Kur'an'a göre haramlar/yasama konusunda ihtilaf EDİLEMEZ.

Yukarıda özetlemeye çalıştığım haramlaştırılmış (Kur'an'a göre helal) yiyecekler bizim kültürümüze ters gelebilir, yiyemeyebiliriz, hatta midemiz de kaldırmayabilir. Ama bunları kendi kültüründe hoş ve lezzetli olarak gören ve yemek isteyen kimseler için, yukarıda saydığımız yiyecekleri haram kılmak Kur'an'a göre Allah'a ortak koşmaktır.

Hüküm SADECE Yüce Allah'ındır ve O'nun hükmünde ortağı bulun(a)maz. Aşağıdaki ayetler Kur'an'da 4 defa tekrarlanır ve sürekli aynı yiyeceklerin haram olduğunu açıklar.

Mezheplere göre değişkenlik arzeden haramların listesi dinin ne kadar tahrif edildiğini anlamak için **kilit rol oynayacaktır.** Her bir mezhep kendi listesini oluşturmuştur. Böyle önemli bir konuda Kur'an ihtilafı onaylamıyor ve ihtilafa düşmememiz için konu ayetlerde NET BİR ŞEKİLDE VURGULU BİR ANLATIMLA AÇIKLANIYOR.

Herhengi Bir Şeye Haram Diyecekler Dikkatli Olmalıdır!

Nahl 116.ayet helal olan bir şeye haram diyenin Allah'a iftira atmış olacağının altını çizer. Helal olan bir şeye haram demek kişiyi dinden çıkarır. Allah'a iftira atan birinin din ile ilişkisi doğal olarak biter. Bu konu oldukça önemlidir ve Kuran

sürekli bir şekilde dindeki yasama konusunu şirk koşma bağlamında detaylı olarak işler.

HARAMLARIN (YİYECEK) NE OLDUĞU 4 MADDEDE AÇIKLANIYOR!

Nahl 115: *Size YALNIZCA (1) leş, (2) kan, (3) domuzeti ve AL-LAH'tan (4) başkası için adananları haram kılmıştır. Kim (bunları yemek) zorunda kalırsa, istekli olmamak ve sınırı aşmamak koşuluyla ALLAH, bağışlayandır, Rahim'dir.*

Nahl 116: *Dillerinizin yalan yere nitelendirmesinden ötürü "Bu helaldir, bu haramdır," DEMEYİN. Böylece ALLAH'a yalan yakıştırmış olursunuz. ALLAH'a yalan yakıştıranlar kurtuluşa ulaşamazlar.*

Yukarıdaki ayet (Nahl:116) çok net bir şekilde "bu helal, şu haram demeyin" diyerek ÖNEMLİ BİR SINIR çekiyor. Haramların belli olmadığı bir din, din ol(a)maz. Allah hangi yasaları izleyeceğimizi net olarak bildirmediyse ve bu haramlar mezheplere göre değişecekse, bizi nasıl bu yasalardan hesaba çekebilir? Oysa tüm yasaları belli bir din olan İslam, bu yasaları ayrıntılı olarak Kur'an'da açıklamıştır.

Tek bir uydurulmuş harama inanmak, bizi Allah'a iftira atmaya ve şirk koşmaya götürür. Din adına tek hüküm koyucu Yüce Allah'tır. Bundan dolayı, din adına uydurulacak her yasa Allah'a atılmış bir iftira manasına gelir.

Kuran Bırakılıp Başka Hüküm Kaynağı Aranır Mı?

Maide 48: *Kendinden önceki kitapları doğrulayan, onların yerine geçen bu kitabı, gerçekleri kapsayıcı olarak sana indirdik. ALLAH'ın sana indirdiğiyle aralarında hüküm ver. Sa-*

na gelen gerçekleri bırakıp onların hevesine uyma.(...)

Kuran Bırakılıp Başka Hüküm Kaynağı Aranır Mı?

Maide 48: *Kendinden önceki kitapları doğrulayan, onların yerine geçen bu kitabı, gerçekleri kapsayıcı olarak sana indirdik. ALLAH'ın sana indirdiğiyle aralarında hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların hevesine uyma.(...)*

Maide suresi 48. Ayet çok önemli bir hatırlatmada bulunuyor: Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve **vahyi bırakıp cahillerin taleplerine UYMA!** Elçinin ve inananların indirilen vahiyden saptırılmak istenmesi, o dönemde olduğu gibi günümüzde de var olan bir durum. Yani müşrik algısı hiç değişmiyor. Peygamberimizin ismi kullanılarak dine eklenen uydurulmuş haramların Allah'ın indirdiği İslam dini ile bir ilişkisi yoktur. Peygamberimizin YAŞAMI BOYUNCA KALDIRMAK İÇİN MÜCADELE ETTİĞİ HURAFELER dinin içerisine bizzat mezhepler tarafından uydurma rivayetler yoluyla sokulmuştur. Halk elçilerin getirdiği saf mesajı tahrif ederek ancak belli bir süre geçtikten sonra kabul etmiştir. Burada dikkat edilmesi gereken tahrifatın nasıl yapıldığının fark edilip Allah katında geçerli bir inanca sahip olunmasıdır.

Yukarıdaki ayete göre hareket etmeliyiz!

Allah'ın indirdiği hükümlerle hareket etmesi gereken Müslümanlar, Kur'an'daki hükümleri yetersiz bulan mezhepleri izliyorlar. Mezhepler, Yahudi ve Hristiyanlarda da bölünme ve dinlerini tahrif sebebiydi. Yani mezhepleşme bir rahmet değil, Kur'an'ın tarifiyle azaba müstahak olma durumuydu. Dinlerine ilave hükümler ekleyerek mezhepler üreten Hristiyanlar ve Yahudiler de benzer yöntemle sapmış ve saptırmışlardı.

DİN OLGUNLAŞMIŞ, TAMAMLANMIŞ VE HARAM LİSTESİ HÂLÂ AYNI!

Maide 3: *Leş (1), kan (2), domuzun eti (3) ve ALLAH'tan başkasına adananlar (4), size haram kılındı. Canları çıkmadan kesmeniz hariç, boğulmuş, vurulmuş, düşmüş, boynuzlanmış ve canavar tarafından yenmiş hayvanlar, kutsallaştırılmış taşlar üzerinde boğazlanarak fal oklarıyla dağıtılanlar, evet bunlar kötüdür. BUGÜN size DİNİNİZİ OLGUNLAŞTIRDIM, size nimetimi TAMAMLADIM ve size din olarak İslam'ı BEĞENDİM. Kim açlıktan dolayı zorda kalırsa, günaha istekle yönelmeden yerse ona günah yoktur. Çünkü ALLAH bağışlayandır, Rahim'dir.*

Yine yukarıdaki ayet gösteriyor ki, ismi anılan gıdalar haricinde haram kılınmış başka bir yiyecek YOKTUR. Ayette dinin olgunlaştırılıp tamamlandığı ve Allah'ın bu dini beğendiği belirtilerek son nokta konuluyor. Haram listesinde yine bir değişme olmuyor. Allah'ın tamamlayıp beğendiği dinde nasıl eksik olabilir? Dinin hadislerle tamamlandığını iddia edenler bunu düşünmeliler!

Mezheplerin İddialarını Tek Başına Çürüten Ayet!

PEYGAMBERİMİZ İSMİ GEÇENLERİN DIŞINDA HARAM YİYECEK BULAMIYOR!

Enam 145: *De ki: "BANA VAHYEDİLLENDE, yiyen birisi için şunların dışında HARAM EDİLMİŞ BİR MADDE BULAMIYORUM: (1) Leş, (2) akıtılmış kan, (3) domuzun eti -ki pistir-, (4) ALLAH'tan başkasına sapıkça adanmış yiyecekler." Zorda kalan bir kimse, istekli olmaz ve sınırı aşmazsa kuşkusuz senin Rabbin bağışlayandır, Rahim'dir.*

Yukarıdaki ayet **konumuz açısından KRİTİK ÖNEME SAHİPTİR**. Ayeti önemli kılan özellik ise, ismi geçen dört madde dışında Peygamberimize KENDİ DİLİYLE “Bana VAHYEDİLLENDE haram kılınmış başka bir madde BULAMIYORUM” diye söylenmesidir. Yani Peygamberimiz, başka bir haram maddeyi Kur’an’da bulamamıştır. Ve hayatı boyunca bu ayetleri kendi toplumuna iletmiştir. **Yukarıda sayılanların dışında haram kılınmış maddeler bulunması, bizzat ayetin mesajıyla çelişir.**

Bu ayetler, konumuza başlarken mezheplerin uydurmalarına örnekler verdiğimiz konuların KUR’AN’DA BİR TEMELİ BULUNMADIĞINININ açık kanıtlarıdır. **En’am 145**, Peygamberimizin bulamadığı haramları, mezheplerin nasıl olur da bulunduğu konusunda bizi düşündürmeli ve **çelişkiyi fark etmemizi sağlamalıdır.**

PEYGAMBERİMİZ KENDİSİ İÇİN BİLE HARAM KOYAMIYOR!

Tahrim 1: *Ey peygamber, sırf eşlerini memnun etmek amacıyla, ALLAH'ın sana helal (yasal) kıldığını kendine haramlaştırıyorsun. ALLAH bağışlayandır, Rahim'dir.*

Tahrim 2: *ALLAH, yeminlerinizi helalleştirmenin yolunu bildirmiştir. Mevlanız (efendiniz) ALLAH'tır. O Bilendir, Bilgedir.*

Yukarıdaki ayet, birilerini memnun etmek için Peygamberimizin kendine bile yasak koyamayacağını vurguluyor. Kendisi için bile yasaklar koyamayan Peygamberimiz, nasıl olur da Kur’an’da olmayan binlerce haram koymuş olabilir? Elbette koyamaz, koymadı da. Elçilerin ölümlerinin ardından onların isimleri kullanılarak yapılan tahrifatlar konusunda Kuran’ın uyarılarına kulak vermemiz gerekir.

Peygamberimiz öldükten sonra onun adına uydurulmuş binlerce yasağı elbette Peygamberimiz söylemedi. Mezhepler, Peygamberimizin adını kullanarak yığınla yalanı dine sokmayı başardılar. Algı bu şekilde, hadislerin oluşturduğu mezhepçi çizgiye geldi.

Çoğunluk Kişisel Görüşleri İle Halkı Saptırır!

BİLDİRİLENLERİN DIŞINDAKİ HAYVANLAR HELALDİR!

Hacc 30: *İşte böyle. Kim ALLAH'ın yasaklarına saygı gösterirse Rabbinin yanında kendisi için daha iyidir. Size özellikle **bildirilenlerin haricindeki tüm hayvanlar helal (yasal) kılınmıştır.** O halde putperestliğin felaketinden kaçının, **yalan sözden sakının.***

Enam 119: *Size ne oluyor ki, üzerinde ALLAH'ın ismi anılanlardan yemiyorsunuz? Hâlbuki zorunlu haller haricinde **size yasaklananları DETAYIYLA size AÇIKLAMISŞ bulunuyor.** Birçokları, bilgiye dayanmayan kişisel görüşleriyle halkı saptırıyor. Rabbin sınırı aşanları en iyi bilendir.*

Yukarıdaki ayetler, haram kılınmış olan yiyeceklerin Kur'an'da DETAYLI OLARAK AÇIKLANMIŞ OLMASI gerektiğini kanıtlıyor. Tüm Kur'an'ı taradığımızda çıkan sonuç, ismi verilen maddeler dışında bir haram bulunmadığıdır. Ayetin son kısmının "yalandan kaçının" olarak bitmesi de oldukça anlamlı ve düşündürücüdür. Geçmişte birçok din adamı dinlerini birtakım sözlerle/yalanlarla bozmuşlardır. Yine yapılmış olan bundan farklı değildir. Peygamberimizin ağzından uydurulmuş nice yalanlarla ona iftiralar atılmış ve din bu şekilde bozulmuştur.

Bu defa "dinde bozulma süreci" kitabı bozmak olarak değil,

KİTABIN MESAJINI BOZMAK YÖNÜNDE OLMUŞTUR. Kitaba ekleme yapamayan din adamları, uydurma rivayetleri de kullanarak mezhepler yoluyla dindeki hükümleri bozmuşlardır.

DİN ADAMLARI YALDIZLI SÖZLERLE SAPTIRIR!

PEYGAMBERİMİZ ALLAH'TAN BAŞKA HÜKÜM KOYUCU ARAMADI

En'am 112: *Böylece, her peygambere insanlardan ve cinlerden olan şeytanları **düşman kıldık**. Aldatmak için birbirlerine **yaldızlı sözleri vahyederler**. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Onlara ve ettikleri iftiralara aldırma.*

En'am 113: *Ahirete inanmayanların kalbi ona kansın, ondan hoşlansın ve gerçekten yapmak istediklerini yapabilsinler diye. . .*

En'am 114: *ALLAH'tan başka hüküm koyucu mu arayayım? O ki, size kitabı detaylı olarak indirmiştir. Kendilerine kitap vermiş olduklarımız onun Rabbin tarafından indirilmiş olduğunu bilirler. O halde kuşkulananlardan olma.*

En'am 115: *Rabbinin kelimeleri doğruluk ve adaletle tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.*

En'am 116: *Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni ALLAH'ın yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece tahminde bulunup saçmalyorlar.*

Yukarıdaki beş ayet din adına yapılabilecek yanlışların temeli özetliyor. Peygamberlerin her zaman düşmanları olmuş-

tur. Peygamberimizin ölümünün ardından bu düşmanlar faaliyete geçerek Kuran'ın verdiği mesajı, uydurma rivayetleri kullanmak yoluyla tahrif etmeyi başarmışlardır.

Yukarıdaki ayetlerde sekiz maddede özetlemeye çalıştığımız çok önemli mesajlar var:

- 1) Peygamberlerin düşmanları vardır. (En'am:112)
- 2) Birbirlerine yaldızlı sözleri vahyeder ve dini bu yolla bozarlar. (En'am:112)
- 3) Allah gerçek inanan ile sahtesini ayırmak için buna müsaade ediyor. (En'am:113)
- 4) Gerçek inananlar, Allah'tan başka hüküm koyucu ara(ya)maz. (En'am:114)
- 5) Gerçek inananlar, Kur'an'ın son derece detaylı olduğunu bilirler. (En'am:114)
- 6) Kur'an adaletle ve kesin doğrulukla TAMDIR, eksik hüküm yoktur. (En'am:115)
- 7) Yeryüzündeki insanların çoğu yukarıda anılan gerçeklere karşı kördür. (En'am:116)
- 8) Zanni kaynaklara uymayın, yoksa saparsınız. (En'am:116)

Hadislerin mütevatir olanları bile zanni ifadelerdir. Hadis kaynaklarında Allah'a, elçilerine ve sahabelere yığınla iftira atıldığına tanık oluyoruz. Hadisleri izleyenler, attıkları iftiralar yoluyla dini algıyı tersine çevirmişlerdir. Dini bozmak ancak bu yolla (hadislerle) daha meşru hale getirilebilirdi ve öyle de oldu.

Din adına neyin doğru ve neyin yanlış olduğunu öğrenebileceğimiz üzerinde uzlaşmış bir kaynak olmadığı sürece, hakikat arayışı netlik kazanamaz. Bu kaynağın Kur'an olması gerektiği de açıktır. Allah, kitabıyla hidayet bulmamız ve dinimizi mükemmel bir şekilde öğrenmemiz için Kur'an'ı hak ile

indirmiştir. Kur'an'ın eksigi yoktur. Elbette Allah eksik iş yapmaz. **Hiç kimse, bir konuyu Allah'tan daha iyi veya daha detaylı bir şekilde açıkladığını da iddia edemez.**

Buna rağmen "Müslümanlar", Kur'an'ı terk edip, başka kaynaklara yönelmektedirler. Bu yanlış algı, Müslümanların Kur'an'ı kendi incelemelerinin bir sonucu da değildir. Bu durum, atalarından gelen dini yapıyı kendilerinin ve din adamlarının yeterince sorgulamamasına dayanmaktadır.

Her Dini Grubun Hoşuna Giden Kitaplar mı Yoksa Tek Kitap mı?

**DİLEDİĞİNİZ ŞEKİLDE HÜKÜMLER
BULDUĞUNUZ KİTAPLARINIZ MI VAR?**

Kalem 36: *Neyiniz var, ne biçim hüküm veriyorsunuz?*

Kalem 37: *Yoksa bir kitabınız var da onu mu okuyup duruyorsunuz?*

Kalem 38: *Ve içinde her dilediğinizi bulabiliyorsunuz?*

Kalem 39: *Yoksa dilediğiniz hükmü verebileceğinize dair diriliş gününe kadar sürecektir bir güvence mi aldınız bizden?*

Yukarıdaki ayetlerde sorulan dört soru konumuz açısından önem arz etmektedir. "Yoksa bir kitabınız mı var?" şeklinde sorulan bu soruya "Buhari, Müslim, Tirmizi, vs. kitaplar da dinimizin kaynağıdır" diyerek cevap veremeyiz, vermemeliyiz.

Yine Peygamberimizin ismi kullanılarak uydurulmuş sözleri içeren hadis kitaplarını, dilediğimiz hükmü bulmak için kulla-

namayız, kullanmamalıyız. Hadisler yoluyla dilediğimiz hükümü kullanarak dine eklemelerde bulunamayız.

Oysa geçmişte bunların tersi yapılmıştır. Günümüzdeki bazı din adamlarının da bu gerçeği fark edemediklerine ya da kısmen gizlediklerine tanık oluyoruz.

HARAM UYDURMAK VE UYDURMA HARAMLARA İNANMAK ŞİRKİTİR

En'am 148: *Ortak koşanlar, "ALLAH dilemeseydi, ne biz, ne atalarımız ortak koşmaz ve hiçbir şeyi de haram etmezdik" diyeceklerdir. Onlardan öncekiler de azabımızı tadıncaya kadar aynı şekilde yalanlamışlardı. De ki: "Yanınızda bize göstereceğiniz herhangi bir bilgi var mı? Siz ancak zanna (şüpheli ve çelişkili rivayetlere) uyuyorsunuz ve siz sadece tahminde bulunuyorsunuz."*

En'am 149: *De ki: "En güçlü delil ALLAH'ındır. Dileseydi, elbette hepinizi doğruya ulaştırırdı."*

En'am 150: *De ki: "ALLAH'ın şunu haram ettiği ne tanıklık edecek tanıklarınızı getirin." Tanıklık ederlerse onlarla beraber tanıklık etme. Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete inanmayanların keyfine uyma. **Onlar, Rablerine başkalarını eş koşmaktadırlar.***

Yukarıdaki ayetleri özetleyelim:

- 1) Müşrikler, delili olmayan birtakım haramlara inanırlar.
- 2) Allah tarafından yasaklanmamış ilave haramlara inanarak şirk suçu işlerler.
- 3) Ortak koşanlar atalarından devraldıkları dini sorgulama-dan izlemişlerdir.

- 4) Allah katında gösterebilecekleri delilleri olmadan zanni bilgileri izlemişlerdir.
- 5) Yukarıda saydığımız tutum ve davranışları sergileyenler, ayetleri yalanlamış ve Rablerine eş koşmuş olurlar.

Peygamberimizin ölümünden sonra şirk farklı bir boyutta, yeni yüzüyle tezahür ediyor. Kur'an'a inandığını söyleyen "Müslüman" çoğunluk, hayatı boyunca bir defa bile Kur'an'ı anlayarak kendi dilinde okumayanlardan oluşuyor. Mezhepsel öğretiler din zannediliyor. Mezhepler arasındaki farkları küçümseyip, aslında önemsemedikleri dini de yanlış yaşıyorlar.

Oysa her Müslüman SADECE ALLAH'a teslim olmakla emrolunmuştu! Hangi haramın neden haram olduğunu bilen kaç "Müslüman" çıkar?

YAHUDİLER DE BENZER ŞEKİLDE DİNLERİNİ BOZDULAR!

Nahl 118: *Yahudilere daha önce sana anlattığımız şeyleri haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı.*

Âl-i İmran 50: *"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram edilen bazı şeyleri helal etmek için gönderildim. Size Rabbinizden bir kanıt getirdim. ALLAH'ı dinleyin ve beni izleyin."*

Âl-i İmran 93: *Tevrat indirilmeden önce İsrail KENDİSİNE haram kılincaya kadar İsrailoğullarına tüm yiyecekler HELAL idi. "Doğru sözlülerseniz Tevrat'ı getirip okuyun", de.*

Yukarıda andığımız ayetler ışığında düşündüğümüzde, Yahudilerin de benzer şekilde kendilerine zulmederek bazı yiye-

cekleri HARAMLAŞTIRMIŞ olduklarını görüyoruz.

Ayet, haramların Tevrat'la sınırlı olduğunu belirtiyor. Oysa Yahudiler de yığınla haramı dinlerine eklemişlerdir. Bu ekledikleri haramlar Tevrat'tan ziyade, Gamara ve Talmud adını verdikleri kendi fıkıh kitaplarındadır. Nahl 118. Ayet ışığında Yahudilere anlatılan haramlar düşünüldüğünde, Kur'an'ın açıkladığı haramların Tevrat'ta da olduğunu görüyoruz.

ALLAH, DİNİ YASALAR KOYAN ORTAKLARA İZİN VERMİYOR!

Şura 21: *Yoksa ALLAH'ın izni olmadığı halde onlar için dini kurallar ve yasalar ortaya koyan ortakları mı var? Daha önce belirlenmiş bir karar olmasaydı onların arasında yargı verilirdi. Zalimlere acı bir azap vardır.*

Yunus 59: *De ki, "ALLAH'ın size indirdiği rızıkların bir kısmını helal, bir kısmını da haram ettiğinizi görmez misiniz?" De ki, "ALLAH mı size izin verdi, yoksa ALLAH'a İFTİRA MI EDİYORSUNUZ?"*

A'raf 32: *De ki: "ALLAH'ın kendi kulları için yarattığı süsleri ve güzel rızıkları KİM HARAM edebilir?" De ki: "Onlar dünya hayatında inananlar içindir, ahirette ise sadece onları içindir." Bilen bir toplum için ayetlerimizi böyle DETAYLI AÇIKLARIZ.*

Yukarıdaki ayetlerin mesajını birkaç maddede özetlemeye çalışalım:

- 1) Allah, kendi gibi dinde yasa koyan ortaklara izin vermiyor. (Şura:21)
- 2) Kur'an'a rağmen, Din adına yasalar koyanlar zalimdir. (Şura:21)

- 3) Allah'ın yasalarını sadece Kur'an'da görebilirsiniz. (Yunus:-59)
- 4) Kur'an'a rağmen dini yasalar koyanlar, Allah'a iftira atmış olurlar. (Yunus:59)
- 5) Güzel ve temiz rızıklar bilgisizce haramlaştırılmaz. (A'raf:-32)

Din adamlarına değil Allah'ın kitabına uymakla emrolunduk. Müslümanların çoğu yukarıdaki ayetlerden adeta habersizler. Her ülkede farklı nimetler din adamlarınca haramlaştırılmıştır. Oysa dini Allah'a has kılmak dini sadece Allah'ın emirlerine göre yaşamakla olur.

ALLAH'IN HELAL KILDIĞI ŞEYLERİ HARAMLAŞTIRMAYIN!

MÜMİNLERE CİDDİ UYARI!

Maide 87: *İnananlar! ALLAH'ın SİZE HELAL KILDIĞI şeyleri HARAM ETMEYİN. Sınırı aşmayın. ALLAH sınırı aşanları sevmez.*

Maide 88: *ALLAH'ın size rızık olarak verdiklerini helal ve temiz olarak yiyin. İnanduğunuz ALLAH'ı dinleyin.*

Yukarıdaki ayet (Maide:87) tüm inananlara **ciddi bir uyarı niteliğindedir**. Allah'ı dinleyip sadece O'nun yasalarına göre dinimizi şekillendirmeli ve sınırı aşanlardan olmamalıyız. **Ayet, "haramlar uydurmayın"** mesajıyla bizleri uyarıyor. Yukarıda verdiğimiz ayetler ve tüm Kur'an gösteriyor ki, Allah tek yasa koyucudur. Bu konuda ortağı da yoktur. Lütfen ayetler üzerinde düşününüz.

Haramlar üretmek dinde sınırı aşmaktır. Allah, uyacağımız yasaları kitabında açıkça belirtmiştir. Dini yasaları bize bildi-

recek tek merci, hesap vereceğimiz Yüce Efendimiz olan Allah'tır ve bu yasaları öğreneceğimiz tek kaynak da elbette Kur'an'dır. O'nu dinlemeliyiz.

Yukarıdaki ayetler göstermektedir ki, Allah'ın berisinde hiç kimse din adına hüküm koyamaz. Allah'ın elçisi bile olsa, insanların kişisel görüşleri dini hüküm olarak kabul edilemez. Elçinin bizzat kendisi de hayatı boyunca Kur'an'daki hükümlere uymuştur ve insanlara gelen vahyi izlemeleri gerektiğini tebliğ etmiştir.

Elçiler indirilen vahiy yoluyla dini öğrenirler ve kendileri de halka bunu öğütlerler.

Aşağıdaki ayet bu gerçeği bildiriyor.

ELÇİLER, "KİTABIN GEREKTİRDİĞİ GİBİ KUL OLUN" DERLER

KİTABA GÖRE KUL OLUN!

Âl-i İmran 79: *ALLAH'ın kendisine kitap, bilgelik ve peygamberlik verdiği hiçbir insan, "ALLAH'tan sonra bana da kulluk ediniz" diye halkı kendisine çağırmasın. Aksine, "ÖĞRENİP ÖĞRETTİĞİNİZ KİTAP gereğince kendisini Rabbine adayan kullar olun", der.*

Kitap gereğince kul olmalıyız! Sadece kitaba göre kul olan biri yukarıdaki ayeti kendine delil yapabilir. Peki Kur'an'ın dışına çıkarak **aslında helal olan** sayısız gıdayı haramlaştıran mezhep takipçileri, hesap gününde bu ayetler karşısında hesap verebilecekler mi? Kur'an tüm insanlığa gelmiş olan bir kitaptır. Bizim kültürümüzde yenmesi hoş karşılanmayan bir gıda, başka bir ülkede lezzetli olarak görülebilir. Allah'ın yasaklamadığı yiyecekleri hiç kimse yasaklama hakkına sahip

değildir. Din adına yeme içme konusunda haramlar uyduranlar, Müslümanların yaşamlarını bu yolla zorlaştırmışlar ve onları lezzetli birçok üründen faydalanamaz hale getirmişlerdir.

Mezheplerin Keyfine Uyamayız!

ALLAH'IN İNDİRDİĞİYLE HÜKÜM VER, ŞAŞIRMA VE SAPMA

Maide 49: *Aralarında ALLAH'ın indirdiği ile hüküm vermeli-sin. Onların keyfine uyma. ALLAH'ın sana indirdiklerinin bir kısmından sakın seni şaşırtmasınlar. Yüz çevirirlerse, demek ki, ALLAH bazı günahları yüzünden onları cezalandırmak istiyor. Gerçekten insanların çoğu yoldan çıkmıştır.*

Maide 50: *Yoksa cahillik dönemindeki yasaları mı arıyorlar? Bilgiye dayanan kesin inanç sahipleri için ALLAH'tan daha güzel yasa koyucu olabilir mi?*

En'am suresini okuyanlar açık bir şekilde müşriklerin sürekli haramlar uydurduğuna tanık olacaklardır. Müşrikler, Kur'an öncesi dönemde haramlar uydurmuşlardı. Günümüzde de bunlardan farklı haramlar uyduruyorlar. Mantıkları ve yöntemleri ise hiç değişmiyor.

Yukarıdaki ayetler, Allah'ın indirdiği ile hüküm verilmesi gerektiğini, kesinlikle bundan taviz verilemeyeceğini bildiriyor. Bu durumdan bir grup insanın hoşlanmadığını da söylüyor. Cahiliye dönemi yasalarını arayanlar, Peygamberimizin ölümünden hemen sonra dini bozmayı başarmışlardır. Dini, UYDURMA hadisleri kullanmak suretiyle tahrif etmişler, elçinin yaşamı boyunca savaştığı şeyleri onun dilinden, ona iftiralar atarak İslam dinine eklemeyi başarmışlardır.

Peygamberimize atılan iftiralara birkaç örnek verelim:

Ölünün arkasından ağlanmasından dolayı, ölü azaba uğratılır. (Buhari /K. Cenaiz, 32,33,34)

Kadınlar arasında iyi kadın, yüz tane karga arasında alaca bir karga gibidir. (Buhari 9/1391)

Altın ve ipek ümmetimin kadınlarına helal, erkeklerine ise haramdır. (Müslim 2/16)

Allah ve Resulü Ayrı Ayrı Haram Kılar mı?

Tevbe 29: *Kendilerine kitap verilenler arasından, ALLAH'a ve ahiret gününe inanmayan, ALLAH'ın ve ELÇİSİNİN HARAM SAYDIĞINI HARAM SAYMAYAN ve gerçek dine uymayan kişilerle onlar boyunlarını eğip elleriyle vergi verinceye kadar savaşın.*

Ahzab 36: *ALLAH ve elçisi bir işte hüküm verdiği zaman, hiçbir inanan erkek ve kadın o işte seçim hakkına sahip değildir. Kim ALLAH'a ve elçisine isyan ederse açık bir biçimde sapmış olur.*

Konu boyunca iddialara birçok ayetle cevap verildi. Allah, şüphe yok ki, tek yasama mercidir. Kitabın "Resule itaat" bölümünde ise "Allah ve Resul" tamlamasının ayrı ayrı merciler olarak değerlendirilemeyeceği izah edildi. Resuller aldıkları mesajı ekleme yapmadan ileten kullardır. Kur'an bütünlüğünde değerlendirdiğimizde yukarıdaki ilgili ayetleri ancak şu şekilde anlayabiliriz:

- 1) Allah'ın haram saydığına kullarına Allahın elçisi iletir.
- 2) Allah'ın haram saydıkları ilahi mesajın içindedir.

3) Elçiye uymayan, yani ilahi mesajı görmezden gelen, sapmış olur.

Yukarıda verilen ayetlerdeki “ve” bağlacını istedikleri gibi yorumlamak isteyen din adamları, adı geçen ayetleri de kullanarak halkı yanıltmışlardır. “Ve” bağlacını, ayet sanki iki farklı kümeyi tanımlıyor gibi anlamak istemişlerdir. Uydurma rivayetlerin yoğunluğu neticesinde ayetlerdeki mesajı tercih edeceklerine, rivayetlerdeki yalanları izlemeyi tercih etmişlerdir.

Dünya üzerindeki tüm dindarlar şu veya bu yolla dini inançlarını yozlaştırmayı başarmışlardır. Bu yozlaştırma, Muhammed Peygamber’den sonra hadisler yoluyla ve maalesef Kur’an’a rağmen olmuştur.

EN ÖNEMLİ KONUDA YANILAN KİŞİLER NE DİYOR?

ORTAK KOŞANLARIN ORTAK SAVUNMASI

Nahl 35: *Ortak koşanlar, “ALLAH dilemeseydi ne biz, ne de atalarımız O’ndan başka bir şeye tapmaz ve O’nun haram ettiğiinden başkasını da haram kılmazdık”, derler. Kendilerinden öncekiler de böyle davranmıştı. Elçinin açıkça bildirmekten başka bir görevi mi var?*

Allah’a dindeki otoritesi noktasında sürekli ortak koşanların/bulanların bakış açısı değişmemiştir. O’nun otoritesini paylaştıranların hâlâ aynı şeyi yaptıklarına tanık oluyoruz.

İlahi vahye uymak yerine kalabalıklara uymayı tercih edenler, yukarıdaki ayetlere rağmen atalarına uymayı tercih edebilirler. Yine bu ATALARI İZLEME, ilahi vahyin de (Bakara:-170) öngördüğü bir sonuç olacaktır.

Geçmişteki müşrikler aptal oldukları için değil, akıllarını kullanmadıkları için şirk koştular. Ataperest kişiler de aynı şekilde kutsadıkları atalarının söylemlerini düşünmez ve sorgulamazlar. İnsanlar genellikle kendi inançlarına uygun delilleri görme eğilimindedir. Bu sebeple, objektif olarak delilleri izlemek çok önemlidir.

Din sadece Allah'ın tasarrufunda olan, hükümleri sadece O'na ait olan emir ve yasaklar silsilesidir. Bu emirleri tahrif etmek dinin bozulmasına yol açacaktır. **Tek bir tahrif, dine yapılan tek bir ekleme bile insanı müşrik yapmaya yeter.**

KONUNUN ÖZETİ NİTELİĞİNDE BİR AYET

Yusuf 40: *“O'ndan başka taptıklarınız, sizin ve atalarınızın uydurduğu isimlerden ibarettir. ALLAH onlara herhangi bir güç vermemiştir. Hüküm, SADECE ALLAH'ındır. Yalnızca kendisine kulluk etmenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Ne var ki, halkın çoğu bunu bilmiyor.”*

Ayette halkın çoğunun DOSDOĞRU DİNİ bilmediğinin söylenmesi oldukça önemlidir. Dünya üzerindeki insanların çoğu hâlâ aklını kullanmak yerine kalabalıkları izliyor. Din adamlarının anlattıkları şeyleri hakikat sanıyorlar.

Oysa her din adamı, kendi bölgesine uyumlu bir din anlatır ve her bir bölgedeki dini inançlar arasındaki farklar aslında çok büyüktür. İzleyiciler bu farkları küçümser, önemsemez ve bundan dolayı da araştırma gereği duymazlar.

Özetleyecek olursak:

- Din adamlarının söyledikleri, maalesef Kur'an MESAJININ önüne geçirilmiştir.

- Din denildiğinde akla SADECE birtakım ibadetler gelmektedir.
- Kur'an'daki üstün anlayış, yerini birtakım âdetleretörelere bırakmıştır ve uydurmalar Kur'an'da anlatılan dinin yerini almıştır.
- Kur'an, Arapça anlaşılmadan okunan, içindekilerin anlaşılmayacağı düşünülen, din adamları tarafından izah edilmeden anlaşılacağı sanılan, Ramazan ayında hatırlanan bir kitap haline gelmiştir.

Tüm bölüm boyunca ayetler eşliğinde Kuran'a rağmen konuların din adamları tarafından nasıl saptırıldığını ve ayetlerin mesajlarını nasıl görmezden geldiklerini göstermeye çalıştım. Ayetler bize yol gösteriyor. Allah kitabını dileyen kimse için mükemmel bir klavuz olarak tasarlamıştır. İnsanların çoğunun bu gerçekleri kavrayamayacağını da yine Kuran'ın ayetlerinden öğreniyoruz. Hakikate tanık olmak isteyen kişiler erdemli bir hayat sürmek suretiyle Allah'a verdikleri söze sadakat gösterirler. Kişiler eğer birtakım günahlara bulaşırlarsa Allah yine ayetlerin de açıkladığı üzere o kişinin mesaja tanık olmasını engelleyecektir.

ELÇİLERİN ORTAK TAVRI

Enbiya 27: *Onlar, O'ndan önce söz söylemezler; O'nun emirlerini ise titizlikle uygularlar.*

Kur'an'ın önemli bir prensibi olan çelişmezlik prensibini hatırlatmakta fayda olacaktır. Kur'an'daki ayetleri okurken, birini diğeriyle çeliştirecek bir anlayış oluşturmamalıyız. Örneğin, "Allah hükmüne kimseyi ortak kılmaz" (18:26) dendiğinde, eğer biz herhangi birini Allah'ın hükmüne ortak eder ve bunun dışına çıkarırsak, 18:26 ve birçok ayetle çelişmiş oluruz.

Kur'an'da Çelişki Olmaz

Nisa 82: *Kur'an'ı incelemiyorlar mı? ALLAH'tan başkasının ol-
saydı onda birçok çelişki bulacaklardı.*

Dinimiz İçin Kur'an'daki "Hikmetler" Yetmez mi?

Bu bölümde okuyucunun anlamasını kolaylaştırmak için yine tablo yöntemini kullanacağız. İddia ve cevabın yan yana görülmesi suretiyle, meselenin anlaşılması kolaylaşacaktır. Hikmet konusu tüm gelenekçi iddiaların temelini oluşturduğundan, söz konusu kavramı kapsamlı bir biçimde analiz etmemiz gerekmektedir. "Hikmet" kelime anlamı olarak "sözde ve davranışta tam ve doğru isabet, lafzı az manası engin söz, Kur'an'da Allah'ın peygamberlerine ve mümin kullarına nasip ettiği derin anlayış kabiliyeti" gibi çok çeşitli anlamlarda kullanılabilen geniş kapsamlı bir kavramdır.

KURAN DIŞI VAHİY OLDUĞU İDDİASI

İddia: 1

Hikmet, Kur'an'dan ayrı bir şeydir. Hikmet aynen Kur'an gibi Peygamberimize **vahyedilmiştir**. Peygamberimize Kur'an'dan ayrı, Kur'an'ın içinde olmayan vahiyler de inmiştir. Bunun adı vahy-i gayri metluv'dur.

HADİS

Bana Kur'an'ın MISLİ kadar daha hüküm verildi. (Ahmed b. Hanbel)

İddiaya Cevap: 1

KURAN'IN BENZERİ SÖZLER OLABİLİR Mİ?

Tur 34: *Eğer iddialarında samimi iseler Kur'an'ın MISLİ bir söz meydana getirsinler.*

Ayet yan taraftaki hadisi ÇÜRÜTÜYOR. Ayette Kur'an ile **aynı görevi icra edecek sözlere açık bir** meydan okuma var. Eğer benzer görevi icra edecek sözler varsa, Kur'an'ın yukarıdaki iddiası boşa çıkar. Allah, inkârcılara Kur'an'ın benzeri olmadığını söylerken, bazı din adamlarının çıkıp Kur'an'ın mislinin benzeri hadisler de olduğunu, rivayetlerin Kur'an'ın misli hükümler içerdiğini iddia etmesi, alıntıladığımız ayetleri inkâr manasına gelir.

KUR'AN'IN MISLİ YOKTUR!

İsra 88: *De ki: "Tüm insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini oluşturmak amacıyla toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile onun bir benzerini oluşturamazlar."*

Kur'an, kendisinin Allah tarafından açıklandığını birçok ayette belirtiyor. Rivayetler Kur'an'ın benzeri bir mesaj içeriyorsa, Kur'an'da zaten benzer sözler olduğu için rivayetlere gerek kalmıyor. Daha iyisi Kur'an'da varken hadise neden ihtiyaç olsun?

Ayrıca Peygamberimizin şahsi sözlerinin yazılmasına veya kaydedilmesine dair emir içeren bir tek ayet bile yoktur. Kendi aramızdaki borçların bile yazılmasını söyleyen ALLAH (2:282), Peygamberimizin kişisel sözleri yazılması gerekseydi hiç söylemez miydi? Kur'an'ın böylesine önemli bir detayın atlanması mümkün müdür?

HADİSLERDEN HİKMET ALINMASININ GEREKLİ OLDUĞU

İDDİASI

İddia: 2

Hikmet, Kur'an'dan çıkarılmış doğru hükümlerdir, yine Kur'an'ın için dendir. Ama Kur'an'dan ayrı bir şeydir. **Bu HÜKÜM çıkarma işlemini de sadece Peygamberimiz yapabilir.**

İddiaya Cevap: 2

KUR'AN HİKMETİN TA KENDİSİDİR

Âl-i İmran 58: Sana bu okuduklarımız, ayetlerden ve HİKMETLİ mesajdandır.

Kamer 5: Bu, üstün bir hikmettir; ancak uyarılar yarar sağlamıyor.

KUR'AN ALLAH TARAFINDAN DETAYLANDIRILMIŞTIR Kİ, BAŞKASINA MUHTAÇ OLMAYALIM!

Hud 1: Elif, Lam, Ra. (Bu) öyle bir kitaptır ki, Bilge ve her şeyden haberdar olan tarafından ayetleri sağlamlaştırılmış ve sonra da açıklanıp detaylandırılmıştır.

Hud 2: Ki ALLAH'tan başkasına tapmayasınız. Kuşkusuz ben, O'ndan size bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.

Yukarıdaki iki ayet konumuz açısından oldukça önemlidir. Kur'an'ın hikmetli olduğunu ve Allah tarafından detaylandırıldığını ve bu detaylandırmanın nedeninin ise başka kişilere kulluk yapmamamız için olduğu belirtilir.

Ayetin devamında ise Muhammed Peygamber'in sadece bir uyarıcı ve müjdeci olduğu belirtilmiştir ki, ayetin mesajına uygun olmayan bir görev yüklemesi elçiye yapılmasın. Fakat günümüzdeki uygulama bunun tersi yönündedir.

Ayrıca “Peygamberimiz Kur'an'dan bu hükümleri çıkarabiliyorsa, biz neden çıkması gereken hükümleri çıkaramıyoruz?” diye bir soru da sorulabilir! Elçiler insanüstü özelliklere sahip değilse (ki değil) benzer bir sonuca bizler de ulaşabilmeliyiz. **“Kur'an'ı sadece şu veya bu kişi anlar ve bize anlatır” demek, Kur'an'ın temel mesajı ile çelişir.**

TESADÜF DEĞİL!

Kehf 109: *De ki, “Rabbimin sözleri için ok yanus mürekkep olsa ve hatta bir o kadarını da katsak, Rabbimin sözleri tükenmeden ok yanus tükenir.”*

Kehf 110: *De ki, “Ben sizin gibi bir insandan başka bir şey değilim. Tanrı'nızın bir tek Tanrı olduğu bana vahyedildi. Rabbiyle karşılaşmayı uman herkes erdemli işler yapsın ve Rabbine olan kulluğa hiç kimseyi ortak koşmasın.”*

Yukarıdaki iki ayetin yan yana gelmesi tesadüf değildir. Biri Allah'ın sözlerinin tükenmezliğinden bahsederken, diğer ayetin “ben de sizin gibi bir beşerim” şeklinde devam etmesi arasında bağ kurmalıyız. “Allah'ın elçisinin hadisleri Kur'an'ı daha iyi açıklar” demek, elçiyi, konuları **Allah'tan daha iyi açıklayan ve izah eden bir konuma getirir.** Allah, ayetleri her müminin kolayca anlayacağı ve hüküm çıkarabileceği şekilde gönderdiğine her Müslümanın iman etmesi bir şarttır.

HADİSLERİN DE HÜKÜM KAYNAĞI OLDUĞU İDDİASI

İddia: 3

Hadis-i Şerifler, ayetleri açıklar. Ayetlerde **kısa ve öz** olarak beyan edilen ilâhî maksatları izah ederler.

Kur'an'da yer almayan bir konuda hadisler hüküm ortaya koyarlar. Kur'an, İslam dininin en önemli bilgi kaynağı olmakla birlikte, **tek bilgi kaynağı değildir.**

İddiaya Cevap: 3

ALLAH'IN YASAMADA ORTAĞI YOKTUR

Kehf 26: (...) *O, hükmüne hiç kimseyi ortak etmez.*

DİN ADINA KAÇ KİTABI DAHA İZLİYORSUNUZ?

Müminun 53: *Fakat onlar, işlerini çeşitli kitaplara ayırdılar. Her grup kendi yanında bulunandan hoşnut...*

Lütfen yukarıdaki ayet üzerine düşününüz!

İÇİNDE DİLEDİĞİNİZİ BULDUĞUNUZ KİTAPLARINIZ MI VAR?

Kalem 37: *Yoksa bir kitabınız var da onu mu okuyup duruyorsunuz?*

Kalem 38: *Ve içinde her dilediğinizi bulabiliyorsunuz?*

Yukarıdaki ayetler, günümüzde İslam ülkelerindeki inançların neden çeşitli olduklarının bir özetidir. Her bir ülke ayrı dini kaynak ve hükümlere sahip ve her biri de bu dini hükümlerden memnundur. Ve dini, mezheplere bölüp parçalanmış haldeler.

Kur'an'la Birlikte Kaç Hadisiniz Daha Var?

Casiye 6: *Bunlar, sana gerçek olarak okuduğumuz ALLAH'ın ayetleridir. ALLAH'tan ve ayetlerinden başka hangi hadise iman edeceksiniz?*

Gayet net bir soru! Allah'ın ayetlerinden sonra hangi hadise iman edeceksiniz? Hangi hadisleri hüküm kaynağı olarak alacaksınız? Ahirette, bu ayetteki soru sorulduğunda nasıl hesap vereceksiniz?

KUR'AN TEK BİLGİ KAYNAĞIDIR

Nisa 113: *ALLAH'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni nerdeyse saptıracaktı. Onlar, yalnız kendilerini saptırır; sana hiçbir zarar veremezler. ALLAH sana kitap ve bilgeliği indirdi ve sana bilmediğin şeyleri öğretti. ALLAH'ın sana olan lütfu büyüktür.*

Bilmediğimiz şeyleri öğreten Allah'tır/Kur'an'dır. Muhammed Peygamber de dâhil olmak üzere hepimiz dini Kur'an'dan öğreniyoruz. Allah dinimizi öğretmede yeterlidir. Kur'an'dan sapmak ve ayrı dini kaynaklar edinmek, birçok ayette keskin bir dille yasaklanmıştır.

AYETLERİN YANINDA KAYNAK EDİNENLERİN HALİ

Zuhruf 36: *Kim Rahman'ın mesajına aldırış etmezse, ona bir şeytani sardırırız da onun arkadaşı olur.*

Zuhruf 37: *Nitekim onları yoldan çıkarırlar. Buna rağmen onlar doğru yolda olduklarını sanırlar.*

Kasas 87: *Sana indirildikten sonra seni ALLAH'ın AYETLERİN-*

DEN SAPTIRMASINLAR. RABBİNE ÇAĞIR; ortak koşanlardan olma.

Kur'an'dan başka hüküm kaynakları edinmek veya din adına yığınla bilgi kaynağı edinmek, yukarıdaki ayetlerin kapsamına girmek anlamına gelir. İndirilen bu ayetler, vahiyden sapmanın neden ciddi bir uyarı konusu yapıldığını bize düşündürmelidir!

Dini meslek haline getirip Şeytanın kendilerine musallat olduğu din adamlarına güvenmemeliyiz.

KURAN'DA YETERİNCE DETAY OLMADIĞI İDDİASI

İddia: 4

Pek çok konuda Kur'an'ı Kerimde temel ilkeler verilmiştir, **lakin birçoğunda tafsilata girilmemiştir**. Böyle bir durum söz konusu iken, "Kur'an, kendi dışında hiçbir kaynağa gerek kalmaksızın yeterlidir" demek, her şeyden önce hakikatlere tersdüşer.

İddiaya Cevap: 4

HÜKÜM KAYNAĞI ARAMAYAN PEYGAMBER!

Enam 112: *Böylece, her peygambere insanlardan ve cinlerden olan şeytanları düşman kıldık. Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözleri vahyederler. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Onlara ve et tikleri iftiralara aldırma.*

Enam 113: *Ahirete inanmayanların kalbi ona kansın, ondan hoşlansın ve gerçekten yapmak istediklerini yapabilsinler*

diye...

Enam 114: *ALLAH'tan başka yasa koyucu mu arayayım? O ki, size kitabı detaylı olarak indirmiştir. Kendilerine kitap vermiş olduklarımız onun Rabbin tarafından indirilmiş olduğunu bilirler. O halde kuşkulananlardan olma.*

Enam 115: *Rabbinin kelimeleri doğruluk ve adaletle tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.*

Enam 116: *Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni ALLAH'ın yolundan saptırırlar. **Onlar ancak zanna uyuyorlar** ve onlar sadece tahminde bulunup saçmalyorlar.*

Yukardaki ayetlerin mesajını özetleyelim:

1. Peygamberlerin düşmanları vardır.
2. Bu düşmanlar yaldızlı sözlerle saptırırlar.
3. Aldatıcılar, gerçekte inanmayanları bu sözlerle saptırır.
4. Allah'tan başka yasa koyucu arayanlar sapmıştır.
5. Kur'an, Allah tarafından detaylandırılıp tamamlanmıştır.
6. Yeryüzündekilerin çoğu ZANNA UYARLAR.

Yukarıdaki 5 ayetin Kur'an'ın en önemli mesajlarını içerdiğini söyleyebiliriz. "Hüküm kaynağı nedir?" sorusunun cevabını veren ayetin hemen sonrasında, DETAYLI OLDUĞUNU DA BELİRTMESİ TESADÜF DEĞİLDİR. Zanni kaynaklarda detay olduğunu ve bu kaynakların gerekli olduğunu iddia edenler, Kur'an'daki detayların yetersiz olduğunu söylemek zorunda kalıyorlar.

KUR'AN'I BEĞENMEYENLER OLMUŞTUR VE OLACAKTIR

Yunus 15: Onlara apaçık olan ayetlerimiz okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, “Bundan başka bir Kur’an getir yahut onu değiştir!”, derler. De ki: “Onu kendi tarafımdan değiştiremem. Ben yalnız bana vahyedilene uyarım. Rabbi-me karşı gelirim, büyük günün azabından korkarım.”

Şura 13: Daha önce Nuh’a buyurduğu dini size yasa olarak belirledik. Sana vahyettiğimiz gibi İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya da öğütledik: “**Bu dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin.**” Fakat kendilerini çağırdığın şey, ortak koşanlara ağır gelmektedir. ALLAH dileyeni kendine seçer ve kendisine yöneleni doğruya ulaştırır.

Günümüzde Kur’an’ı tek dini kaynak olarak görmeyen kişiler, aslında geçmişteki müşriklerin modern tezahürleridir. “Sadece vahye” uymak, Kur’an’ın tanımıyla müşriklere ağır gelir. Ayrı dini kaynaklar uydurup oluştururlar. Dinde ayrılığa düşmek ve dini kaynaklar üretmek vahye ters yönde hareket etmek anlamını taşır.

İNKARCI EDEBİLEN SORULAR!

Maide 101: İnananlar! Açıklandığı vakit hoşunuza gitmeyecek şeyler hakkında sorular sormayın. **Kur’an’ın ışığında sorsanız size açık olurlar.** ALLAH özellikle onlardan söz etmedi. ALLAH bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır.

Maide 102: Sizden önce bir topluluk o tip soruları sordu da, **O SORULARINDAN DOLAYI İNKÂRCI OLDULAR.**

Düşünülmesi Gereken Sorular!

Hadislerin arasından çıkardığınız herhangi bir hükmün, ALLAH’ın bağışladığı bir hüküm olup olmadığını **nasıl bilebilir-**

siniz? Allah'ın özellikle hangi sorulardan bahsetmediğini bilmemizin imkânı yok. Dolayısı ile rivayetlere gidip hüküm devşirenler **Maide 102**'deki ciddi uyarıdan nasıl kurtulacaklar? Neden Allah'ın söz etmediği soruları dine ekleme ihtiyacı hissederek sorular soruluyor? Soruların KUR'AN IŞIĞINDA SORULMASI GEREKMEZ Mİ?

Kur'an Gerekli Tüm Sorularımızın Cevabını İçermiyor mu?

TÜM ELÇİLERE HİKMET VERİLDİ

Enam 89: *İşte onlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer şu halk, bunları inkâr ederse, biz onların yerine inkâr etmeyecek bir toplumu geçiririz.*

Yukardaki ayet, 18 elçinin ismini andıktan hemen sonra hepsine hikmet verildiğini belirtiyor. **Hikmetin hadislerde olduğunu iddia edenler, neden diğer elçilerin de hikmetlerini/hadislerini aramıyorlar?** Neden hadis kitaplarından çok daha düzgün ifadeler taşıyan Tevrat ve İncil'de hikmet aramıyorlar? Kur'an açık bir şekilde elçiler arasında ayırım yapılmaması gerektiğini defalarca belirtir. Sadece bir elçinin rivayetlerinde hikmet aramak, diğer elçilerin rivayetlerinde hikmet olup olmadığına bakmamak, elçilerin arasında ayırım yapıldığını göstermez mi?

ELÇİLERİN ARASINDA AYRIM YAPIYOR MUSUNUZ?

Nisa 152: *ALLAH'a ve elçilerine inanan ve onların hiçbiri arasında ayırım yapmayanların da ödülleri ileride verecek. ALLAH bağışlayandır, Rahim'dir.*

Aslında birçok şekilde elçilerin arasında ayırım yapılmıştır. Ezana sadece Muhammed Peygamber'in ismini eklemek, keli-

me-i şehadete de sadece onun ismini eklemek, camilerimizde Allah'ın isminin yanına sadece Muhammed Peygamber'in ve sahabilerin isimlerinin konulması, sadece bir elçinin kutlu doğum haftasının kutlanması gibi örnekleri çoğaltabiliriz. Örneklerin daha iyi anlaşılması için bir örneği biraz açayım; ezana Muhammed peygamberin ismi yerine diğer elçilerden herhangi birinin ismi eklenseydi, ezanı duyan kişilerin tepkisi ne olurdu? Hakikat şu ki tüm elçiler bizim elçimizdir ve ezanda başka herhangi bir elçinin adının zikredilmesi bir şeyi değiştirmemesi gerekirdi ama sanırım bu duruma insanlar tarafından din elden gidiyor gibi bir tepki verilirdi. Ne dersiniz?

BENZERİ HÜKÜMLER ZATEN GETİRİLMİŞ!

Bakara 106: *Herhangi bir ayetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya unutturursak, onun yerine daha hayırlısını veya onun benzerini getiririz. Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilmez misin?*

Yukarıdaki ayet, bir ayet kaldırıldığında onun yerine başka bir ayet ile ikame edileceğini açık bir şekilde söylüyor. Hal böyle olunca, rivayetler Kur'an'dan ayrı bir hüküm kaynağı nasıl olabiliyor? Allah'ın Kur'an'da buyurduğu hükümlerin eksik ve yetersiz olduğunu iddia etmek, yine örnek verdiğimiz ayetle çelişir.

HİKMET KUR'AN'DAN AYRI BİR ŞEY Mİ?

Âl-i İmran 164: *ALLAH, inananların içinden, onlara ayetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitap ve bilgelik öğreten bir elçiyi göndermekle iyilikte bulundu. Oysa onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler!*

Kur'an'ın ifadesiyle, Muhammed Peygamber'in imanı vahiy-

le öğrendiğini görüyoruz (Şura:52 bkz). Kur'an'ın öğretmeni de yine Yüce Allah'tır (Rahman:2 bkz).

Eğer hikmetin Kur'an'dan ayrı öğrenilen ve indirilen bir şey olduğu düşünülür ve iddia edilirse, bu durum Zuhruf 44. ayetle ve Kur'an'ın birçok ayetiyle çelişen bir durum ortaya çıkaracaktır.

RİVAYETLERDEN SORUMLU MUYUZ?

Zuhruf 43: *Sana vahyedilene sarıl; çünkü sen doğru yoldasın.*

Zuhruf 44: *Bu, sana ve halkına bir mesajdır; ondan sorulacaksınız.*

Kur'an, birçok ayetinde sadece vahye uymamız gerektiğinin altını çizirken, hesaba çekileceğimiz biricik kaynağın da kendisi olduğunu söylüyor. Rivayetlerden veya birtakım din adamlarının şahsi çıkarımlarından sorumlu olsaydık, **bunun işaretlerini de Kur'an'da görmemiz gerekirdi.**

Oysa Kur'an'da bunun tam aksi BİR MESAJIN altı defalarca çizilir. Peygamberimizin dilinden “**Ben sadece vahye uyuyorum**” denilerek, biz müminlere de aynen Muhammed Peygamber'in yaptığı gibi vahye uymamız öğütlenir.

Allah Söz Söylemekten Aciz Değildir!

YÜCE ALLAH KELİME SIKINTISI ÇEKMEZ

Kehf 109: *De ki, “Rabbimin sözleri için okyanus mürekkep olsa ve hatta bir o kadarını da katsak, Rabbimin sözleri tükenmeden okyanus tükenir.”*

Kur'an, sınırları belli bir kitaptır. Eksik olduğu iddia edilen ve delil olarak getirilen bazı örnekleri, Allah Kur'an'da vermekten aciz değildir. Hangi soruyu sorarsanız sorun ya Kur'an'da açıklanmıştır ya da öyle bir soruya cevap vermeye gerek yoktur. Allah, Kur'an'da tekrarlanan anlatımlar yerine dileyseydi eksik olduğu iddia edilen cümleleri kurabilirdi. Kur'an'ın yetersiz olduğunu ve hadislerin Kur'an'ın pratiği olduğunu iddia etmek, Allah'ın kelimelerle (hadislerde olduğu iddia edilen) pratik bir din gönderemeyeceğini iddia etmek demektir. Elbette böyle bir durum düşünülemez.

KURAN ÜSTÜN BİR KİTAPTIR!

Haşr 21: *Bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, ALLAH'a olan saygıdan ötürü onun titreyip paramparça olduğunu görecektin. Belki düşünürler diye biz insanlara böyle örnekler vermekteyiz.*

Kuran oldukça detaylı mükemmel bir kitaptır. Allah bu örnekleri kitap hakkında daha dikkatli konuşmamız ve düşünmemiz için veriyor. Kuran'ın yetersiz ve kul sözüne muhtaç bir din içerdiğini iddia edenler **Allah'ın indirdiği kitabı gereği gibi takdir edemiyorlar demektir.**

ALLAH KULLARINDAN DİLEDİĞİNE HİKMET VEREBİLİR

Bakara 269: *HİKMETİ dilediğine verir. Kime HİKMET verilmişse ona çok büyük iyilik yapılmıştır. Düşünce sahiplerinden başkası öğüt almaz.*

RABBİMİZİN YOLUNA HİKMETLE ÇAĞIRMALİYİZ

Nahl 125: *Rabbinin yoluna HİKMETLE ve güzel aydınlat-*

ma ile çağır. Onlarla en güzel biçimde tartış. Rabbin, yolundan sapanları ve doğru yolda olanları en iyi bilendir.

Allah, layık gördüğü kullarına dün hikmet verdiği gibi, bugün de verebilir. Kur'an'ın üstün bir kitap olduğuna iman eden biri için, Kur'an'ın anlamını kavramak kolaylaşacaktır. Daha baştan Kur'an'ı yetersiz ve hadisleri de Kur'an'ın açıklaması olarak gören birine kitap kendini kapatacaktır (İsra:45-46, Vakıa:79 bkz).

Hadislerde olmayan hikmetleri/hükümleri ne yapacağız?

Futbol ve diğer sporlar haram mı?

Kanguru yemek helal mi?

Domates yemek helal mi?

Yukarıdakilere benzer yığınla soru sorulabilir. Hadis izleyicileri, Kur'an'ı yetersiz çıkarmak için bu türden sorular sorarak, cevaplarının Kur'an'da olmadığı söyleyip, **Kur'an'ın yetersiz olduğuna hükmederler.**

Peki, yukarıdaki gibi hadislerde de olmayan hükümleri gördüğünüzde, neden aynı şekilde hadislerin de yetersiz olduğuna hükmedip, **tutarlı davranmıyorsunuz?**

Kur'an'daki HİKMET TANIMLARI ve listesi aşağıda sadece tek bir sureden alınmıştır. Daha geniş bir tanım için komple Kur'an araştırılmalıdır. (**Hikmetleri parantez içinde numaralandırdık**)

İsra 11: İnsan, iyi bir şey için dua ettiğini sanırken aslında kötü bir şey için dua eder (1). İnsan çok acelecidir (2).

İsra 12: Geceyi ve gündüzü iki ayet (delil) kıldık. Rabbinizin nimetlerini arayınız ve (3) yılların hesabını bilesiniz diye

gecenin ayetini sildik, gündüzün ayetini aydınlık kıldık. Biz her şeyi AYRINTISIYLA AÇIKLARIZ.

İsra 13: Her insanın kaderini (4) kendi kişisel seçimine bağlamışızdır. Diriliş gününde kendisi için bir kayıt çıkarıp yayımlarız.

İsra 14: Kaydını oku. Bugün hesap görücü (5) olarak sen kendine yetersin.

İsra 15: Kim doğru yola gelirse kendisi için yola gelmiş bulunur. Kim saparsa kendi aleyhine sapar. Hiç kimse başkasının (6) yükünü çekmez. Biz bir elçi (7) göndermeden hiç kimseyi cezalandırmayız.

İsra 16: Biz bir toplumu yok etmek istediğimiz zaman onun ileri gelen varlıklılarının orada kötülük yapmasına (8) izin veririz. Böylece o topluma verilmiş söz gerçekleşir ve onu yerle bir ederiz.

İsra 17: Nuh'tan sonra nice toplumları (9) yok ettik. Kullarının günahlarını haber alıcı ve görücü olarak Rabbin yeter.

İsra 18: Kim bu geçici dünyayı isterse, orada istediğimize (10) dilediğimiz kadar veririz. Ancak daha sonra onu, kınanmış ve kovulmuş olarak cehenneme mahkûm ederiz.

İsra 19: Kim ahireti seçer ve mümin olarak gereken çabayı (11) gösterirse, işte onların çabası takdir edilir.

İsra 20: Hepsine, onlara da bunlara da, Rabbinin nimetlerinden (12) ulaştırırız. Rabbinin nimetleri (13) sınırlanmamıştır.

İsra 21: İnsanları birbirlerinden nasıl üstün kıldığımıza (14)

dikkat et. Ahiretin dereceleri ve üstünlükleri (15) daha büyüktür.

İsra 22: ALLAH ile birlikte (16) başka tanrı edinme, yoksa kınanmış (17) ve yalnız bırakılmış olarak oturup kalırsın.

İsra 23: Rabbin, yalnız kendisine kulluk etmenizi ve anaya babaya karşı iyi davranmanızı (18) emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara "Öf" bile deme (19) ve onları azarlama. Onlarla güzel bir biçimde konuş.

İsra 24: Onlara merhamet ederek alçak gönüllük kanadını ger ve de ki, "Rabbim, beni küçükken yetiştirdikleri gibi (20) sen de onlara acı."

İsra 25: Rabbiniz İÇİNİZDEKİLERİ (21) çok iyi bilir. Erdemli davranırsanız, elbette O, tevbe edenleri bağışlayandır.

İsra 26: Akrabaya haklarını ver. İhtiyaç sahiplerine ve yolcuya da (22) ... Ancak SAÇIP (23) SAVURMA.

İsra 27: Kuşkusuz, saçıp savuranlar şeytanların dostlarıdır ve şeytan, Rabbine karşı (24) nankördür.

İsra 28: Rabbinden umduğun bir rahmeti elde etmek için onlardan yüz çevirmek zorunda kalırsan (25) onlara yumuşak söz söyle.

İsra 29: Elini boynuna bağlama (26) ve tümüyle de açma, yoksa pişman olur, üzülürsün.

İsra 30: Rabbin, dilediğine rızkını bol verir, (26) veya kısar. Kuşkusuz O, kullarından haberdardır, onları görendir.

İsra 31: Fakirlik korkusuyla (27) çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da biz rızıklandırıyoruz. Onları öldürmek, büyük bir suçtur.

İsra 32: Zinaya YAKLAŞMAYIN (28) ; çünkü o büyük bir günah (29) ve kötü bir davranıştır.

İsra 33: ALLAH'ın kutsal kıldığı canı haksız (30) yere öldürmeyin. Kim haksızlığa uğrayarak öldürülürse onun mirasçılarına (31) yetki vermişizdir. İntikam duygusuyla öldürmede sınırı aşmayın (32) ; zira kendisine yardım edilmiştir.

İsra 34: Yetimlerin malına, onlar ergenlik çağına ulaşincaya kadar dokunmayın (33), yararlarına olursa başka.

İsra 35: Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam yapın (34) ve doğru teraziyle tartın. Elbette bu daha iyidir ve sonucu daha güzeldir.

İsra 36: Bilmediğin bir şeye inanıp ardına düşme (35), çünkü işitme, görme duyusu ve beyin, hepsi ondan sorumludur.

İsra 37: Yeryüzünde kibirli kibirli dolaşma (36), sen ne yeri delebilirsin ne de dağlar kadar boylu olabilirsin.

İsra 38: Tüm bunlar, Rabbin tarafından (37) hoş görülmemeyen kötü davranışlardır.

İsra 39: BUNLAR, Rabbinin sana VAHYETTİĞİ HİKMETLERDENDİR. ALLAH ile birlikte başka tanrı edinme; aksi halde kınanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

Yukarıdaki ayetlerden hikmetin neler olduğunu öğrendik. Kur'an, baştan sona hikmetlerden örnekler verir. Her cümle-

sinde ayrı detay ve hikmetler vardır. Yıllarca aynı ayeti okuyup sanki ilk kez okuyormuş gibi düşündüğümüz çok olmuştur. Allah ne yaparsa, mükemmel şekilde yapandır. Kitabı da kusursuz ve apaçıktır. Sorun kitapta değil, kitaba akli selim yaklaşmayan ve ATALARININ ANLAYIŞLARINI YAMA YAPARAK KUR'AN'I ANLAMAYA ÇALIŞAN MOLLALARDA ve onlara güvenip öğrendiklerini sorgulamayan kişilerdedir.

“SADECE KUR'AN” DENİLDİĞİNDE BUNU SÖYLEYENLERDEN NEFRET EDİYOR MUSUNUZ?

İsra 41: *Biz, öğüt almaları için Kur'an'da açıkladık. Ne var ki bu, sadece onların nefretini arttırır.*

İsra 46: *Ve onu anlamalarını engellemek için kalplerine kabuklar, kulaklarına da ağırlık koyarız. Rabbini yalnızca Kur'an'da andığın zaman nefretle geriye dönerler.*

Yukarıdaki ayetlerde bir inkârcı tanımı yapılmıştır. Bu tanıma uyan kişi, Rabbimizi “Sadece Kur'an'dan” öğrenmeye karşı oldukça tepkilidir.

Bunu test etmek oldukça kolaydır. Bir din adamına “Kur'an yeterlidir ve hadislere gerek yoktur” diyerek onun tepkisini ölçün, gözlemleyin ve bu ayetin gaybi tecellisine siz de tanık olun.

“İslam dini Kur'an ile sınırlıdır” dediğimizde büyük bir nefretle karşılaşyoruz. Yukarıdaki ayetlerin gaybi bir tecellisini yaşıyoruz. Allah bize inkârcıların vasıflarını açıklıyor. Yukarıdaki ayette izah edildiği gibi Rabbimizin emirlerini “Sadece Kur'an'da” andığımızda nefretle karşılanıyoruz. Bu bir tesadüf mü?

ÖNEMLİ BİR UYARI!

Allah'a, elçilerine ve sahabeye hadisler yoluyla iftiralar atıldığına tanık oluyorum. Bu şekilde iftiralar atarak dine eklemeler yapmanın ve bu yolla dini bozmanın cezası cehennemdir.

Allah'a, elçilerine ve sahabelere, recm (taşlayarak öldürme cezası), mürtedin öldürülmesi, kadınlara peçe takılması ve aşağılanması, Peygamberimizin hayatına dair başından geçen olayların sanki o an oradaymış gibi yalan yanlış nakledilmesi gibi konularda yığınla iftira atılmıştır. Rivayetlerden hangisinin kesin olarak Peygamberimiz tarafından söylendiği asla bilinemez. Peygamberimizin vefatından yaklaşık iki üç asır sonra, rivayetlerin sağlıklı nakledildiğini söyleyen kişilerin akıl sağlığında problem vardır (10:100, 67:10).

Kur'an'la Birlikte Kaç Hadisiniz Daha Var?

Casiye 6: *Bunlar, sana gerçek olarak okuduğumuz ALLAH'ın ayetleridir. ALLAH'tan ve ayetlerinden başka hangi hadise iman edeceksiniz?*

Bu ayetin orijinalinde “hadis” kelimesinin geçtiğine lütfen siz de gözlerinizle tanık olunuz. **Birçok Kur'an çevirisinde “hadis” kelimesinin bu mükemmel kullanımı, “söz” olarak çevrilerek ayetin anlamı gizleniyor.** Hadis kelimesi Türkçe'ye de geçmiş ve halk tarafından biliniyor. Birçok Arapça kelimeyi, Türkçe'ye çevirmeden metindeki gibi Arapça olarak bırakan çevirmenler, neden “hadis” kelimesine gelince söz birliği yaparak, zaten bilinen “hadis” kelimesini “söz” olarak çevirmeyi tercih ediyorlar? Ayeti, “ALLAH'tan ve ayetlerinden başka hangi söze iman edeceksiniz?” olarak çevirseler dahi ayetteki anlam kaybolmuyor. Böyle bir soruyu, “Buha-

ri'nin, Müslim'in, falanca âlimin sözlerine de iman ediyorum-(!)" olarak cevaplayabilecek olan var mı?

NEDEN KENDİ KAYNAKLARINIZA UYMUYORSUNUZ?

Aşağıdaki rivayetler, hadis izleyicilerinin işine gelmiyor!

Biz hadis yazarken Hz. Peygamber yanımıza geldi ve "Yazdığınız şey nedir?" dedi. "Senden işittiğimiz hadisler" dedik. Hz. Peygamber, "Allah'ın kitabından başka kitap mı istiyorsunuz? Sizden evvelki milletler Allah'ın kitabı yanında başka kitaplar yazdıkları için yoldan çıktılar." (El-Hatib, Takyid,33)

Benden bir şey yazmayın, benden Kur'an dışında bir şey yazan onu yok etsin. (Sahih-i Müslim c.4, sayfa 97; Sünen-i Darimi c.1, sayfa 119; Sünen-i Ahmed b. Hanbel c.3, sayfa 182)

"Allah elçisinden sözlerini yazmak için izin istedik, bize izin vermedi." (Tirmizi, es-Sünen, K. İlm, sayfa 11)

Din konusundaki ihtilaflarda size Kur'an yeterlidir. (5324 Buhari-Müslim-Nesai), 4727 – (Muvatta-Müslim), (5406 Buhari Müslim)

Yukarıdaki hadisleri alıntıladığım için beni eleştirenler olacaktır. Hadisleri nakletme nedenim, aslında hadis izleyicilerinin **kendi kaynaklarında seçme yaptıklarını göstermeye çalışmaktır**. Yoksa hadis izleyicilerinin yaptığı gibi dini kaynak olarak sunmak değil. Arada ciddi fark var. Ayrıca bir Ateist nasıl Kur'an'dan örnekler vererek bize eleştiriler yöneltiyor ve bunu inanmadığı bir kaynaktan yapıyorsa, benimki de benzer bir yöntemle muhatabımın kendi çelişkilerini, yine kendi inandığı kaynaklardan gösterme durumudur.

Yukarıdaki hadislerde, Peygamberimizin kendi kişisel sözlerini (hadislerini) yazdırmayıp sadece Kur'an'ı yazdırdığı, hadis yazarların yoldan çıktığı, din konusundaki ihtilaflarda Kur'an'ın yeterli olduğu söyleniyor. Bu hadislerden sadece birine bile inanan birinin, hadis kitaplarını bırakması gerekmez mi? Hadis kitaplarında yer alan buna benzer hadisleri neden görmüyorlar veya görmek istemiyorlar? Yoksa işlerine mi gelmiyor?

İncil ve Tevrat'ta Hikmet Aramayanlar, Hadis Kitaplarında Neden Hikmet Arıyorlar?

İddia: Hadislerin içinde hiç mi hikmet yok? Peygamberimiz hiç mi konuşmadı? **Hadisleri toptan reddetmek, doğruları da süpürüp atmaktır.** Kur'an'a uygun çok güzel hadisler var, bunları uydurma hadislerden ayıklamamız gerekir.

Tevrat ve İncil'i süpürüp atıyor musunuz? Onların içinde hiç mi hikmetli ayet yok? Hadislerin içinden bulacağınız hikmet neticede elçinin sözüdür. Ama adı geçen her iki kitaptan bulacağınız hikmetler ise Allah'ın ayeti olacaktır. Her iki kitapta her ne kadar tahrif olmuş olursa olsun içinde oldukça fazla sayıda Allah'ın ayetini barındırmaktadır. Bilindiği üzere her iki kitapta günümüz Müslümanlarının umurunda değildir. Bu konudaki tutarsızlığı detaylı olarak takip eden yazımda göstermeye çalışacağım.

Kur'an'ın dinin tek kaynağı olarak kabul edilmesi gerektiğini söylediğimizde, muhataplarımız tarafından bize yöneltilen en önemli eleştirilerden biri de "Hadislerin içinde hiç mi hikmet yok? Peygamberimiz hiç konuşmadı mı?" gibi sorular sorarak, hadislerin içinde hikmetler olduğunu söylemeleridir.

Şurası çok iyi anlaşılmalıdır ki, hadisler peygamberimizin **kesin olarak söylemiş olduğu sözler değil**, Onun söylemiş olduğu iddia edilen birtakım rivayetlerdir. Bu hadislerin ara-

sında elbette hikmetli sözler vardır. Hatta birçok kitabın içinde hikmetli sözler var. Fakat kitapları hikmetli sözlerinden dolayı dinimizin kaynağı olarak göremeyiz! Aynı şey hadisler için de geçerlidir.

Dinin tek kaynağının neden SADECE KUR'AN olması gerektiği ile alakalı sonraki makalede önemli bir delil sunup, mühim bir tutarsızlığı gözler önüne sereceğiz. Din için hikmetli sözler aranacak en son yer hadis kitaplarıdır!

Hadis kaynaklarında Allah'a, elçilerine ve müminlere ciddi iftira ve hakaretler var. **Bu hakaret ve iftiraları içeren kaynaklarda hikmet aranması, bu ümmetin geri kalma nedenlerinin BAŞINDA GELİR.** Birkaç hikmetli söz alabilmek için, uydurma bir hadise inanmak suretiyle Allah'a veya elçisine iftira atma riski alınabilir mi?

Bu Ayeti Aklımızda Tutalım!

Enam 112: Böylece, her peygambere insanlardan ve cinlerden olan şeytanları düşman kıldık. Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözleri fısıldarlar. Rabbin dileyseydi bunu yapamazlardı. **Onlara ve ettikleri iftiralara aldırma.**

Neden Hadislerde Hikmet Aranıyor?

Aslında hadislerde hikmet aramanın nedeni, Kur'an'da indirilen dini öğretilerin YETERSİZ ve YETERİNCE AÇIK OLMADIĞINI KABUL ETMEKTEN KAYNAKLANIYOR. Birçok din adamına göre, hadisler olmadığı takdirde Kur'an ANLAŞILMASI MÜMKÜN OLMAYAN bir kitaptır. Yani onlara göre Kuran, hadisler olmadan bir işe yaramaz. Kur'an'ı ancak rivayetlerle birlikte anlayabilirmişiz!

Oysa Kur'an, Allah tarafından açıklandığını ve apaçık olduğunu bize bildiriyor. Açık ayetlere rağmen yukarıdaki iddiaları ortaya atanların, Kuran'daki birçok ayete kör ve sağır davranmalarını anlamak mümkün değildir.

Din Adamlarının Çoğu Halkın Parasını Yer ve Allah'ın Yolundan Saptırır!

Tevbe 34: *Ey inananlar, din bilginlerinin ve din adamlarının çoğu halkın parasını hakketmeden yerler ve ALLAH'ın yolundan saptırırlar. Altın ve gümüşü yığıp ALLAH yolunda harcamayanlara acı bir azap müjdele.*

Neden din üzerinden geçiminizi elde ediyorsunuz ey din adamları? Din bir meslek midir?

KONU DEVAMI SONRAKİ MAKALEDE...

Hadislerden Hikmet Almak İsteyenlerin Tutarsızlığı Nedir?

Hadislerden hikmet almak isteyenler, ciddi bir tutarsızlık örneği gösteriyorlar. Şimdi, Kur'an'dan vereceğim örnekle, onların bu yöntemlerinin doğru olmadığını ortaya koymaya çalışacağım.

Yüce Allah, Kur'an'da iki kitaptan bize misaller veriyor. **Bu misaller tutarsızlığı görmek açısından önemlidir...** Allah'ın misaller verdiği söz konusu iki kitaptan, din adamlarının örnek vermediklerini ve hikmet aramadıklarını zaten biliyoruz.

Yüce Allah Tevrat ve İncil'den örnekler veriyor!

Fetih 29: *“Allah'ın elçisi Muhammed ve beraberinde bulunanlar, inkârcılara karşı sert, kendi aralarında merhametlidirler. Onları, eğilip secde ederek Allah'ın lütfunu ve hoşnutluğunu dilerken görürsün. Yüzlerinde secdelerinin izleri vardır. Bu, onların Tevrat'taki (1) nitelikleridir. İncil'deki (2) nitelikleri ise, filizini çıkarıp güçlenmiş ve kalınlaşıp gövdesi üzerine dikilerek ekincileri sevindiren bitki gibidir. O, onlarla inkârcıları öfkelenendirir. Allah, onlardan inanıp erdemli davrananlara, bağışlanma ve büyük bir ödül vaat etmiştir.”*

Yukarıdaki ayette gördüğünüz üzere, Allah, Tevrat'tan ve İncil'den örnekler veriyor. Kur'an'a göre İncil ve Tevrat hâlâ örnek verilebilecek ve içinde hikmetli sözler olan kitaplardır. Dolayısı ile Tevrat ve İncil'in içinde hikmetli sözler olmadığını kim iddia edebilir?

Allah'ın yukarıdaki ayette örnek verdiği gibi, İncil ve Tevrat'tan üç güzel pasaj alıntılalım. Hikmet var mı, görelim!

İncil'den Hikmetli Sözler

Önce İncil'den, Matta 23. Bölüm'den bir kısım:

*“Vay başınıza, Yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü nane-nin, anasonun ve kimyonun ondalığını veriyorsunuz ve şeria-tın daha ağır işlerini, **adaleti, merhameti ve imanı bırakıyo-rsunuz.** Onları yapmalı idiniz, bunları da bırakmamalı idiniz. Ey kör kılavuzlar! Siz **küçük sineği süzerek ayırırsınız fakat deveyi de yutarsınız.**”*

Yine Matta'da Hikmetli Sözlerden Oluşan Çok Güzel Bir Bölüm:

“İyi adam, iyi hazinesinden iyi şeyler çıkarır. Kötü adam da kötü hazinesinden kötü örnekler çıkarır. Neden size derim: İnsanlar söyleyecekleri her boş söz için hüküm gününde he-sap vereceklerdir. Zira kendi sözlerinle suçsuz ve kendi sözle-rinle suçlu çıkarılırsın.”

Bakın, her iki bölümde de çok hikmetli sözler var. İlk pasaj-da, din adamlarının mükemmel bir eleştirisini görüyoruz. Çok hikmetli bir eleştiri öyle değil mi?

İkinci pasajda ise, “Sözlerine dikkat et, konuşmalarına dikkat et” denilerek konuşmalarımıza özen göstermemiz gerektiği çok güzel bir şekilde anlatılmış. Din adamları, o gün de bu-gün de esas meselelerden ziyade teferruat dediğimiz meşe-lelerle ilgileniyorlar. Güzel bir eleştiri örneği.

Tevrat'tan Hikmetli Örnekler: Mezmurlar 1. Bölüm:

“Ne mutludur ki, o adam ki, kötülerin öğüdüyle yürümez ve günahkârların yolunda durmaz ve alay edenlerin derneğinde oturmaz. Ancak zevki, Rabbin şeriatındadır ve gece gündüz onun şeriatını derin düşünür. Akarsular kenarında dikilmiş ağaç gibidir. Meyvesini mevsiminde verir ve yaprağı solmaz. Yaptığı bütün işler de iyi gider. Kötüler böyle değildir; ancak yerin süpürdüğü, götürdüğü saman yumağı gibidir. Bunun için kötüler, hüküm gününde günahkârlar, salihler cemaatinde durmazlar. Çünkü Rab, salihlerin yolunu bilir. Fakat kötülerin yolu yok olur.”

Gördüğünüz gibi İncil ve Tevrat'ta, Allah'ın Kur'an'da verdiği örneklere benzer güzel örnekler, hikmetli sözler var. **Fakat din adamlarının ne İncil'de ne de Tevrat'ta hikmet aradığını göremezsiniz.**

Peki, o zaman ben de şu soruyu sormak zorundayım:

Neden Tevrat ve İncil'de hikmet aramıyorsunuz?

Allah'a ve elçilerine iftiralarla dolu kitaplarda hikmet aramak zorunda olduğumuzu iddia edenler, neden Kur'an'da örnekler verilen ve üstelik Allah tarafından indirilmiş Tevrat ve İncil'de hikmet aramıyorlar?

Veya neden Sünniler Şiilerin kitaplarında, Şiiler de Sünnilerin kitaplarında hikmet aramıyor? **Din adamlarının bu tutarsız tavrını lütfen düşünün...**

Din adamlarının savunması ne olabilir?

“İncil'in ve Tevrat'ın içinde karıştırma ve tahrifat olduğu için bu kitaplarda hikmet aranamaz” dediklerini duyar gibiyim!

Haklı olduklarını varsayalım. **Peki, neden benzer şekilde içinde karıştırma ve tahrifat olan hadis kitaplarında hikmet arıyorsunuz?** Bu önemli bir sorudur.

Gördüğünüz gibi Fetih suresinin 29. Ayetinde Allah, İncil'den, Tevrat'tan örnekler veriyor. Lakin din adamları Tevrat ve İncil'den örnek vermezler. Bunun nedenini sorduğunuzda ise, "Tevrat ve İncil'den örnekler veremeyiz, çünkü içine başka şeyler karıştırılmıştır, güvenemeyiz" derler.

İçine yalan yanlış bilgiler karıştırılmış kaynaklarda hikmet aramamız gerekiyorsa, neden konu hadis kitaplarına geldiğinde aynı tavrı göstermiyorsunuz?

Eğer illa hikmetli sözler aramamız gerekiyorsa, Allah'ın vahyi olan Tevrat ve İncil'de aranmasının **daha öncelikli olması gerekmez mi?**

Allah'ın hâlâ örnekler verdiği kitaplar olan Tevrat ve İncil'de hikmet aramayan din adamları, hadis kitaplarının içinde hikmet arayınca tutarsızlık sergilemiş olmazlar mı?

Tevrat ve İncil'de hikmet hiç mi yok?

Kur'an'ın önemli bir iddiasına yer vermek istiyorum.

KUR'AN MUSADDIKTIR

KURAN, TEVRAT VE İNCİL'İ DOĞRULAYICIDIR (MUSADDIK)

Âl-i İmran 3: *Sana bu kitabı, kendisinden öncekileri doğrulayıcı (musaddık) olarak gerçekte indirdi. Tevrat'ı ve İncil'i de indirdi.*

Yani Kur'an, kendinden önceki vahyi doğrulama/doğrultma iddiasındadır. Yani her mümin, Kur'an'ı eline alıp ismi geçen kitaplardaki yanlışlıkları tespit edebilir. Kur'an'da böyle bir iddia var olmasına rağmen, TEK BİR DİN ADAMININ DAHİ TEVRAT'TAKİ YANLIŞLIKLARI tespit etmek ve Kur'an'ın mu-saddık (doğrulayıcı) oluşunu ispatlamak için uğraştığına ta-nık olmadım.

Örneğin: Tevrat'ta Allah'ın yorulduğu ile alakalı bölüm meş-hurdur. (Tevrat, Yaratılış 2:2, 2:3)

Kur'an ise bunu düzelterek, Allah'ı yorgunluğun tutmadığını söyler (Kaf:38). Bunun gibi birçok yerde Kur'an düzeltmeler yapar.

Burada bir Kur'an gerçeğini daha hatırlatmak istiyorum. Ka-sas suresi 49. Ayetten örnek vereceğim.

Kasas 49: *“De ki, doğru sözdeyseniz, Allah'ın katından, bu iki-sinden daha iyi yol gösteren bir kitap getirin; ben de ona u-yayım.”*

(Burada “ikisinden” ifadesiyle Tevrat ve Kur'an kastediliyor. Bunun için, bir önceki ayet olan Kasas suresi 48'i okuyabilir-siniz.)

Yukarıdaki ayete göre, Tevrat hâlâ yol gösterebilen bir kitap-tır. İçinde bazı karıştırmalar olmasına rağmen hâlâ Allah dile-diği kullarına onunla yol gösterebilir. Bunu ben değil, ALLAH SÖYLÜYOR. Ya yukarıdaki ayetin hükmü kalktı (ki geçmiş din adamları birçok ayetin hükmü kalktı/nesh oldu demişlerdir) diyeceksiniz, ya da Tevrat'ın hâlâ hikmetler içeren bir kitap olduğunu kabul edeceksiniz.

Yine Maide suresi 43'ten 48'e kadar bu konu işleniyor.

Maide 44. Ayette Tevrat kastedilerek şöyle deniyor:

YAHUDİLERE ALLAH'TAN EMİR: TEVRAT'LA HÜKMEDİN!

Maide 44: *“Allah’ın indirdiğiyle hüküm vermeyenler inkârcıdır.”*

Maide 47’de ise bu kez İncil söz konusu:

HRİSTİYANLARA ALLAH'TAN EMİR: İNCİL'LE HÜKMEDİN!

Maide 47: *“İncil halkı, Allah’ın onda indirdiğiyle hüküm versin. Kim Allah’ın indirdiğiyle hüküm vermezse, işte onlar yoldan çıkanlardır.”*

Yüce Allah, Maide 47’de, İncil sahiplerinin İncil’le hükmetmeleri gerektiğini, Maide 44 ve 45’te de Tevrat sahiplerinin Tevrat’la hükmetmeleri gerektiğini açık bir şekilde belirtiyor. Allah, İncil sahiplerinin İncil’le, Tevrat sahiplerinin Tevrat’la, Kur’an’ı izleyen Müslümanların da Kur’an’la hükmetmesi gerektiğini söylüyor. **Yani her grup kendi kitabından hesaba çekilecek, dolayısı ile her grup kendi kitabını izleyip uygulamalıdır.**

Şimdi de Maide suresi 48. Ayeti örnek vermek istiyorum:

Maide 48: *“Sana kitabı hak olarak indirdik. Kitaptan, onun yanında bulunanı tasdikleyici ve onu denetleyip güvenilirliğini sağlayıcı olarak. O hâlde onlar arasında Allah’ın indirdiğiyle hükmet. Haktan sana gelenden uzaklaşıp onların keyiflerine uyma. Sizden her biriniz için bir yol, şeriat, yöntem belirledik. Allah dileseydi, her birinizi elbette tek ümmet yapar*

dı. Ama size vermiş olduklarıyla sizi imtihana çeksin diye böyle yapmıştır. O hâlde hayırlarda yarışın; tümünüzün dönüşü Allah'adır. O, size tartıştığınız şeylerin esasını bildirecektir."

Maide 48'de, her birimizin ayrı bir şeriata bizzat Allah tarafından ayrıldığıımız söyleniyor.

Her bir toplum kendi kitabıyla hükmetmelidir.

Yani biz hikmeti Kur'an'da aramalıyız. Tevrat ve İncil sahipleride kendi kitaplarıyla hükmetmelidirler ve hikmeti onlarda aramalıdırlar. Dolayısıyla bizim sorumlu olduğumuz kitap Kur'an, onların sorumlu oldukları kitaplar da kendi kitaplarıdır.

"Tevrat ve İncil'in içinde hikmetler aransın" görüşünde olmadığımın altını çiziyorum. Göstermek istediğimiz, Allah'ın örnek verdiği ve birçok Kur'an ayetinde övdüğü kitaplar olan Tevrat ve hakaretle dolu hadis kitaplarında hikmet arama TUTARSIZLIĞIDIR.

ÇOK ÖNEMLİ BİR UYARI!

Tevbe 108: *"Böyle bir yerde ebediyen namaza durma. İlk günden itibaren erdemli kimseler üzerine kurulan mescit, namaz kılman için daha uygundur. Orada temizlenmek isteyen insanlar vardır. Allah, arınanları sever."*

Bakın, Allah, bize bir yere gitmemizi yasaklıyor. Neresi burası? "Mescid-i Dırar". Zarar veren bir mescit. Allah, orada namaz kılmamızı bile istemiyor. Yani "Orada (herhangi bir mescitte) zarar veren birtakım unsurlar varsa, orada namaz bile kılma" diyor. Oysa bir köşeye gidip namaz kılmamızın bir sa-

kıncası olmaz diye düşünebiliriz! Ama Allah, “oraya gitmeyin” diyor. “Orada namaz kılmayın, çünkü orada zarar veren bir yapı var.” Allah, zarar veren ve çirkin örneklerin olduğu yerde namaza bile müsaade etmiyor.

Peki, Allah bizden, içinde Allah’a, elçilerine, Peygamberimizin eşlerine ve sahabelere ağır hakaretler bulunan hadis kitaplarında hikmet aramamızı ister mi?

Hikmet Kur’an’dadır, en mükemmel örnekler de yine Kur’an’dadır. Allah’ın kitabı mükemmel ve detaylıdır. Allah’ın verdiği örnekleri mükemmel ve yeterli bulan insanlar için Kur’an’daki hikmetler yetecektir.

Hikmeti Kur’an’da aradığınızda, o kitabın kendisini size açtığını ve Allah’ın zihninize o kitabın anlamını hediye ettiğini göreceksiniz.

Hadisler Peygamberimizin Sözleri Değildir!

Hadisler asırlar sonra “peygamberimiz dedi ki” demek suretiyle onun söylemiş olabileceği iddia edilen rivayetlerdir.

En geri Arap cahiliye adetleri, hadisler yoluyla tekrar Müslümanların inancına sokulabilmiştir. Tüm hadis kitaplarında ciddi hakaret ve iftiralar vardır. Dolayısıyla tüm hadis imam-ları, Allah’a ve elçilerine iftira atan kişiler olmuş oluyorlar. Peki hem Allah’a hem elçilerine iftira ve hakaret dolu bu kitapların yazarları nasıl masum ve kutsal kişiler olarak görülüyorlar? **Geçmişteki “âlimler”** ve günümüzdeki din adamları gibi, bir tane bile uydurma hadisi kabul ettiğinizde, Allah’a veya elçisine iftira atmış olacaksınız. İftiranın bedelinin, ne kadar ağır sonuçları olacağının farkında mısınız?

Nahl 105: *Yalan uydurup iftira edenler, ALLAH'ın ayetlerine inanmayanlardır. Onlar gerçek yalancılarıdır.*

Rivayet Yoluyla Allah'a ve Peygamberimize İftira Atanlar, Hem Peygamberimizin Hem de Bu Dinin Düşmanlarıdır!

Enam 112: *Böylece, her peygambere insanlardan ve cinlerden olan şeytanları **düşman kıldık**. Aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözleri vahyederler. Rabbin dileyseydi bunu yapamazlardı. Onlara ve ettikleri iftiralara aldırma.*

Din adamlarının bizi vahyin dışına çıkararak, “hadis kitaplarında hikmet aranmalıdır” demelerine rağmen, Allah'ın Kur'an'da övdüğü, örnekler verdiği Tevrat ve İncil'de hikmet aramama TUTARSIZLIĞINI LÜTFEN DÜŞÜNÜN... Bu ciddi tutarsızlık bizi apaçık bir sonuca tekrar tekrar ulaştırıyor:

Allah'ın dini için, Allah'ın kitabı bize yeter. Peygamberimize yeten Kur'an, şüphesiz ki BİZE DE YETER...

Anlamı Tahrif Edilen Ayetler!

İddia 1: Peygamberimize Kur'an gibi benzeri bir vahiy daha verilmiştir. Aşağıdaki ayet (**Necm:3**) Peygamberimizin konuşmalarının da vahiy olduğunun delilidir. Hadisler de vahiydir/-vahyin açıklamasıdır.

Sünnet **vahy-i gayri metluv** olarak ifade edilir ve **vahyi metluv** olan Kur'an'a uymamız gerektiği gibi, ikinci vahiy olan sünnete de uymamızın esas olduğunu belirtir. Zira bağımlılığı ve Allah'tan olmaları bakımından ikisi de aynıdır.

Hadis: “**Bana Kitap ve onunla beraber onun misli verildi.**”
(Ebu Davud)

Ayetler:

Necm 3: *Ne de kendi kişisel arzusundan konuşmaktadır.*

Necm 4: *O (Kur'an) ancak ve ancak bildirilen bir vahiydir.*

İDDİAYA CEVAP: Yukarıdaki ayet iddiaya kaynak olarak kullanılarak (**Necm:3**) peygamberimizin gündelik konuşmalarının da vahiy olduğu iddiası, geçmişte ve günümüzde birçok din adamı tarafından savunulmuştur. Yukarıdaki ayetin sure içerisindeki bütünlüğünü dikkate aldığımızda ayetten bu sonucun çıkmasının İMKÂNSIZ olduğuna tanık oluruz.

Yukarıdaki ayetin bağlamının Kur'an ile alakalı olduğu çok açıktır. Önce ayetin bağlamına bakalım.

10. AYETTE DURUM AÇIĞA ÇIKIYOR

Necm 2: *Arkadaşınız (Muhammed) ne sapmıştır ne de azmıştır.*

Necm 3: *Ne de kendi kişisel arzusundan konuşmaktadır.*

Necm 4: *O (Kur'an) ancak ve ancak bildirilen bir vahiydir.*

KUR'AN VAHYEDİLİYOR:

Necm 10: *Ve sonra kuluna ne bildirilecekse onu vahyetti.*

Ayetten Peygamberin şahsi sözlerinin değil, vahyedilen Kur'an'ın kastedildiğini görebiliriz. Bize "Kuluna vahyetti" diye bildiriliyor. Ayette "Kulunu söyletti" densesydi haklılık payları olabilirdi, fakat Kur'an'ın tamamını incelediğimizde, hiçbir elçinin ŞAHSİ SÖZLERİNİN DİN OLARAK GÖRÜLMESİNE DAİR BİZE EMREDİLEN TEK BİR AYET BULAMIYORUZ.

KUR'AN'IN MISLI YOKTUR Kİ GAYRİ METLUV VAHİY OLABİLSİN!

İsra 88: *De ki: "Tüm insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini oluşturmak amacıyla toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile onun bir benzerini oluşturamazlar."*

İsra 89: *Biz bu Kur'an'da her türlü örneği verdik, ne var ki halkın çoğunluğu inkârda direniyor.*

Kur'an'ı misli/benzeri yoktur. Bu, Kur'an'ın iddiasıdır. Hadis-

lerin gayri metluv vahiy olarak kabul edilemeyeceği sadece İsrâ suresindeki ilgili ayetlere bakıldığında bile kolayca görü-
lür. Ayetin hemen devamında da Kur'an'da her türlü örneğin
verildiğinin söylenmesi tesadüf müdür?

Yüce Allah, kendi vahyinin yanında başka dini kaynakların
uydurulacağını, dininin bu yolla bozulacağını bildiği için;
Kur'an, önemli açıklamaların ardından iddia sahiplerinin teo-
rilerini çürütecek ciddi mesajlar eşliğinde bilgi vermektedir.

- Kur'an benzersiz bir Allah sözüdür.
- Kimse benzerini ortaya koyamaz.
- Kur'an'da ihtiyacımız olan örnekler verilmiştir.
- İnsanların çoğu, Kur'an'ın her türlü örneği verdiğine inan-
mayacaktır.

Kur'an'da, Kur'an'dan ayrı bir vahiy olduğunu çürütecek çok
sayıda ayet vardır. Bunlar çok ciddi uyarılarla birlikte verilir.

ELÇİLERİN/KULLARIN ŞAHSİ SÖZLERİ DİN OLAMAZ!

PEYGAMBERİMİZİN VAHYİN DIŞINA ÇIKMASINI İSTEYENLER VARDI

İsrâ 73: *Başka bir şeyi uydurup bize yakıştırmam için nerdey-
se seni sana vahyettiğimizden ayırıp saptıracaklardı. İşte o
zaman seni dost edineceklerdi.*

CİDDİ UYARI: KUR'AN'A ÇAĞIR VE KUR'AN'DAN SAPMA

Kasas 87: *Sana indirildikten sonra seni ALLAH'ın AYETLERİN-
DEN SAPTIRMASINLAR. RABBİNE ÇAĞIR; ortak koşanlardan
olma.*

SADECE KİTABA GÖRE KULLUK YAPIN

Âl-i İmran 79: *ALLAH'ın kendisine kitap, bilgelik ve peygamberlik verdiği hiçbir insan, “ALLAH'tan sonra bana da kulluk ediniz” diye halkı kendisine çağırmasın. Aksine, “ÖĞRENİP ÖĞRETTİĞİNİZ KİTAP GEREĞİNCE kendisini Rabbine adayan kullar olun”, der.*

KUR'AN'I YETERSİZ GÖRENLER İNKÂRCIDIR

Yunus 15: *Onlara APAÇIK olan AYETLERİMİZ okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, “Bundan BAŞKA BİR KUR'AN GETİR yahut onu değiştir!”, derler. De ki: “Onu kendi tarafımdan değiştiremem. BEN YALNIZ BANA VAHYEDİLENE UYARIM. Rabbime karşı gelirim, büyük günün azabından korkarım.”*

KULLARIN DİN ADINA İLAVELERDE BULUNMASI YASAKTIR

Hakka 44: *O bize bazı sözler yakıştırsa,*

Hakka 45: *Biz onu kuvvetle yakalar,*

Hakka 46: *Sonra ondan vahyi keserdik.*

Kur'an'ın dışına çıkmanın bedeli yukarıdaki ayetlerde belirtilmiştir. Kur'an'dan sapmamak ve ayrı dini kaynaklara gitmememiz için ALLAH sürekli uyarılarda bulunuyor. Yukarıdaki ayetlerde yapılmış olan azap uyarıları boşuna değildir. ALLAH'ın vahyini yetersiz görüp, Peygamberimize atfen asırlar sonra derlenmiş kaynaklara “vahiy” demek son derece mantıksız bir iddiadır.

Yukarıdaki tüm ayetler gösteriyor ki, din adına kişilerin şahsi sözleri izlenemez. Din adına yapılacak her çıkarsamanın DELİLİ OLMAK ZORUNDADIR. Din olarak uygulayacağı-

mız şeylerin kökeni yine vahiy olmak zorundadır. Dini hükümler koymak kullara yasaklanmıştır. ALLAH din adına TEK otoritedir ve zaten dinin konusu da budur.

Ayrıca Zuhruf suresi 44. ayette hesaba çekileceğimiz kitabın Kuran olduğu belirtilir. Kuran dışında dini hükümler ihdas eden bir kaynak olması, sadece inandığımız kitap ile hesaba çekilebilmemizi imkânsız hale getirir.

İddia 2: Haşr suresi 7. Ayette de belirtildiği gibi, Peygamberimiz ne verirse onu almak zorundayız. Hadisler de Peygamberimizin Kur'an'ı açıklamasıdır. O'nun yasaklaması da Allah'ın yasaklaması gibidir.

DELİL OLARAK KULLANILAN HADİSLERDEN BİRİ:

Abdullah b. Mes'ud'a (r.a) Beni Esed kabilesinden bir kadın gelip şöyle dedi: "Ey Eba Abdirrahman! **Senin dövme yaptırana ve yapana, yüzündeki kılları aldırana ve dişlerini güzellik için birbirinden ayırana lanet ettiğini duydum?**" Abdullah b. Mes'ud ona şu cevabı verdi: "Ben kim oluyorum ki, Resulullah (a.s)'in lanet ettiğine ve Kur'an'da belirtilene lanet etmeyeyim?" **Kadın cevaben; "İki kapak arasındaki Kur'an'ı (Kur'an'ın tamamını) okudum. Fakat böyle bir şeye rastlamadım?"** deyince İbn-i Mes'ud'un cevabı şöyle oldu: "**Eğer layık-i veçhile okumuş olsaydın bulurdun. Zira Allah Teâlâ buyuruyor ki: "Peygamberin size bildirdiği her şeyi alıp kabul edin, O'nun menettiği her şeyden vazgeçin."**

İDDİAYA CEVAP: İddialara göre dövme yaptıran kişi laneti hak etmiş olur. Buna delil olarak **Haşr suresi 7. Ayet** gösteriliyor. İlgili ayet, Peygamberimizin yasama ile alakalı yetkisinin olduğunun da delili olarak kullanılmıştır.

Haşr suresi 7. Ayet bağlamından koparılarak dine birçok hüküm eklenmiştir.

Önce Haşr Suresi 7. ayet neden bahsediyor bakalım:

HAŞR SURESİ İLK DOKUZ AYET:

Haşr 1: *Göklerde ve yerde ne varsa ALLAH'ı yüceltir. O Üstündür, Bilgedir.*

Haşr 2: *O ki, kitap halkından inkârcı olanları ilk sürgün için ülkelerinden çıkarmıştır. Onların çıkacağını hiç beklemediydiniz. Kalelerinin kendilerini ALLAH'tan koruyacağını sandılar. Ancak ALLAH onlara ummadıkları bir yerden geldi ve kalplerine korku saldı. Böylece evlerini kendi elleriyle ve inananların elleriyle yıkıyorlar. Ey görüş sahipleri, ibret alınız.*

Haşr 3: *ALLAH onları ayrılmaya zorlamasaydı, bu dünyada cezalandıracaktı. Ahirette de onlara ateş azabı vardır.*

Haşr 4: *Çünkü onlar, ALLAH'a ve elçisine karşı geldiler. Kim ALLAH'a karşı gelirse ALLAH'ın cezalandırması çetindir.*

Haşr 5: *Bir ağacı kesseniz de yahut gövdesi üzerinde bıraksanız da, bu, ALLAH'ın arzusuna göredir. O, yoldan çıkanları alçaltacaktır.*

Haşr 6: *ALLAH'ın onlardan alıp elçisine verdikleri için siz at ve deve sürmediniz (savaşmadınız); ama ALLAH elçisini dilediğinin üstüne gönderir. ALLAH her şeye kadirdir.*

Haşr 7: *ALLAH'ın o ülkelerin halklarından elçisine **GANİMET BIRAKTIĞI ŞEYLER** ALLAH'ın ve elçisininindir. Yani akrabalara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara verilmelidir ki, zenginlerinizin arasında tekelleşmesin. **Elçinin size verdiği a-***

lın; ancak onun size vermediğinden uzak durun. ALLAH'ı dinleyin. ALLAH'ın cezalandırması çetindir.

Haşr 8: *ALLAH'ın lütuf ve rızasını aradıkları, ALLAH'ı ve elçisini destekledikleri için yurtlarından ve mallarından edilmiş bulunan göçmenlerin fakirlerine (öncelikle vermelisiniz). Doğru olanlar bunlardır.*

Haşr 9: *Onlardan önce yurt ve inanca sahip olanlar, kendilerine göç edenleri severler ve verdiklerinden ötürü içlerinde bir **BURUKLUK DUYMAZLAR**. Hatta kendileri ihtiyaç içinde bile olsalar onları kendilerinden önde tutarlar. Doğrusu, nefislerinin bencilliğinden korunanlar kurtulanlardır.*

Yukarıdaki konunun 15. Ayete kadar devam ettiğini görebilirsiniz. 15 ayetlik bir bölümden sadece “**Elçinin size verdiğini alın; ancak onun size vermediğinden uzak durun**” gibi bir kısmın koparılıp “dövme yaptıran, yüzdeki kılı aldırana, dişlere estetik yaptıran” lanet için nasıl delil olarak kullanılabildiğini sormak lazım.

Hadisler yoluyla binlerce dini hüküm İslam dinine ilave edilerek din tahrif edilmiş, mezheplere ve bölünmeye yol açılmıştır. Haşr suresindeki ilgili bölüm de buna delil olarak getirilmiştir. Ayetin konusu ve cevap verdiği kısım, beşte birlik dağıtıma karşı çıkanlarla ilgilidir (**Haşr 9**).

Ayetlerin bağlamı: İlk ayetten 15. Ayete kadar, konunun bağlamının çıkan savaş ve kalan GANİMET ile alakalı olduğunu göreceksiniz. İlgili ayetler, ganimet paylaşımına yapılan itirazlara gelen bir cevaptır. Ganimet paylaşımında muhacirlere (Haşr: 8) olumlu yönde ayırım yapılarak, ilaveten yardım (alınan 1/5) edilmesine karşı bir tepki olduğunu ayetlerde görüyoruz. Kendileri ihtiyaç sahibi olsalar bile varlarını yok-

larını, yurtlarını terk eden ihtiyaç sahibi muhacirlere ilave pay verilmesine karşı çıkmamaları gerektiği açıklanıyor.

KARŞI ÇIKILAN PAY:

Enfal 41: *Ayırım gününde, iki ordunun karşılaştığı günde, kulumuza indirdiğimize ve ALLAH'a inanıyorsanız, bilin ki, elinize geçen her ganimetin beşte biri ALLAH'ın ve elçisininindir. Bu pay, akrabalar, yetimler, yoksullar ve yolda kalmışların hakkıdır. ALLAH her şeye güç yetirendir.*

Ayette de görüleceği üzere, ganimetlerin beşte biri ihtiyaç sahibi kişilere verilmek üzere alıkonulmuştur. Peygamberimiz şahsi bir menfaat sağlamamıştır.

Enfal 67: *Hiçbir peygambere, yeryüzünde savaşa katılmaksızın esirler edinmesi yakışmaz. **Siz bu dünyanın geçici malını istiyorsunuz**; ALLAH ise (sizin için) ahireti ister. ALLAH üstündür, bilgedir.*

Enfal 68: *ALLAH'ın daha önce koyduğu bir yasa olmasaydı, aldıklarınızdan ötürü size büyük bir azap dokunacaktı.*

Yukarıdaki ayetler sahabeler arasında ganimet sevdası olduğunun delili olarak alınabilir. Ayet “**siz dünyanın geçici malını istiyorsunuz**” diyerek amacın yanlışlığına atıf yapıyor. Alınan ganimetten dolayı azabın bile dokunabileceğinin söylenmesi, yapılan hatanın büyüklüğü ile alakalı bir fikir verebilir. Dünya hayatında sahip olacağımız her şey geçicidir. Asıl olan Allah'ın rızasıdır. “**Allah'ı daha çok nasıl razı edebilirim**” diye düşünmesi gereken kişiler, mala tamah edince ciddi bir uyarı almışlardır.

Toparlayacak olursam, ayetlerin bağlamı ile alakalı yapılan tahrifat sadece birkaç ayetle sınırlı değildir. Ve bağlam konu-

su oldukça önemlidir. Birçok konuda ayetlerin yerleştirildikleri konumlarda oynatmalar yapılmıştır. Sözlerin anlamını bağlamından kaydıranlara karşı Allah bizi uyarıyor. Din adamları bağlamından kaydırma işini acemice değil, süsleyerek profesyonelce yapıyorlar. Vahyedilen dine uymak istemeyen kişiler, geçmişte olduğu gibi günümüzde de Allah'ın emirlerine uymamak için, o emirleri tahrif etmeyi sürdüreceklerdir. Şirkin yeni yüzüne karşı Kur'an'ın uyarılarını dikkate almak zorundayız.

Maide 13: *Sözlerini bozdukları için onları lanetledik, kalplerini katılaştırdık. **Sözlerin anlamını bağlamından kaydırırlar.** Uyarıldıkları şeylerin bir kısmını unuttular. Onların çoğundan sürekli ihanet göreceksin. Onları affet ve aldırma. ALLAH güzel davrananları sever.*

Yukarıdaki ayet çok önemli bir gerçeğe dikkat çekiyor. Ayetler bağlamından kaydırılıyor. Sözü konulduğu yerden kaydırma işlemine karşı Müslümanlar uyanık olmalıdırlar. Din adamları kendi inançlarına uydurmak için ayetlerin mesajlarını sürekli bir biçimde tahrif etmektedirler. Her grubun din adamı kendi inancı ekseninde ayetleri yorumlamaktadır. Ayetlere doğru anlamlarıyla inanmak ve konu bağlamından kaydırmamak bu yönüyle çok önemlidir.

Not: Yapılan Savaş Bir Savunma Savaşıydı

Fetih 20: *ALLAH sizin birçok ganimet ele geçireceğinizi size söz vermiş bulunuyor. Size bunu çabucak verdi **ve halkın ellerini sizden çekti.** Böylece bunu inananlar için bir delil kıldı ve sizi dosdoğru yola iletti.*

Hadislerin Dine Verdiği Zararın Boyutları Nedir?

Hadislerdeki hikmetlerden bahsedildiğini çok duyduk. Bu hikmetlerin alınıp öğrenilmesi ve hayata uygulanmasının önemli olduğu bize sürekli söylendi. Bütün bunlar bize anlatılırken, önemli bir nokta olan **hadislerin neler kaybettirdiği, ne türlü bir yıkıma yol açtığı pek konuşulmadı.**

Bazı hadislerin önemli götürüleri yani kaybettirdikleri var. Din adamları hadislerin yol açtığı zararlardan hiç bahsetmiyor, kaybettirdikleri hakkında neredeyse hiç konuşmuyorlar.

İslam ümmeti hadislerden geçmişte çok çekti ve günümüzde de hâlâ çekiyor. Bu konuda birkaç örnek verip, daha sonra temel bir eleştiri getireceğiz.

Örneğin Ayşe validemizin altı yaşında evlendiğini öne süren hadisler var. **Asıl konu onun kaç yaşında evlendiği değil,** rivayet edilen hadisin **örnek alınıp uygulanmasıdır.** Yani peygamberimizin, altı yaşında bir çocuk olan Ayşe validemizle evlendiği iddia ediliyor. Üstelik bu iddia, Kütüb-ü Sitte'yi teşkil eden hadis kitaplarının hepsinde var. Peygamberimizin, altı yaşındaki Ayşe annemizle evlendiğini iddia eden bu hadislerden dolayı, Afganistan'da, Yemen'de ve birçok Arap ülkesinde pek çok çocukla bu yaşlarda evlenilmekte ve bu çocukların hayatı mahvedilmektedir. Şu anda da bu uygulama devam ediyor. Halen, o yaşta çocuklar koca adamlara gelin olarak veriliyor.

Peygamberimizin altı yaşında bir çocukla evlendiğini zanneden kişiler, bunu kendileri için de uyguladılar. Yani çocuklarla evliliği, **hadisleri kullanarak meşru hale getirdiler.**

Evet, uydurma bir hadis yüzünden altı yaşındaki çocukların kanlarına girildi ve hayatları karartıldı. Sayıları belli olmayan o çocuklara o küçücük yaşta neler yaşatıldı bir düşünün! Bu hadislerin yol açtığı sakat algıdan dolayı neler çekti ve neler hissetti o çocuklar! Tek bir hadis bile sayısız çocuğun hayatını karartmaya yetti! Hadislerin yol açtığı sayısız zararlardan biri olan çocuklarla evlilik, ancak bu tür bir yolla Müslümanlara benimsettirilebilirdi. Öyle de oldu...

İlgili hadis:

Hz. Aişe radiyallahu anhâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, **BEN ALTI YAŞINDA İKEN BENİMLE EVLENDİ.** Medine'ye geldik. Benî'l-Hâris İbnu'l-Hazrec kabilesine indik. Ben hummaya yakalandım. Saçlarım döküldü. (İyileşince) saçım yine uzadı. Annem Ümmü Rumân, ben arkadaşlarımla **SALINCAKTA OYNARKEN,** bana geldi, **BENDEN NE İSTEDİĞİNİ BİLMEKSİZİN** yanına gittim. Elimden tuttu. Evin kapısında beni durdurdu. Evimizde, Ensâr'dan bir grup kadın vardı. "Hayırlı, bereketli olsun!", "Uğurlu mübarek olsun!" diye dualar, tebrikler ettiler. Annem beni onlara teslim etti. Onlar kılık-kıyafetime çeki düzen verdiler. Beni, (kuşluk vakti aniden) Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'(ın gelişinden) başka bir şey şaşırtmadı. Annem beni ona teslim etti. O gün **BEN DOKUZ YAŞINDA İDİM."** (BUHARİ, Nikâh 38, 39, 57, 59, 61; MÜSLİM, Nikâh 69, (1422); EBU DÂVUD, Nikâh 34, (2121); Edeb 63, (4933, 4934, 4935, 4936, 4937); NESAI, Nikâh 29, (6, 82))

Bu ve benzeri hadisler, krizlere yol açan karikatürlere de

malzeme veriyor. Bu hadisleri okuyan bir Batılının zihninde hadislerin çizdiği peygamber profili hiç de iç açıcı değil. Altı yaşındaki çocukla evlenen, dokuz yaşında onunla gerdeğe giren birine hangi gözle bakardınız?

Muhammed Peygamber'e iftira atarak altı yaşında çocukla evlenmeyi meşrulaştıran hadisçi ve fıkıhçı din adamları **bu işin baş sorumluları değil midir?**

Taşla Öldürülen Zaniler!

Hadislerin verdiği zararların en vahşice olanlardan biri de, recm edilen insanlara yapılanlardır. Zina ettikleri için taşla kafaları parçalanarak öldürülüyorlar. Halen Irak'ta, Suriye'de, Afganistan'da, İran'da ve birçok Arap ülkesinde zina eden erkekler ve kadınlar (bazı ülkelerde sadece kadınlar) taşlanarak öldürülüyor. Geçmişten günümüze kadar sayısız insan zina ettiği için taşlanarak katledildi.

Kur'an'da zinanın cezası, Nur suresi 2. Ayette yüz celde olarak belirlenir. Üstelik bu cezanın ağır bir ceza olduğu vurgulanır ve uygulama noktasında kişiye acınmaması gerektiğinin altı çizilir. Bir önceki ayet olan **Nur suresi 1.** Ayette, bu surenin ayetlerinin farz kılındığının ve apaçık olduğunun söylenmesi de oldukça anlamlıdır.

Nur 1: *Bu, indirerek yasa olarak yayımladığımız bir sure olup, öğüt alınız diye içine apaçık ayetler yerleştirdik.*

Nur 2: *Zina eden kadın ve erkeğin her birine yüz celde vurunuz. ALLAH'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, onlara olan acıma duygunuz ALLAH'ın yarasını uygulamakta size engel olmamalı. İnananlardan bir grup onların cezalandırılma işlemine tanık olsun.*

Kur'an'daki açık hükme rağmen hadisleri uygulamayı tercih eden "Müslümanlar", bu yolla şirke girmiş oluyorlar.

İslam öncesi Araplar ve Yahudiler arasında yaygın olarak uygulanan bu cezalandırma yöntemi, Kur'an'ın Nur suresindeki ayetine rağmen Peygamberimizin ölümünden sonra hadisler kullanılarak had cezaları arasına katıldı.

Recmi kabul ettirmeye çalışanlar ilginç bir hikâye de uydurmuşlar. İbn-i Mace Nikâh 36 ve Ahmed b. Hanbel 5/131, 132, 183 ve 6/269'da anlatılan bu rivayete göre, recm ile ilgili Kur'an ayetleri sayfalara yazılı durumda Ayşe annemizin evindeymiş. Peygamberimizin vefatından sonra odaya giren aç bir keçi, aslında var olan bu ayetleri yemiş(!) Böylece biz bugün Kur'an'a baktığımızda taşıyarak öldürme (recm) cezasını göremiyormuşuz... ALLAH'ın ayetini gerekirse bir keçinin eksiltebileceği iftirasına dahi inanılması, **insanların akıllarını kullanmadıkları takdirde ne tür yalanlara inanabildiklerinin çarpıcı bir örneğidir.**

Konuyla ilgili en sağlam olarak görülen hadis kitaplarından alıntı yaptığımız bir başka rivayete göz atalım:

İlgili Hadis:

1561- İbnu Abbâs (radiyallahu anhümâ) anlatıyor: "Hz. Ömer (radiyallahu anh)'i hutbe verirken dinledim. Şöyle demişti: "Allah Teâla hazretleri Muhammed (aleyhissalâtu vesselâm)'i hak (din ile) gönderdi ve O'na Kitab'ı indirdi. Bu indirilenler arasında recm âyeti de vardı! Biz bu âyeti okuduk ve ezberledik. Ayrıca, **Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) zinâ yapana recm cezasını tatbik etti, ondan sonra da biz tatbik ettik.** Ben şu endişeyi taşıyorum: Aradan uzun zaman geçince, bazıları çıkıp: "Biz Kitabullah'da recm cezasını görmüyoruz"

(deyip inkâra sapabilecek ve) Allah'ın kitabında indirdiği bir farzı terk ederek dalâlete düşebilecektir. Bilesiniz, recm, kadın ve erkekten muhsan olanların zinâları, -delil veya hamilik veya itiraf yoluyla- sübut bulduğu takdirde, onlara tatbik edilmesi gereken Kitabullah'da mevcut bir haktır. Allah'a kasemle söylüyorum, eğer insanlar: "**Ömer, Allah Teâla'nın kitabına ilâvede bulundu**" demeyecek olsalar, RECM AYETİNİ (Kitabullah'a) YAZARDIM." (**BUHÂRÎ**, Hudud 31, 30, Mezâlim 19, Menâkibu'l-Ensar 46, Megâzi 21, İ'tisâm 16; **MÜSLİM**, Hudud 15, (1691); **MUVATTA**, Hudud 8, 10, (823, 824); **TİRMİZÎ**, Hudud 7, (1431); **EBU DÂVUD**, Hudud 23, (4418))

Yukarıdaki hadise göre, **Ömer, Allah'tan daha çok halktan korkuyordu**. Demek ki Ömer, halk yerine Allah'tan korksaymış, keçinin yiyerek yok ettiği recm (taşlayarak öldürme) ayetini Kur'an'da görecekmışiz(!)

Sadece yukarıdaki hadis bile Buhari, Ebu Davud, Müslim ve Tirmizi'nin güvenilir kitaplar olmadığına kanıtıdır.

Bu uydurmalarla yetinmeyenler, maymunların kendi aralarında zina yapan bir maymunu taşıdığını ve sahabelerden birinin de bu recm etme olayına katılarak maymunu öldürdüğünü rivayet ederler. Üstelik bu komik iftira hangi kitapta geçiyor dersiniz? Bu rivayet, en sağlam(!) kabul edilen, bir hadisini bile inkâr edenin kâfir olacağı söylenen Buhari'nin 63/27'deki hadisidir. En sağlam hadis kitapları bu durumdaysa, diğerlerinin durumunu lütfen düşünün...

Şimdi hadislerin dinin kaynağı olduğunu söyleyenlere soruyoruz: Siz Allah'a, elçisine ve sahabelere çirkin iftiralar atabilen bu hadisleri dinin kaynağı olarak mı görüyorsunuz?

Yukardaki gibi uydurma bir hadisi nakleden hadis imamları

ve bu kitaplar Peygamberimize iftira atan bir konuma gelmiş olurlar.

Bu hadislere inandığımız an, Peygamberimize ve dine iftira atarak “şirk” suçunu da işlemiş olacağımızı unutmamalıyız. Recm cezasıyla din adına katledilen ve katledilmekte olan sayısız insanı unutmayın ve hadislerin dine verdiği zararın boyutunu lütfen düşünün...

Mürtedin öldürülmesi!

Şu an Suriye’de IŞİD tarafından, Afganistan’da Taliban tarafından pek çok insan mürted oldukları/dinden çıktıkları için kurşunla veya kafaları kesilerek öldürülüyor. İnternette bunların videoları da var, bakabilirsiniz.

Kur’an’a göre, mürtedin dünyada verilecek herhangi bir cezası yoktur. Dinden dönen kişilerin öldürülmesi, hadislerden kaynaklanan bir uygulamadır. Dolayısıyla sadece bu konudaki hadis bile sayısı belli olmayan çok sayıda insanın hayatına mal olmuştur.

İlgili hadis:

"Kim dininden dönerse, onu öldürün." (Buhârî, Cihad, 148) Düşünce özgürlüğüne bu hadis yoluyla ciddi darbeler vurulmuş, insanlar münafıklaştırılmıştır. Kişiliksiz bir toplum ortaya çıkarılmıştır. “Dinden çıktı” yaftasını yememek için, ölüm korkusuyla kişiler fikirlerini beyan edemez hale getirilmiştir. Yani dinden dönenin öldürülmesi, **ciddi düşünsel bir gerilemeye de neden olmuştur.**

Kimler mürted olabilir? Birkaç örnek verelim:

- 1) Mütevatir hadislere uydurma diyenler. (Örneğin “İmamlar Kureş'tendir” hadisine uydurma dersiniz öldürölürsünüz)
- 2) Kâfirleri tekfir etmeyenler.
- 3) İslâm dışı ideolojilerinin doğru olduğuna inananlar.
- 4) Komünizm, Kapitalizm, Demokrasi, Sosyal Demokrasi vb. şirk düzenlerini doğrulayanlar.

Yukarıdaki liste, Ehl-i Sünnet olan bir siteden kısa bir alıntıdır. Ehl-i Sünnet inancına göre, yukarıdaki gibi düşünen yahut davranan biri, tövbe edip bu tarz fikirlerinden dönmezse öldürülmesinde bir günah yoktur. Yani düşünce suçunun Ehl-i Sünnet'e göre cezası (tövbe edilmezse) ölümdür.

Bahsettiğimiz bu üç konuyla alakalı olarak din adamlarına sorularımız var.

Yukarıdaki hadislerin sağlam ve sahih olduğunu iddia ederek, “Altı yaşında bir çocukla evlenirim, dinden dönen bir insanı öldürürüm, zina edenleri taşıyarak öldürürüm ve bu hadislerin hepsi sahihtir” diyen birine tutarlı bir eleştiri yapabilir misiniz? Sonuçta bu hadisler sizin de kaynak olarak kullandığınız ve güvendiğiniz kitapların içinde bulunmuyor mu?

Yukarıdaki hadislerin sağlam ve sahih olduğunu düşünen insanlar şu anda bunları uyguluyorlar.

Allah'a, elçisine, sahabelere, peygamberin eşlerine birçok iftiralarla dolu bu kitaplarda hikmet aranır mı?

Tevrat ve İncil'de neden hikmet aramıyorsunuz? Onların içinde de hikmet yok mu?

Şiilerin hadis kitaplarında neden hikmet aramıyorsunuz? Orada hikmet yok mu? Mezhepçi misiniz? Sadece Sünni/Şii hadislerine mi uyuyorsunuz?

İşinize gelen hadisleri mi arıyorsunuz?

Eğer hadisler dinin ikinci kaynağı olacaksa ve gerekliyse, peygamberimiz **sağlığında bu hadisleri neden yazmadı veya yazdırmadı?**

Neden peygamberimizin sözlerinin de **kaydedilmesi gerektiğine dair** bir tek ayet bile yok?

Siyer ve hadis kitaplarındaki hadisleri uygulayan IŞİD'e kıza bilir misiniz? (IŞİD de bildiğiniz gibi her tarafa saldırıp insanların kafasını kesiyor. Çünkü siyer kitaplarında savaş esirlerinin kafasını kesen bir elçi örneği var. Bkz. Beni Kureyza olayı)

Neden peygamberin en yakın dostları olan sahabeler ilk dönemde hadislerin yazılmasına müsaade etmediler?

Size göre Kur'an apaçık ve yeterince detaylı değil mi?

Eğer Kur'an detaylıysa, neden hadis kitaplarına gidiyorsunuz?

Eğer din için aradığınız bütün detay Kur'an'da varsa, hadis kitaplarına neden gidiyorsunuz?

Kur'an'daki hikmet size yetmiyor mu?

Ve kendi kaynaklarınıza neden uymuyorsunuz?

Hadis kitaplarında Ömer'den naklen: Peygamberimiz ölüm

döşegindeyken “Gelin, ben size hiç sapmamanız için bir hadis yazdırayım” diyor. Ömer de “Hasbüna kitabullah (Allah’ın kitabı bize yeter)” diyor ve **hadisin yazdırılmasına izin vermiyor**. Bu hadise neden uymuyorsunuz? Neden siz de Ömer gibi, “Allah’ın kitabı bize yeter.” deyip hadisleri reddetmiyorsunuz?

Hadislerin içinde, peygamberin bizzat kendisinin hadis yazımına engel olduğuna dair hadisler de var. Neden bu tür hadisleri görmezlikten geliyorsunuz? Muhammed Peygamber’in mücadele ettiği cahiliye inançları, bizzat hadisler yoluyla tekrar Müslümanların inançlarına sokulmuştur. Hadislerle düşünen ümmetin algısı ve inancı bozuluyor. İnsanlar zihinleri köreltmek suretiyle, geri bir zihniyete itiliyor. Dolayısıyla insanlar, dar bir zihniyete mahkûm ediliyor ve yukarıdaki hadislere inanan zihniyet gelişmeye kapalı oluyor.

Bütün bunlar yine hadislerin götürüleridir, İslam ümmetine kaybettirdikleridir. Bu hadisler, saldırgan bir ümmet ortaya çıkarmıştır. Kur’an, barışçı bir Müslüman profili çizerken, bu hadislerin oluşturduğu algı, insanları saldırgan, ganimetçi ve insanları köleleştiren bir zihniyete mahkûm etmiştir.

Hadislerden birkaç tanesinin İslam ümmetine verdiği zararları gördünüz. Başka nice hadisler var ki, farklı farklı caniliklere yol açmıştır. **Tüm bunlar bize hadislerin kaybettirdikleridir.**

Tüm elçilerin mücadelesi, insanların gönderilen vahye uymasını sağlamaya çalışmaktı. Vahye uymak istemeyenler, bu amaçlarına uygun sözleri her zaman bulacaklardır.

Bataklığı ıslah etmek değil, kurutmak gerekir. Birkaç hadisi ayıklamaya çalışmakla bu iş olmaz. **Sorun, dine yaklaşımda-**

ki yöntem sorunudur, yani dinin kaynağının NE olduğu sorunudur.

Neden Yalnız Kur'an

İddia: Geleneksel dini anlayış, İslam **dininde dört (4) kaynak** olduğunu iddia eder.

Bunlar **Kur'an + Sünnet + İcma + Kıyas** diye adlandırılmıştır. Ancak günümüzde bunlar iki kaynak olarak ıslah edilmeye çalışılıyor.

İddiaya Cevap: Günümüzdeki birçok din adamı yukarıdaki “dörtlemenin” savunulabilir bir yanı kalmadığını fark etmişlerdir. Fakat, bu geleneksel dini anlayışın kısmi bozukluklarını ve bozukluğun ana kaynağı olan yöntemi eleştirmek yerine, yöntem üzerinde düzeltme yoluna gitmişlerdir.

Din adamları geleneksel dörtlemenin (**Kur'an, Sünnet, İcma, Kıyas**) son **iki maddesini** çıkartıyorlar ve bunun yerine kişisel görüşlerini son iki maddenin (**İcma, Kıyas**) yerine koyuyorlar.

Uygulanan yöntem aslında aynı: Geleneksel din adamları, gelenekten devşirdikleri kişisel görüşlerini İcma ve Kıyas diye pazarlarken; bunlar, kişisel görüşlerini Kur'an + Sünnet ikilemesi üzerine kurup çağımıza uydurmaya çalışıyorlar.

Günümüzde İcma'yı ve Kıyas'ı açıkça eleştiren bazı din adamları, Kur'an'ın tek kaynak olarak yeterli olduğunu söylerler. Fakat, rivayetlere yaklaşım noktasında yöntemleri ay-

nıdır. Kur'an'ın yeterli olduğunu söyledikten sonra nasıl olur da rivayetlerden yardım alınabilir?

Şirk işlendiği zaman, tek bir putla da olsa, yüzlerce ilah edinererek de olsa asla fark etmez. Şirk, şirk olarak kalır.

Dinin kaynağı net olmaz ise, din içinden çıkılmaz soru ve sorunlar yumağı haline gelir ve kimse gerçek dini öğrenemez. Bugün İslam dünyasının yaşadığı sorunların ve anlaşmazlıkların en büyük nedeni, dinin kaynağını “Sadece Kur'an” olarak kabul etmemeleri ve Kur'an'ın yanına her mezhebin, oluşumun kendi kitaplarını kaynak olarak eklemesidir.

Kur'an dinin TEK kaynağı olarak belirlendiğinde ise, bu sorunlar büyük ölçüde çözülecek, herhangi bir insan sorduğu sorunun cevabını bulabilecektir. Din artık insanların kolayca öğrenebileceği bir duruma gelecektir.

Kur'an + Sünnet'çi anlayış, hadislerle uymayı Peygambere uymak; hadisleri ise Kur'an'ın açıklaması olarak görmektedir. Bu çıkarsama KUR'AN'A GÖRE MÜMKÜN DEĞİLDİR.

Hadis kitaplarındaki RİVAYETLERE uymak, aslında ELÇİYE İSYAN ETMEK manasına gelir. Bu iddiamızı kitap boyunca ayetler eşliğinde delilleriyle ortaya koyduk. Kitabı yazmamızın en önemli amaçlarından biri de budur.

Dinin kaynağı ve uyulması gereken SADECE vahiydir ve bu apaçık gerçek Kur'an boyunca birçok ayette tekrarlanır.

SAKIN KUR'AN'DAN SAPMA!

Kasas 87: *Sana indirildikten sonra seni ALLAH'ın AYETLERİN-DEN SAPTIRMASINLAR. RABBİNE ÇAĞIR; ortak koşanlardan*

olma.

Sınavın ana konularından biri Allah'ın kitaplarına imandır. Allah'ın kitaplarına iman, **Allah'ın tarif ettiği şekilde olmak zorundadır**. Vahye imanın tavizsiz olması gerektiği, yukarıda verilen ayette net ve çok ciddi uyarılar eşliğinde ortaya konuluyor.

Kasas 87 ve benzeri birçok ayette kitaptan sapılmaması gerektiği Allah tarafından defalarca bildirilmiştir. Kur'an'ın **dinde tek hüküm kaynağı** olarak kabul edilmesi, imanı ilgilendiren bir konudur. Kur'an'ın dinin tek kaynağı olduğunu kabul etmeyenler, ayrıca hüküm kaynağı edinirlerse, Allah'tan başka yasa koyucu edinerek Allah'a ortak koşmuş olurlar. Ayette "ortak koşanlardan olma" uyarısının, kitaptan sapmamak ile beraber zikredilmesi de oldukça anlamlıdır!

BİR İNSAN NASIL RAB EDİNİLİR? Âl-i İmran 78-79-80

Âl-i İmran 78: *Onların bazısı, kitapta olmayanı kitaptan sanasınız diye dillerini bükerek kitabı taklit eder ve ALLAH katından olmadığı halde, "Bu ALLAH katındandır", derler. Bile bile ALLAH adına yalan söylerler.*

Tarih boyunca din adamları vahyin içinde olmayan şeyleri, sanki vahyin içinde varmış gibi sunmuşlardır. Ayet, bazı insanların kitapta olmayan şeyleri Allah katındanmış gibi sunduklarını söyleyerek, bize onların yöntemlerini açıklıyor ve bizi uyarıyor. Uydurulmuş öğretileri izlemek, bizi bundan sorumlu yapar ve o uydurmayı yapan kişi bu yolla, rabbiniz/efendiniz olmuş olur.

Dine insan ürünü öğretiler asla katılmamalıdır. Din, Yüce Al-

lah'ındır ve din adına inanç konusu yapılan öğretiler vahiy kaynaklı olmak zorundadır.

PEKİ, ELÇİLER NASIL RAB EDİNİLDİ? (Âl-i İmran 79)

Elçiler Allah'tan aldıkları vahye ekleme çıkarma yapmadan vazifelerini yapan Allah'ın halis kullarıdır. Fakat elçilerin ardından, sanki onlar söylüyormuş gibi, onların adları kullanılarak iftiralar atılmıştır. **Teslis, bunun en açık örneğidir.** Din adamları bu öğretiyi, İsa Peygamber'in vefatından sonra onun adını kullanarak dinin içine sokmayı başardılar.

İşte bu yolla İsa Peygamber, onun rızası dışında rab edinilmiş oldu! (**Maide 116-118 bkz.**)

ELÇİLER KENDİLERİNE DEĞİL, ALLAH'IN KİTABINA ÇAĞIRIRLAR

Âl-i İmran 79: *ALLAH'ın kendisine kitap, bilgelik ve peygamberlik verdiği hiçbir insan, "ALLAH'tan sonra bana da kulluk ediniz" diye halkı kendisine çağırmaz. Aksine, "ÖĞRENİP ÖĞRETTİĞİNİZ KİTAP GEREĞİNCE kendisini Rabbine adayan kullar olun", der.*

Allah'ın elçisinin şahsi sözlerini izlememiz ve onları kaydetmemiz gerektiği ile alakalı TEK BİR EMİR YOKTUR. Elçiler şahsi sözlerinde veya çıkarsamalarında hatalar yapabilirler. Allah, hata yapmayan tek mercidir. Bize yolumuzu eksiksiz ve apaçık söylemeye de gücü yeter. Kur'an zaten yolumuzu göstermek, bizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için gönderilmiştir. Elçilerin görevine (ki bu görev tebliğle sınırlıdır) ekleme yapmak, vahyi bulunduğu yerden başka bir yere taşımak olacaktır.

Âl-i İmran 80: *Ve size, melekleri ve peygamberleri rabler/efendiler edinmenizi de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra size hiç inkârı emreder mi?*

Muhammed Peygamber'in dilinden söylenen "kitaba göre kul olun" cümlesinden hemen sonra gelen yukardaki ayet, "peygamberleri rab/efendi edinmeyin" şeklinde bitiriliyor. **Neden hiçbir din adamı elçilerin nasıl rab edinilebilecekleri hakkında konuşmuyor? Bu önemsiz bir konu mudur?** Elçilerin efendi edinilmesi hakkında konuşmadıkları gibi dinin meslek haline getirilmesi ve bu işten kazanç elde edinilmemesi gibi ayetler hakkında da konuşmuyorlar. Bazı konuları gizliyorlar tıpkı geçmişteki din adamları gibi.

Muhammed Peygamber'in vefatından hemen sonra hadis uydurmacılığı başlamış ve ona yığınla iftira atılmıştır. Bu durum, bizzat hadis imamları tarafından da itiraf edilmiştir.

Recm, mürtedin öldürülmesi, dinin kaynağına eklemeler yapılması, kadınların haklarının ellerinden alınıp aşağılanması, gıdalarla alakalı haramlar ve daha nice uydurmalar hep bu dönemde rivayetler yoluyla oluşturulmuştur.

Yukarıdaki ve benzeri birçok dini hüküm, bizzat din adamları eliyle yazılan kitaplar vasıtasıyla hem ALLAH'a ve elçilerine iftiraya hem de rab ve ilahlar edinmeye yol açmıştır. Dinde aslı olmayan birçok uydurma hükmü dinin içinde kabul etmek, bizi o dinin dışına atar ve şirk suçu işlenmiş olur.

Elçiler adına uydurulan bir öğreti izlendiğinde hem elçilere iftira atılmış hem de o iftirayı uyduran kişi bu yolla rab edinilmiş olur. (Ayrıca Tevbe 31, Âl-i İmran 64 bkz.)

KUR'AN'I YETERSİZ GÖRÜP BAŞKA DİNİ KAYNAKLAR MI İSTİYORSUNUZ?

Yunus 15: *Onlara APAÇIK olan AYETLERİMİZ okunduğu zaman, bize kavuşmayı ummayanlar, "Bundan BAŞKA BİR KUR'AN GETİR yahut onu değiştir!", derler. De ki: "Onu kendi tarafımdan değiştiremem. BEN YALNIZ BANA VAHYEDİLENE UYARIM. Rabbime karşı gelirim, büyük günün azabından korkarım."*

Yukarıdaki ayet, Muhammed Peygamber'in SADECE KUR'AN'A UYDUĞUNUN açık kanıtlarından biridir. Biz de yalnız Kur'an'a uyduğumuzda, aynen onun davranmış olduğu gibi davranmış olacağız.

Kur'an'ı beğenmeyip geleneksel kaynaklarla dine yama yapmaya çalışanlar, aslında KENDİ KAFA YAPILARINDAKİ ANLAYIŞLARI temel aldıkları kaynaklara söyletmeye çalışıyorlar. Her bir mezhep, hoşuna giden rivayeti alıyor ve izliyor. Dini öğretiler, aralarında seçme yapılarak izlenecek şeyler değildir. Allah vahyeder, kulları da bu emirleri izler; din budur.

RİVAYET VE FIKIH KİTAPLARINI MI İZLİYORSUNUZ?

Müminun 53: *Fakat onlar işlerini çeşitli kitaplara ayırdılar. Her grup kendi yanında bulunandan hoşnut...*

Zuhruf 21: *Onlara bundan önce bir kitap mı verdik, ona mı dayanıyorlar?*

Yukarıdaki ayetler çok kaynaklı dini anlayışların temel bir eleştirisidir. Dinin kaynağı, çeşitli kitaplara ayrılamaz. Vahiy temelli olmayan hükümler, din olamaz. Ayette sorulan sorunun cevabı çok önemlidir!

Yukarıdaki ayet halimizi özetlemiyor mu?

Dinin kaynağını dolayısı ile dini binlerce parçaya bölüp, Müslümanları cemaatlara, tarikatlara, mezheplere ayıran din adamları oldu. Bu din adamlarının yazdıkları ve dinin kaynağı olarak sundukları kitaplarda anlatılan **Kur'an** dışı öğretileri din mi edineceksiniz?

Peygamberimizin yaptığı gibi **Kur'an**'da vahyedilmiş olan eksiksiz/detaylı/apaçık/kolay ve anlaşılır olan ayetleri yeterli görerek din edinmek yerine, "*Kur'an'da şu var mı, bu var mı*" gibi sorularla Allah'ın dininde eksiklik ve yetersizlik mi bulmaya çalışıyorsunuz? Allah'ın **Kur'an**'da verdiği cevapları yetersiz görüp, seçtiğiniz din adamlarının hoşlandığınız yanıtlarını mı din ediniyorsunuz?

SORULARIMIZIN CEVABI KUR'AN'DA

Maide 101: *İnananlar! Açıklandığı vakit hoşunuza gitmeyecek şeyler hakkında sorular sormayın. Kur'an'ın ışığında sorarsanız size açık olurlar. ALLAH özellikle onlardan söz etmedi. ALLAH bağışlayandır, yumuşak davranandır.*

Allah'ın hangi sorulardan özellikle söz etmediğini bilemiyoruz. Ama **gerekli sorulara cevap verildiğini** ayetten anlıyoruz.

Yeter ki, doğru soruları sorabilelim. Allah, özellikle bazı soruların cevabını vermediğini belirtmesine rağmen, kafamızdaki yığınla gereksiz soruya da cevap aramamalıyız.

İNSANLARI İNKÂRCI YAPABİLEN SORULAR VAR!

Maide 102: *Sizden önce bir topluluk o tip soruları sordu da,*

o sorularından dolayı inkârcı oldular.

Yukarıdaki ayet, verdiği mesaj açısından çok önemlidir. Soru sormayı ve düşünmeyi öğütleyen bir kitap, nasıl olur da soru soranları eleştirir? Bunun nedeni soru sormayı beceremeyen, yanlış sorular üreten, muharref algıya sahip bir kafa olabilir mi? Bir önceki ayeti hatırlayacak olursak, bazı sorulardan Allah'ın özellikle bahsetmediğini biliyoruz. Dolayısıyla düzgün sorular üreten bir bakış açısının önemini kavramış oluyoruz. Soru sorarken, Kur'an'ın "bak" dediği yerden bakmamızın önemli olduğunu unutmamakta fayda var.

UYARMAK İÇİN KUR'AN YETERLİ!

En'am 19: *Sor: "Kimin tanıklığı büyüktür?" De ki: "Benimle sizin aranızda ALLAH tanıktır. Sizi ve ulaştığı HERKESİ UYARMAK İÇİN BANA BU KUR'AN VERİLDİ. ALLAH'tan başka tanrı olduğuna mı tanıklık ediyorsunuz?" "Ben böyle tanıklık etmem", de ve ardından şunu da söyle: "O, bir tek tanrıdır, ben sizin ortak koştüğünüz şeyden uzağım."*

Muhatap olmamız gereken tek dini kaynak Kur'an'dır. Muhammed (a.s) ve dostlarının elinde de **sadece Kur'an** vardı. Herkesi uyarmak için Kur'an'ı alan Peygamberimiz, elindeki kitapla insanlara mesajı tebliğ etmiştir. Bizim de yapmamız gereken yine aynı yöntemle, **sadece Kur'an**'la uyarmak/uyarılmaktır. İnsanları uyarmak için ayrıca kaynaklara ihtiyacımız olduğu iddia edilemez.

EN GÜZEL TEFSİR DE KUR'AN'DADIR

Furkan 33: *Onların sana yönelttikleri her teze karşı biz, sana gerçeği ve en güzel AÇIKLAMAYI (Ahsene Tefsira) getiririz.*

Yukardaki ayette Allah en güzel tefsiri yaptığını söylüyor. Yani Kur'an, Allah tarafından tefsiri yapılmış bir kitaptır. Sorularımız düzgün olursa, Kur'an tarafından verilmiş cevapları bulacağız. Sorularımız Allah tarafından bağışlanmış sorularsa, cevabını aramaya gerek yoktur ve cevabını bulamayacağız. Allah'ın bağışladığı bir sorunun cevabını aramanın bir gereği de yoktur.

VAHİY ANLAŞMAZLIKLARI ÇÖZMEK İÇİN İNDİRİLDİ!

Bakara 213: *İnsanlar bir tek topluluktu. ALLAH, peygamberleri müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdi ve ANLAŞMAZLIĞA DÜŞTÜKLERİ KONULARDA halkın arasında hükmetmeleri için onlarla birlikte gerçeği içeren KİTABI İNDİRDİ. Oysa kitap verilenler, kendilerine AÇIK KANITLAR geldikten sonra aralarındaki kıskançlıktan ötürü onun hakkında anlaşmazlığa düştüler. Fakat ALLAH, izniyle inananları onların anlaşmazlığa düştüğü gerçeğe ulaştırdı. ALLAH dilediğini/dileyeni doğru yola iletir.*

Anlaşmazlığın nedeni vahiy değil, kişilerin kavrayış problemleridir. Yukarıdaki ayet, bazı gerçeklerin kitap yoluyla çözülmesine rağmen, kıskançlık sebebiyle anlaşmazlıklardan kurtulamadığımızı gösteriyor. **Karşılaşılan sorunları çözmek için gönderilen kitapların bizzat kendisi anlaşmazlığın konusu yapılabiliyor. Sorun, insanın kendisinde ve vahyi anlama yönteminde.**

ALLAH EKSİK MESAJ İÇEREN KİTAP GÖNDERMEZ!

En'am 115: *Rabbinin kelimeleri DOĞRULUK ve ADALETLE TAMAMLANMIŞTIR. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir.*

Rabbimizin kelimeleri tamdır. Allah, kelime sıkıntısı çekmediğini de defalarca belirtir. Kur'an'da hata ve eksik bulma yarışına giren gelenekçi din adamları ve onların izleyicileri, **Allah'ın Kur'an'da birkaç cümle ile özetlenebilecek konuları özetleyememiş olduğunu da iddia etmiş oluyorlar.** "Kur'an tamamsa, bize Kur'an'da salâtı veya haram ayların isimlerini göster" diyenler, Allah'ın Kur'an'da söz konusu 4 ayın ismini **neden vermediğini anlamak için düşünecekleri yerde,** "eksik bulduk" zannına kapılıp, adeta sevinç naraları atıyorlar. Oysa cevap basittir. Haram aylar, isimleri bilinen aylardır. Allah zaten bilindiği için bu ayların isimlerini zikretmemiş ve belki de bizim mollaları bu yolla test etmiştir.

Zuhruf 43: *Sana VAHYEDİLENE SARIL; çünkü sen doğru yoldasın.*

Zuhruf 44: *Bu, sana ve halkına bir mesajdır; ONDAN SORULACAKSINIZ.*

KUR'AN'DAN HESABA ÇEKİLECEĞİZ!

Sorguya çekilmeyeceğimiz şeyleri din adına bilmemize gerek olmadığını yukarıdaki ayetten kolayca anlayabiliriz. Allah, hesaba çekeceği soruları bildirmeden kullarını elbette hesaba çekmez. Sorular kişi veya mezheplere göre de değişmez.

Yani din, kişi veya mezhebe göre değişmeyen net bir tanım içermek zorundadır.

Kur'an, ayet sayısı ve tanımları belli olan bir kitaptır.

İyi bir okuyucu, düzenli okuyarak Kur'an'ı 15 günde detaylı bir şekilde okuyabilir. Okunması ve araştırılması istenen geleneksel kaynakları ise, DİN ADAMLARI ANLATMADAN anla-

mamızın ve kavramamızın imkânı yoktur.

Hatta din adamları da bu kaynakları tek başlarına anlayamazlar. Yine kendi iddialarına göre, **Kur'an'ı anlamak için** hadis, fıkıh, siyer ve tefsir uzmanlarına ihtiyaç vardır(!).

Böyle olsa bile işin içinden çıkamazsınız. Ayetlerle ilgili yapılacak yorumlar, o kişilerin hangi mezhep, tarikat ve cemaatten olduklarına göre değişecektir.

Toparlayacak olursak, Allah, iman edenlerin kolaylıkla anlayabileceği bir kitap göndermiştir. Bize verilmiş tek bir ömür var ve bu hakkı en iyi şekilde değerlendirmeliyiz. Anlamadığımız yerlerle ilgili elbette insanların görüşlerini alabiliriz. Fakat bunu bugün sıkça yapılan hataya düşmeksizin, aklımızı o kişilerin cebine koymadan yapmalıyız. Kur'an'da konuyla ilgili Zümer suresindeki ayet dikkat çekicidir.

Zümer 18: *Onlar ki, sözü (kavl) dinlerler ve en güzeline uyarlar. Onlar, Allah'ın yol gösterdiği kimselerdir. Onlar akıl sahipleridir.*

Dinlediğimiz görüşler içinde aklımızı kullanarak en güzeline uymamızın istendiği bu ayette, söz kelimesi yerine "hadis" değil, "kavl" kelimesinin seçilmesi harika bir incelik. Ayette "hadis" kelimesi geçseydi, hadislerin içinde en güzel hadisi aramamız gerektiğini söyleyenler olacağını tahmin etmek hiç de zor değil. Kur'an'ın kelime kullanımlarındaki incelik ve mucizelerine bu ayet güzel bir örneklik teşkil ediyor.

DİLEDİĞİNİZİ BULMAK İSTEDİĞİNİZ BİR DİN Mİ ARIYORSUNUZ?

Kalem 36: *Neyiniz var, ne biçim hüküm veriyorsunuz?*

Kalem 37: *Yoksa bir kitabınız var da onu mu okuyup duruyorsunuz?*

Kalem 38: *Ve içinde her dilediğinizi bulabiliyorsunuz?*

Dini kendilerine uyduranlar, diledikleri/istedikleri hükme uymak isterler. Bu ise Kur'an tarafından yasaklanmıştır.

Yukarıdaki ayet (68:37) kesin bir dille, Kur'an dışında herhangi bir kitabın dinde kaynak olarak kabul edilmesini yasaklıyor.

Kur'an'ın, iniş sebebi olan dini bize öğretme görevini tam olarak yerine getiremediğini düşünmek, Allah'a eksiklik yakıştırmak anlamına gelmiyor mu? Üstün ilim sahibi ve bilgisi her şeyi kuşatmış olan Allah, hiç kullarının yama yapacağı bir din gönderir mi?

SAKIN VAHİYDEN AYRILMA!

İsra 73: *Başka bir şeyi uydurup bize yakıştırmam için neredeyse seni sana vahyettiğimizden ayırıp saptıracaklardı. İşte o zaman seni dost edineceklerdi.*

İsra 74: *Seni sağlamlamıyorduk, onlara neredeyse bir parça meyledecektin.*

İsra 75: *O zaman da hayatın ve ölümün azabını katlayarak sana tattırırdık. Sonra bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.*

Ayetler bize, vahiyden en küçük bir sapmaya bile Allah tarafından sert bir şekilde ceza verilebileceğini haber veriyor. Dinde Kur'an haricinde kaynaklar kabul etmenin, yukarıdaki

ayetlerle çelişmek ve Allah'a isyan etmek anlamına geldiğini anlamamız gerekir.

PEYGAMBER DİN ADINA SADECE VAHYEDİLENİ SÖYLER

Hakka 44: *O, bize bazı sözler yakıştırsa,*

Hakka 45: *Biz onu kuvvetle yakalar,*

Hakka 46: *Sonra ondan vahyi keserdik.*

Hakka 47: *Ve sizden kimse de buna engel olamazdı.*

Din hakkında **olmayan yasalar buyurmak**, Kur'an'ın haricinde sözler söylemek, peygamberimize ve elbette hepimize Allah tarafından yasaklanmıştır.

Yukarıdaki ayetlere göre peygamberimiz Kur'an'ın haricinde kendi sözlerine dayalı herhangi bir dini öğreti tebliğ etmemiştir.

Dini hükümler söz konusu olduğunda, ayetlerde de görüldüğü gibi, kaynak sadece Kur'an/Vahiy olmak zorundadır.

Kur'an'ın tamamı peygamberimizin ağzından çıkıp iletilmiş sözlerdir/hadislerdir ve sadece Kur'an ayetlerini izlemek peygamberimizi ve tüm elçileri izlemek manasına gelecektir.

GAYBİ BİR HABER: KUR'AN PARÇALARA AYRILIYOR

Hicr 89: *De ki: "Ben apaçık bir uyarıcıyım."*

Hicr 90: *Aynı şekilde o bölücülerle de ilgileneceğiz.*

Hicr 91: *Onlar ki, Kur'an'ı parçalara ayırdılar.*

Hicr 92: *Rabbine andolsun ki, hepsinden soracağız.*

Hicr 93: *Yaptıkları şeylerden.*

Hicr 94: *Öyleyse sana emredileni açıkça ortaya koy ve MÜŞ-
RİKLERE de aldırma.*

Dikkat edilirse 15:91 ayeti, Kur'an'ın tek kaynak oluşuna vurgu yapıyor. Yani dinin kaynağını parçalara ayırmamamız gerekiyor. Bugün ise Müslümanların dini kaynak olarak başvurdukları kitapların sayısı belli bile değildir.

Kur'an ayetlerini işlerine geldiği gibi yorumlamak, her mezhep grubu için sıradan bir uygulama haline gelmiştir. Hakikat kendileri tarafından fark edildiğinde bile mezheplerine ters düşmemek için hakikate sırtını dönen insanlar görüyoruz.

Casiye 18: *Sonra sana da din konusunda bir yasa verdik; sen ona uymalısın, bilmeyenlerin arzularına uyma.*

Nisa 113: *ALLAH'ın sana lütfu ve rahmeti olmasaydı, onlardan bir grup seni nerdeyse saptıracaktı. Onlar, yalnız kendilerini saptırır, sana hiçbir zarar veremezler. ALLAH sana kitap ve bilgeliği indirdi ve sana bilmediğin şeyleri öğretti. ALLAH'ın sana olan lütfu büyüktür.*

Peygamberimiz, İslam diniyle alakalı tüm bilgileri kendisine vahyedilen Kur'an vasıtasıyla öğrendi. Peygamberimize bilmediklerini öğreten de Kur'an'dı.

Eğer peygamberimizi örnek alacaksak, dinimizi tıpkı onun yaptığı gibi Kur'an'dan öğrenmeliyiz; başka kaynaklardan değil...

En'am 56: De ki: *"ALLAH'ın dışında çağırdıklarınıza kulluk etmekten menedildim."* De ki: *"Sizin arzularınıza uymayacağım. Aksi halde sapar ve doğru yolu bulamam."*

Kulluk, kul olduğunuz varlığın emir ve yasaklarına uymakla olur. Müslümanlar Allah'ın kulu olmak istiyorlarsa, Allah'ın yasalarına uymak zorundadırlar ve bu yasalar, sadece Kur'an'dadır.

Kur'an'ın dışında hadis ve mezhep kitaplarını izlemek, o kitapları yazan kişilerin Allah adına uydurduğu delilsiz öğretileri din diye kabul etmek, o kişilere kulluk etmek manasına gelir.

ALLAH'IN KİTABINDAN YÜZ ÇEVİRME!

Âl-i İmran 23: *Kitaptan kendilerine bir pay verilmiş olanlara baksana, aralarında hükmetmeleri için ALLAH'ın kitabına çağrılıyorlar da onlardan bir grup yüz çevirip geri dönüyor.*

Ahkaf 9: *De ki: "Ben peygamberlerin ilki değilim. Bana ve size ne olacağını da bilmem. Ben, ancak bana vahyedilene uyuyorum. Ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim."* Elçiler dinde ayrıca hüküm koyamazlar ve sadece kendilerine vahyedilene uyarlar.

Allah'ın peygamberimize verdiği tek görev, insanları sadece Kur'an'la uyarmaktır. Bu göreve ekleme yapılamaz. Din ile alakalı tüm emirleri sadece Allah belirler. Dindeki en önemli ve hassas konu budur. Geleneksel dini anlayışta, ayrıca hü-

küm koyabilme hadisler yoluyla yapılmıştır. Birçok dini yasak bu yolla enjekte edilmiştir. Bu ise, Kur'an'ın tanımıyla "şirk" denilen uygulamadır.

Her Müslüman inandığı kitaba sahip çıkmalı ve cehaletle savaşmalıdır. Bilgiye değer veren ilk Müslümanlar oldukça fazla sayıda değerli Müslüman bilim insanları yetiştirmişlerdi. Yine bilgiye değer verildiğinde tarih, yeniden İslamın barış dini olup insanları ilerlettiğine tanık olacaktır. Kitap boyunca Müslümanların Kuran'dan ne denli uzaklaştıklarını ve aslında inandıkları kitaba ihanet ettiklerini göstermeye çalıştım. Günümüzde Müslümanların çağın gerisinde kalmasının ana nedeni ilkel bir dini anlayışa sahip olmalarıdır. Allah'ın özgür bıraktığı yerleri din adamları bir şekilde kapatmayı başarmışlardır. Düşünen insanın adeta düşmanı olan geleneksel dini anlayış, farklı olan kişilere düşmanca davranmayı adeta dini inanç haline getirmiştir.

"KUR'AN YETERLİDİR" DEDIĞİMİZDE MUHATAPLARIMIZIN TEPKİSİ

Hacc 72: *Kendilerine APAÇIK AYETLERİMİZ okunduğunda, inkârcıların yüzünde inkârcılığı okursun. Kendilerine ayetlerimizi okuyanların üzerine neredeyse saldıracaklardır. De ki, "Bundan daha kötüsünü size bildireyim mi? Ateş! ALLAH onu kâfirlere vadetmiştir. Ne kötü bir sonuçtur!"*

"Kur'an yeterlidir" dediğimizde, ayettekine benzer bir tavırla karşılaşıyoruz. Günümüz inkârcılarının en belirgin özelliklerinden biri de, Kur'an'ın yeterliliğine dair cümle kuranlardan hoşlanmamalarıdır. Bunu siz de test edip sonuçlarını görebilirsiniz.

Bölüm ayetlerinin özeti:

- Sakın ayetlerden sapma! (Kasas 87- Casiye 18-Nisa 113)
- Din adamlarını ve elçileri rab edinmeyin! (Âl-i İmran 78-80)
- Vahye göre kul olun. (Âl-i İmran 79)
- Dini çeşitli kitaplara ayırmayın. (Müminun 53)
- Sorularınızı Kur'an ışığında sorun. (Maide 101)
- İnsanları inkârcı yapan sorular var. (Maide 102)
- Herkesi uyarmak için Kur'an yeterlidir. (En'am 19)
- En güzel tefsir Kur'an'dadır. (Furkan 33)
- Anlaşmazlıkları Kur'an'la çözün. (Bakara 213)
- Kur'an tamdır. (En'am 115)
- Kur'an'dan hesaba çekileceğiz. (Zuhruf 44)
- Kur'an'dan sapmak azaba uğramaya neden olur. (İsra 73-75)
- Peygamberimizin din adına vahiy dışı sözler söylemesi yasaktır. (Hakka 44-47)

OZAN YAYINCILIK LTD.

DİN BİLİM	
Mesaj (Kuran Çevirisi)	Dr. Edip Yüksel
Üzerinde 19 Var / Dr. Edip Yüksel	Dr. Edip Yüksel
Türkçe Kuran Çevirilerindeki Hatalar	Dr. Edip Yüksel
Müslüman Din Adamlarına 19 Soru	Dr. Edip Yüksel
Hıristiyan Din Adamlarına 19 Soru	Dr. Edip Yüksel
Devlet/Demokrasi/Oligarşi/Teokrazi	Dr. Edip Yüksel
İlginç Sorular	Dr. Edip Yüksel
Mor Mektuplar	Dr. Edip Yüksel
Asal Tartışma	Dr. Edip Yüksel
İslami Reform İçin Manifesto	Dr. Edip Yüksel
Takanlar ve Takılanlar Türban Nedir?	Dr. Edip Yüksel
Müslüman Reformcular	Dr. Edip Yüksel
Kuran Hadis İslam	Rashad Khalifa
Gayya Karanlığından Kuran Aydınlığına	Eren Erdem
Abdestli Kapitalizm / Eren Erdem	Eren Erdem
İncil'i Kim Yazdı	Mehmet U. Sakioglu
Tevrat'ı Kim Yazdı	Mehmet U. Sakioglu
İsa Haçta Öldü mü?	Mehmet U. Sakioglu
Ayetlerin İniş Sırasına Göre Kuran Çevirisi	A. Abdullahoğlu
Konularına Göre Kuran Çevirisi	Prof. Dr. Ö. Dumlu
Kuran'ın Şifresi ve Mukattaa Harflerinin Çözümü	Aydın Gündoğdu
Kuran'ın Sıradan Bir İnsana Düşündürdükleri	İlhami Sadık
Tanrı'dan İnsanlara-Aklınızı Kullanın	İlhami Sadık
Yahudi ve Hıristiyan Kaynaklarında Tanrı İmgesi	Murat H. Yıldırım
Hristiyanlığımızdaki Putperestlik	Arthur Weigall
Kitab-ı Mukaddes Üzerine Bir Çalışma	Yusuf Ulucan
Allah'a İftira mı Ediyorsunuz?	Yahya Kemal Savdır
Papalık Tarihi	Dr. Halim Işık
Kitab-I Mukaddes ve Kuran	Cumhur Erentürk
Monoteist Düşünceler	Cumhur Erentürk
Kuran Açısından Evrim Teorisi /	Kaan Göktaş
İsyen Yazıları	Atilla Fikri Ergun
Ebedi Mutluluk İçin 8 Emir Hayatımıza Yön Veren 40 Kavram	Uğur Karaca
İslam ve Din Bilgisi	Ertuğrul Doğuç
Sosyal Yaşam Ve Dini Kavramlar	Ömer Dedeoğlu
Din – Bilim – İnsan	Erdoğan Dökmen
Allah – Kuran ve Gerçekler	M. Fethi Üzümoğlu
Norşin'den Arizona'ya	Edip Yüksel
Din Kadın Adalet – Kuran Ne Diyor? İnsan Ne Anlıyor?	Sonia Cihangir
Kadın / Hurafeler ve Gerçekler	Sonia Cihangir